

การศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2555

การศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2555

จินตนา เกตุพิบูลย์. (2555). การศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ และ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ การเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test Independent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One- Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาองค์ความรู้ และการสร้างผลงานทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การเปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

2.3 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF CLASSROOM RESEARCH USES OF TEACHERS IN THE SCHOOLS
UNDER DUSIT DISTRICT OFFICE, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

October 2012

Jintana Ketpiboon. (2012). *A Study of Classroom Research Uses of Teachers in the Schools under Dusit District Office, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Pongrat Kesonpat.

The purposes of this research were to study and compare the uses of classroom research of teachers in the schools under Dusit District Office, Bangkok in 3 aspects: 1) developing teaching and learning 2) developing the body of knowledge, and 3) contributing to the academic affairs. The 3 aspects were compared by classroom research experiences, learning substance groups, classroom research performances, and attitudes towards classroom research. The research samples consisted of 118 teachers in the schools under Dusit District Office, Bangkok. The instrument used to collect data was a 5-level rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean and standard deviation, t-test (Independent) and One-Way Analysis of Variance (One-way Anova).

The results of this study are as follows.

1. The uses of classroom research, as a whole, of teachers in the schools under Dusit District Office, Bangkok was practiced at the high level. When considered the 3 aspects, i.e. developing teaching and learning, developing the body of knowledge, and contributing to the academic affairs, they were also practiced at the high level.

2. The comparisons of the uses of classroom research of teachers in the schools under Dusit District Office, Bangkok revealed as follows.

2.1 The uses of classroom research of the teachers with different classroom research experiences, as a whole, and individual aspects were practiced differently at .05 level of significance.

2.2 The uses of classroom research of the teachers with different learning substance groups, as a whole, and individual aspects were not practiced differently.

2.3 The uses of classroom research of the teachers with different classroom research performances, as a whole, and individual aspects were practiced differently at .05 level of significance.

2.4 The uses of classroom research of the teachers with different attitudes towards classroom research, as a whole, and individual aspects were practiced differently at .05 level of significance.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ของ จินตนา เกตุพิบูลย์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วน
หนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ สุภากิจ)

ประธาน

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. ราชนย์ บุญธิมา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ)

วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานวิจัย ซึ่งท่านได้ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ประธานกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ สุภาภิจ และ อาจารย์ ดร. ราชนันท์ บุญธิมา คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุพรรณ เข้มเฮง อาจารย์ประจำภาคภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ ดร. ราชนันท์ บุญธิมา อาจารย์ประจำภาควิชาสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นางสมจิตร์ ชมทิศ ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร นางสมัยกาญจน์ ราพิงรัก ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และนางสาวผกามาส พฤกษา ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนวัดราชผาติการาม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการบริหารการศึกษา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับมหาบัณฑิตของผู้วิจัยมิได้สิ้นสุดลงเพียงการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จเท่านั้น หากแต่ผู้วิจัยได้ซึมซับกระบวนการวิจัยที่เรียนรู้ให้เป็นการเรียนรู้สืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด และนำความรู้ไปยังประโยชน์แก่ผู้อื่นและสังคมต่อไป และสุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อนๆ และนายพยนต์ศักดิ์ สุธรรม ที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนการศึกษาในระดับปริญญาโท ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพแห่งนี้จนสำเร็จ

จินตนา เกตุพิบูลย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานในการวิจัย.....	11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
	การจัดการศึกษาและการดำเนินงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.....	13
	การวิจัยในชั้นเรียน.....	20
	ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	20
	แนวทางการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน.....	24
	ประโยชน์การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน.....	28
	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน.....	31
	การส่งเสริมให้มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน.....	34
	การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน.....	38
	การพัฒนาการเรียนการสอน.....	38
	การพัฒนาองค์ความรู้.....	43
	การสร้างผลงานทางวิชาการ.....	48
	เอกสารเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของครู.....	53
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	(ต่อ)	
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
	งานวิจัยในประเทศ.....	63
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	68
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	71
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	71
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
	สรุปผลการวิจัย.....	95
	อภิปรายผล.....	96
	ข้อเสนอแนะ.....	100
	บรรณานุกรม.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	109
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	110
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	112
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำวิจัยและเจตคติต่อการวิจัย ในชั้นเรียน.....	122
ภาคผนวก ง การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้.....	124
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	71
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	78
3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน.....	79
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาการเรียน การสอน โดยรวมและรายข้อ.....	80
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ โดยรวมและรายข้อ.....	81
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทาง วิชาการ โดยรวมและรายข้อ.....	82
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	83
8 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	84
9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาการเรียน การสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายคู่	85
10 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายคู่	86

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายคู่.....	87
12	วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอนโดยรวมและรายด้าน.....	87
13	วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	88
14	วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	89
15	ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.....	90
16	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.....	92
17	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจำแนกเป็นรายข้อ.....	123
18	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยจำแนกเป็นรายข้อ.....	124

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
---	---------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ให้ความสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้ที่มีความสำคัญในการผลักดันให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ คือ ครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่พัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นครูซึ่งจำเป็นต้องมีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ต้องมีการคิดค้นแสวงหาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดนั้น จำเป็นต้องมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อทราบข้อบกพร่องและแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆของผู้เรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวงการศึกษาเพราะเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน การเพิ่มสัมฤทธิ์ผลการเรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2554: ออนไลน์)

การทำวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนนับเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานสอน เพื่อนำไปสู่การดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตการปฏิบัติจริงของครู การที่ครูจะใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ได้ดีนั้น ครูผู้สอนควรดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการนำหลักการวิจัยไปใช้กับผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย มิใช่การแยกส่วนจากการสอนดังเช่นที่ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติกันในช่วงเวลาที่ผ่านมา (สุวิมล ว่องวาณิช. 2553: 2-3) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 4 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ “ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และในมาตรา 30 ระบุว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา”

นอกจากนั้นสาระในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ว่าด้วยเรื่องของความรู้ และสมรรถนะ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู 9 ข้อ โดยข้อที่ 7 ว่าด้วยการวิจัยทางการศึกษา ได้กำหนดให้ครูจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียนและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ทำให้เห็นว่า

แนวการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูด้วยตนเอง และได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งคุรุสภาในมาตรา 8 (3) ประสานส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ คุรุสภาได้ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิชาชีพครู ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2553: 19)

การวิจัยในชั้นเรียน นอกจากเกิดประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพครูได้ โดยการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาความรู้ความสามารถในวิชาชีพครูและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็นหลักฐานของการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2545: 16) ทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ หรือมีความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดจากตัวครูเอง ว่าในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จะใช้กระบวนการเรียนการสอนอย่างไร วิธีการของการวิจัยจะช่วยให้ครูสามารถค้นหาหรือพัฒนาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่เสมอ จะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ ผลงานที่เกิดขึ้นเหล่านี้สะสมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับวโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546 : 169) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนที่ครูทำขึ้น สามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 หรือ ระดับ 9 ได้ และสุวิทย์ มูลคำ (2553 : 474) ที่กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) โดยการจัดทำรายงานการวิจัยให้มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนครู บุคลากรทางการศึกษา และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

อย่างไรก็ตาม ผู้มีบทบาทสำคัญในสถานศึกษาที่มีส่วนช่วยให้การทำวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำแนวทางดำเนินงาน ทำให้การบริหารงานวิชาการและการพัฒนาการเรียนรู้ออกผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพ โดยผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการการสร้างความตระหนักให้กับครู ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกผลให้นักเรียนและพัฒนาคู มีการนิเทศติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ การรายงานการเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 โดยส่งเสริมให้ครูเป็นทั้งผู้ทำวิจัยและผู้ใช้ผลการวิจัย เมื่อครูสามารถทำวิจัยได้ ประโยชน์ที่ครูจะได้รับก็คือ ครูจะสามารถนำข้อค้นพบ และนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีระบบมากขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ว่าด้วยเรื่องของความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานความรู้ โดยผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2552: 89) ได้กล่าวถึงสมรรถนะหรือความสามารถสำคัญของผู้บริหารทั้ง 14 สมรรถนะ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะ

ของผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพโดยมีตัวบ่งชี้คือ ศึกษาข้อมูลสมรรถนะในการทำวิจัยของครู กระตุ้นครูให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการทำวิจัย ส่งเสริมครูให้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ติดตาม ช่วยเหลือ สนับสนุนการทำวิจัยของครูให้เกิดความสำเร็จ ผู้บริหารต้องถือว่าการวิจัยเป็นการแสวงหาความรู้ที่ยั่งยืนสอดคล้องกับ ประพนธ์ เจียรกุล (2550: 14) กล่าวว่า การที่ครูจะสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างเต็มที่จากผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยว่าให้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาโรงเรียนตลอดจนการเรียนการสอนได้จริง และจะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนเป็นงานปกติจึงจะเกิดผลอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งงานวิจัยที่มีคุณภาพนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่การกำหนดนโยบายการศึกษาระดับชาติไปจนถึงระดับการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร นับเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริม ผลักดันให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนและมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในการแก้ปัญหา การจัดการเรียนการสอนและอื่นๆ ดังจะเห็นได้จากการกำหนดนโยบายการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในข้อ 3 เรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กำหนดให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานครในอนาคต (พ.ศ.2551-2565) ในข้อ 3 ที่มุ่งส่งเสริมให้บุคลากรทุกฝ่ายทำวิจัยและนำผลการวิจัยมาเพิ่มพูนความรู้ และการเรียนรู้ของตนเอง (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. 2550: 13) นอกจากนี้ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (มาตรฐานด้านครู) โดยสำนักการศึกษาจัดให้มีการประเมินคุณภาพตามแผนนโยบาย SMART SCHOOL เป็นการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรฐานที่ 12 ตัวบ่งชี้ที่ 12.6 กำหนดให้ครูมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน โดยครูต้องมีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย มีการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้/พัฒนานักเรียน และมีการเผยแพร่ผลการวิจัย (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. การบริหารงานวิชาการ: 16)

นอกจากนี้ในปีการศึกษา 2555 กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้เล็งเห็นความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อดำเนินงานตามแผนนโยบายของสำนักการศึกษา โดยการส่งข้าราชการครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาด้านการวิจัย ตามคำสั่งสำนักการศึกษา และให้การสนับสนุน ส่งเสริมครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง และส่งเสริมให้มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนสอดคล้องกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ “ครู” ด้านที่ 7 การวิจัยทางการศึกษา ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานครในอนาคต (พ.ศ.2551-2565) ในข้อ 3 ที่มุ่งส่งเสริมให้บุคลากรทุกฝ่ายทำวิจัยและนำผลการวิจัยมาเพิ่มพูนความรู้ และการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อพัฒนา นักเรียน และจากการสำรวจข้อมูลการทำวิจัยในชั้นเรียนเบื้องต้นพบว่าครูในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตดุสิตได้ส่งรายงานการวิจัยในชั้นเรียนครบทุกคน แต่ยังไม่ได้มีการศึกษาว่าได้มีการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์อย่างไร จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีครูที่ปฏิบัติการสอนจำนวน 170 คน จาก 9 โรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้บริหารได้สารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้ครูมีการนำผลการวิจัยไปใช้และเป็นสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนรวมทั้งผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผน สร้างเสริมปรับปรุง และพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จาก 9 โรงเรียน จำนวน 170 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอนและสุ่มอย่างง่ายได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 118 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.1.1 ไม่เคยทำวิจัย

1.1.2 เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง

1.1.3 เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง

1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1 กลุ่มสาระหลัก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

สังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม

1.2.2 กลุ่มสาระเสริม ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การ

งานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

1.3 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.3.1 ความสามารถมาก

1.3.2 ความสามารถน้อย

1.4 เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

1.4.1 เจตคติต่อการวิจัยมาก

1.4.2 เจตคติต่อการวิจัยน้อย

2. ตัวแปรตาม คือ การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน 3 ด้าน ได้แก่

2.1 การพัฒนาการเรียนการสอน

2.2 การพัฒนาองค์ความรู้

2.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งจากผลการวิจัยของตนเองและผู้อื่น ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ใน 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาองค์ความรู้และการสร้างผลงานทางวิชาการ

1.1 การพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง การนำข้อมูล แนวทาง วิธีการ ที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การแก้ปัญหาการเรียนการสอนในด้านต่างๆ และการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

1.2 การพัฒนาองค์ความรู้ หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์และเจตคติของครู โดยการนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลการทำงาน การกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่างๆของโรงเรียน การจัดทำเครื่องมือวิจัย การสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการสอน

1.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ หมายถึง การที่ครูนำผลการวิจัยชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ขอเลื่อนวิทยฐานะหรือปรับตำแหน่งใหม่ โดยการจัดทำรายงานผลการวิจัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การจัดทำรูปเล่ม และด้านประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ

2. ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง จำนวนครั้งที่ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.1 ไม่เคยทำวิจัย หมายถึง ครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2 เคยทำวิจัย 1 - 3 เรื่อง หมายถึง ครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวนไม่เกิน 3 เรื่อง

2.3 เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง หมายถึง ครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 4 เรื่องขึ้นไป

3. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน หมายถึง ครูที่สอนในกลุ่มสาระหลักของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 จำแนกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

3.1 กลุ่มสาระหลัก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้หลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ

3.2 กลุ่มสาระเสริม ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงาน อาชีพ และเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

4. ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูมีความรู้ในด้านต่างๆ ในการทำวิจัยและความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาการทำวิจัย การเลือกพัฒนา หรือสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวิจัย มีความสามารถเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ความสามารถทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดค้นนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยด้านความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.1 ความสามารถมาก หมายถึง ครูที่มีคะแนนเท่ากับค่าเฉลี่ยขึ้นไป

4.2 ความสามารถน้อย หมายถึง ครูที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

5. เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่ครูจะแสดง พฤติกรรมต่อการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่น ใฝ่รู้ กล้าตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่น มีความขยันอดทนและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แบ่งเป็น 2 กลุ่มโดยใช้ ค่าเฉลี่ยด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

5.1 เจตคติต่อการวิจัยมาก หมายถึง ครูที่มีคะแนนเท่ากับค่าเฉลี่ยขึ้นไป

5.2 เจตคติต่อการวิจัยน้อย หมายถึง ครูที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

6. ครู หมายถึง ครูที่สอนในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร

7. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) โรงเรียนสุโขทัย 2) โรงเรียนเบญจมปิตร 3) โรงเรียนวัดสมณานัมบริหาร 4) โรงเรียนวัดเทวราช กุญชร 5) โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสมาราม 6) โรงเรียนวัดราชผาติการาม 7) โรงเรียนวัดประชากระบือ ธรรม 8) โรงเรียนวัดธรรมมาริตาราม และ 9) โรงเรียนวัดจันทรมโสร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ โดยอาศัยแนวคิดของ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ คณะ (2544: 10) นลินี วารี (2545: 28) ไพจิตร สะดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุภภ์.

(2545:41) วาโร เฟิงส์สวัสดิ์ (2546: 168) และ สุวิทย์ มูลคำ (2553: 474) ดังนี้

1. การพัฒนาการเรียนการสอน

งานวิจัยในชั้นเรียนของครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน สอดคล้องกับ วาโร เฟิงส์สวัสดิ์ (2546: 168) ที่กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาใช้ แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยตรง เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูผู้สอนนำไปใช้ในการปรับ กิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลย้อนกลับในการ พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนได้ รวมทั้งให้ผู้บริหารนำมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์; และ คณะ (2544: 17) ที่กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น สามารถนำผลการวิจัย มาพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อแก้ปัญหา การเรียนการสอนและเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบางประการของนักเรียน นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการ พัฒนาผู้เรียนทั้งด้านปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับ กองวิจัยทางการศึกษา (นลินี วารี: 2545. 28 ; อ้างอิงจาก กองวิจัยทางการศึกษา. 2542)กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็น

การวิจัยที่ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนจัดทำขึ้น เพื่อค้นหาคำตอบหรือหาทางเลือกในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งได้แก่ ใช้แก้ปัญหการเรียนการสอนโดยตรง ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนและ ใช้ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เช่นเดียวกับไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 41) ที่กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ได้ในการแก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย การแก้ปัญหา การพัฒนา การปรับพฤติกรรมผู้เรียนมาให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ และงานวิจัยในชั้นเรียนที่หลากหลายที่ครูทำขึ้น ก็จะช่วยทำให้ครูมีนวัตกรรมที่จะเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนได้มากขึ้น

2. การพัฒนาองค์ความรู้

งานวิจัยในชั้นเรียนของครูสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ได้ โดยนำเป็นข้อมูลพื้นฐานในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวางแผนและจัดระบบการทำงาน เป็นแนวในการจัดทำเครื่องมือวิจัย พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้อ พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ประวิต เอราวรรณ (2545: 7) ที่กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ประโยชน์ในพัฒนาองค์ความรู้โดยการวางแผนและจัดระบบการทำงาน พัฒนาการปฏิบัติงาน จัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ สร้างและวิเคราะห์ทางเลือกที่หลากหลาย และการกำหนดนโยบายหรือมาตรการของโรงเรียน สอดคล้องกับ ไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 41) ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ได้ โดยการสร้างและพัฒนาชุดนวัตกรรมทางการศึกษา มาแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเพื่อนครู สอดคล้องกับ วาโร เฟิงสวัสดิ์ (2546: 169) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้โดยนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน และ นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อไป เพื่อให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นและประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ (2550: 116) ที่กล่าวว่า ผลการวิจัยที่ค้นพบสามารถนำมาใช้เป็นแนวในการจัดทำเครื่องมือวิจัย พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้อ พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการดำเนินการโดยเฉพาะการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ

3. การสร้างผลงานทางวิชาการ

งานวิจัยในชั้นเรียนของครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วาโร เฟิงสวัสดิ์ (2546: 170) ที่กล่าวว่าผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 หรือระดับ 9 ได้ ถ้าหากผลงานวิจัยนั้นกระทำตามระเบียบวิธีวิจัย และเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นทางการ สอดคล้องกับ ญาณี ทองพลับ (นลินี วารี. 2545: 28; อ้างอิงจาก ญาณี ทองพลับ. 2539) ซึ่งสอดคล้องหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540) กล่าวว่าครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้น

เรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) โดยการนำเสนอรายงานการวิจัย ให้สอดคล้องกับงานในหน้าที่ ให้มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ตามเกณฑ์ของ ก.ค. และเขียนรายงานการวิจัยในรูปแบบที่เป็นสากล และสุวิทย์ มูลคำ (2553: 474) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) โดยการจัดทำรายงานการวิจัยให้มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสพการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ได้พบแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2553: 10) และได้ศึกษางานวิจัยของ ส่งสุข ไพลอ (2547: 97) วารุณี โพธิ์บุตรดี (2547: 89) ลัดดา เจียมจูลไร (2547: 103) และ สิริกัญญา พรหมวิมานรัตน์ (2551: 88) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประสพการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ ส่งสุข

ไพลอ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และกระบวนการทำงานของครูประถมศึกษา: การผสมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่าครูที่มีประสพการณ์ในการทำวิจัยมากมีความรู้ในภาพรวมและความรู้ในแต่ละด้านสูงกว่าครูที่มีประสพการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วารุณี โพธิ์บุตรดี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนและผลกระทบจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัย ผลการวิจัยพบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัยที่มีประสพการณ์ในการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า 3 เรื่อง ส่งผลกระทบต่อครุฑนักวิจัยสูงกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัยที่มีประสพการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2-3 เรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ได้ศึกษาแนวคิดจากการกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5) สุขศึกษา และพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) ภาษาต่างประเทศ โดยได้ศึกษางานวิจัยของลัดดา เจียมจูลไร (2547: 103) พบว่า ครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีความต้องการการนิเทศภายในของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกันครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระต้นตัว ให้ความสำคัญ และความสนใจในการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกัญญา พรหมวิมานรัตน์ (2551: บทคัดย่อ) พบว่าครูระดับประถมศึกษาในสถานศึกษาเอกชน ที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน อาศัยหลักแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2553: 10) กล่าวว่าครูนักวิจัยที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ ครูนักวิจัยควรมีความคิดริเริ่มที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ มีความรู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะวิจัย มีความรู้ในการเลือกพัฒนาหรือ สร้างเครื่องมือในการวิจัย มีความรู้ระเบียบวิธีวิจัย มีความรู้ทางสถิติ มีความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เชิงเหตุผล และได้ศึกษางานวิจัยของ อภิญา นนทะภา (2551: บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นระดับปานกลาง

4. เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน อาศัยหลักแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2553: 11) ครูนักวิจัยที่ดีนอกจากมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยแล้วควรมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย ได้แก่ มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่น ใฝ่รู้ กล้าตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น ความขยันอดทน และมีมนุษยสัมพันธ์ และได้ศึกษางานวิจัยของ อภิญา นนทะภา (2551: บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี และ งานวิจัยของ มณีรัตน์ จอมพุก (2550: 70) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดดังกล่าวกำหนดความเกี่ยวข้อง ระหว่างตัวแปรการศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ดังนี้

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ไม่เคยทำวิจัย 1.2 เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง 1.3 เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง 2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน <ol style="list-style-type: none"> 2.1 กลุ่มสาระหลัก 2.2 กลุ่มสาระเสริม 3. ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ความสามารถมาก 3.2 ความสามารถน้อย 4. เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน <ol style="list-style-type: none"> 4.1 เจตคติต่อการวิจัยมาก 4.2 เจตคติต่อการวิจัยน้อย 	<p>การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน 3 ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาการเรียนการสอน 2. การพัฒนาองค์ความรู้ 3. การสร้างผลงานทางวิชาการ

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
3. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
4. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การจัดการศึกษาและการดำเนินงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนในสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2. การวิจัยในชั้นเรียน

- 2.1 ความหมายการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2.2 แนวทางการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน
- 2.3 ประโยชน์การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน
- 2.4 ปัญหาและอุปสรรคของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน
- 2.5 การส่งเสริมให้มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน
- 2.6 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.6.1 การพัฒนาการเรียนการสอน
 - 2.6.2 การพัฒนาองค์ความรู้
 - 2.6.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ
- 2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถของครู
- 2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยในประเทศ
- 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. การจัดการศึกษาและการดำเนินงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนใน สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

1.1 การจัดการศึกษาของสำนักงานการศึกษา

การจัดการศึกษาของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร กำหนดในแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ. 2552-2555) ในภาพรวมของกรุงเทพมหานครในส่วนที่สำนักงานศึกษามีภารกิจเกี่ยวข้อง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีภารกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียนให้แก่ เด็กและเยาวชนของกรุงเทพมหานคร โดยมีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 436 โรงเรียน กระจายในพื้นที่ 50 สำนักงานเขต มีนักเรียน 340,430 คน แบ่งเป็นระดับอนุบาลศึกษา จำนวน 62,268 คน ระดับประถมศึกษาจำนวน 246,104 คน มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 28,952 คน และมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1,254 คน ครู จำนวน 15,244 คน โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ ระดับอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 429 โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 93 โรงเรียน และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนที่จัดการ เรียนร่วมให้แก่ผู้ด้อยโอกาส พิการ และบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 74 โรงเรียน (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2551) ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน สำนักงานการศึกษาได้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตลอดจนนโยบายของรัฐในด้านการ ศึกษาตามกรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ(พ.ศ. 2545-2559) และ นโยบายของคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ การศึกษา เพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพมาตรฐานอย่างต่อเนื่องส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารการเรียนการสอน ส่งเสริมการทำวิจัยและการนำผลไปใช้ ส่งเสริมให้มีการสอนภาษาต่างประเทศ โดยครูชาวต่างประเทศ พัฒนาโรงเรียนด้วยระบบเครือข่าย โรงเรียน โดยนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษาและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นๆทั้งภาครัฐและเอกชน

ในด้านการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาแบ่งส่วนราชการและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ส่วนราชการที่รับผิดชอบด้านการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

- 1.) หน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัย และกลุ่มเป้าหมายเฉพาะให้มีคุณภาพ
- 2.) สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา กำหนดกรอบแนวทาง หลักเกณฑ์ ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านนโยบายและ แผนการศึกษา การส่งเสริมการจัดการศึกษา การวิจัยทางการศึกษา งานด้านหลักสูตรและการ

จัดการเรียนรู้ งานด้านการพัฒนามาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา งานด้านประเมินผล การจัดการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

3.) กองพัฒนาข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนา ฝึกอบรมข้าราชการครูกรุงเทพมหานครและบุคลากรทางการศึกษา ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และการพัฒนาฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้าน รวมทั้งด้านการ ทำวิจัยในชั้นเรียน

4.) สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยได้กำหนดไว้ในภารกิจหลัก ข้อที่ 4 ให้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในภารกิจรอง ข้อที่ 2 ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาติดตามตรวจสอบประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ และในสาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2552 -2555) ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาคือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา ศักยภาพเมืองเพื่อก้าวทันการแข่งขันทางเศรษฐกิจและเป็นมหานครแห่งการเรียนรู้ (Developing Strong Economy and Knowledge-based Society) โครงการ/กิจกรรมทั้งหมด 106 โครงการ โดยโครงการที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีคือ โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและโครงการส่งเสริมการทำวิจัยของศึกษานิเทศก์ ซึ่งทางสำนักการศึกษาได้จัดทำโครงการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมให้โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีครูต้นแบบการวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งมีผู้เข้ารับการอบรมประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์สำนักการศึกษา จำนวน 62 คน ระยะเวลาอบรม 2 วัน, ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 2 คน รวม 862 คน โดยแบ่งการอบรมออกเป็น 3 รุ่น ๆ ละ 1 วัน ครูประจำศูนย์วิทยากรหรือครูสายปฏิบัติการสอน ซึ่งเป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการ โรงเรียนละ 1 คน รวม 431 คน โดยแบ่งการอบรมออกเป็น 3 รุ่น อบรม 3 ระยะ ๆ ละ 2 วัน ได้แก่ ระยะที่ 1 ผู้เข้า อบรมรับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วกลับไปทำ การวิจัยในโรงเรียนตนเอง ระยะที่ 2 ผู้เข้าอบรมนำผลการวิจัยมาชี้แจงแนวความคิด พร้อมรับ ข้อเสนอแนะ ข้อบกพร่องจากวิทยากรและผู้ร่วมอบรมเพื่อกลับไปทำวิจัยเพิ่มเติม ระยะที่ 3 ผู้เข้า อบรมนำเสนอผลงานการวิจัยของตนในที่อบรม เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ สร้างครูให้เป็นผู้นำทางการวิจัยในชั้นเรียนที่สามารถไปขยายผลภายในโรงเรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สำหรับครั้งนี้เป็นการ อบรมครูประจำศูนย์วิทยากรหรือครูสายปฏิบัติการสอน รุ่นที่ 3 ซึ่งผู้ที่เข้ารับการอบรมเป็นครูประจำศูนย์วิทยากรหรือครูสายปฏิบัติการสอนจากโรงเรียนในกลุ่ม กรุงเทพมหานครเหนือและกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน 158 คน และนอกจากนี้สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จัดโครงการพัฒนาข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา หลักสูตรการวิจัยเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดย โครงการดังกล่าวนี้เป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และศักยภาพให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ

ศึกษา ได้พัฒนาผลงานวิชาการอย่างมีคุณภาพ รวมถึงยังได้เป็นการพัฒนานวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา สำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขปัญหาทางการศึกษาเป็นการพัฒนาการศึกษาโดยพื้นฐานการวิจัย ซึ่งแบ่งการอบรมออกเป็น 8 รุ่น โดยมีผู้เข้ารับการอบรมแต่ละรุ่นจำนวน 100 คน

1.2 การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตดุสิต คือ อำเภอดุสิตเดิมในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2441 ได้ทรงใช้เงินพระคลังข้างที่ ซึ่งเป็นเงินส่วนพระองค์ซื้อที่ดินทางด้านเหนือของพระนครซึ่งเป็นที่ส่วนต่อกับที่นา ระหว่างคลองผดุงกรุงเกษมกับคลองสามเสน ในปีต่อมาได้โปรดให้สร้างพลับพลาไว้เป็นที่เสด็จประทับแรม ทรงสำราญพระราชอิริยาบถในยามว่างจากพระราชกรณียกิจพระราชทานนามว่า "สวนดุสิต" โปรดให้สร้างถนนราชดำเนินและถนนสามเสนเป็นถนนเชื่อมพระบรมมหาราชวังกับสวนดุสิต เมื่อพื้นที่สวนดุสิตสามารถติดต่อกับบริเวณภายในพระนครได้สะดวก จึงโปรดให้สร้างที่ประทับถาวรขึ้นพระราชทานนามว่า "วังสวนดุสิต" ซึ่งจะเสด็จพระราชดำเนินไปยังพระบรมมหาราชวังเฉพาะเมื่อมีพระราชพิธีเท่านั้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2452 เมื่อพระที่นั่งต่าง ๆ ใช้ประกอบพิธีได้เช่นเดียวกับวังหลวงจึงโปรดให้เปลี่ยนนามวังสวนดุสิตเป็น "พระราชวังดุสิต" ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ปรับปรุงจัดรูปแบบการปกครองใหม่ตามแบบตะวันตก โดยจัดการปกครองส่วนกลางขึ้นเป็นกระทรวงต่าง ๆ และยกฐานะกรมพระนครบาลเป็นกระทรวงนครบาลทำหน้าที่ปกครองพื้นที่มณฑลกรุงเทพมหานคร ต่อมาในช่วงปลายรัชกาลได้แบ่งการปกครองออกเป็นอำเภอขึ้นใน 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระนคร อำเภอสาเพ็ง อำเภอบางรัก อำเภอปทุมวัน อำเภอดุสิต อำเภอบางกอกน้อย อำเภอบางกอกใหญ่ อำเภอบางลำภูล่าง และอำเภอชั้นนอก 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางซ้อ อำเภอบางเขน อำเภอบางกะปิ อำเภอบางขุนเทียน อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอดลิ่งชัน อำเภอภาษีเจริญ และอำเภอหนองแขม

ในส่วนของที่ว่าการอำเภอดุสิตนั้น ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นปลายรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2457 ซึ่งอำเภอดุสิตก็เริ่มก่อตั้งขึ้นโดยมีที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ถนนสุขุขทัย ติดต่อกับโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยและตั้งอยู่ใกล้เคียงกับพระราชวังดุสิต มาตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน ยังไม่เคยมีการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นอกจากนี้พื้นที่ปกครองอำเภอดุสิตครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางมีประชากรเพิ่มมากขึ้น กระทรวงมหาดไทยจึงได้ประกาศแยกพื้นที่ปกครองในท้องที่ตำบลสามเสน ตำบลมักกะสัน ตำบลทุ่งพญาไท ตำบลถนนเพชรบุรี ตำบลถนนพญาไท

อำเภอดุสิต นอกจากจะมีความเป็นมาที่น่าสนใจดังกล่าวมาแล้ว ยังมีเกียรติประวัติที่สำคัญควรแก่การจดจำอีกด้วย คือ ในปีแรกแห่งการเสียเงินรัชชูปการ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเสียเงินรัชชูปการเป็นทางการ ณ ที่ว่าการอำเภอดุสิต

ด้วยพระองค์เอง เมื่อครั้งพระยาเพ็ชรปราณีเป็นสมุหพระนครบาลได้ชมเชยและยกย่องให้อำเภอดุสิตเป็นอำเภอดำรงอยู่ในเรื่องระเบียบงาน และหนังสือราชการ

เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ให้จัดรูปการปกครองของ "นครหลวงกรุงเทพธนบุรี" เป็น "กรุงเทพมหานคร" มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ได้บัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นทบวงการเมือง เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนครหลวง แบ่งพื้นที่บริหารออกเป็นเขตและแขวงหลังจากนั้นได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน และได้บัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น แบ่งพื้นที่บริหารออกเป็นเขตและแขวง ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวนี้ อำเภอดุสิตจึงเป็นเขตดุสิต และมีหัวหน้าเขตดุสิตคนแรกคือ "นายสุทิน สังข์มงคล" พ.ศ. 2519 - 2521 เขตดุสิต มีพื้นที่ประมาณ 22.21 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย แขวงดุสิต แขวงสวนจิตรลดา แขวงวชิรพยาบาล แขวงสี่แยกมหานาค แขวงถนนนครไชยศรี และแขวงบางซื่อและในปี พ.ศ. 2532 กรุงเทพมหานครเห็นว่า สำนักงานเขตดุสิตเป็นเขตขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่กว้างขวางและมีประชากร จำนวน 5-6 แสนคน จึงเสนอแบ่งพื้นที่เขตเพิ่ม ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้มีประกาศกระทรวง ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2532 แยกพื้นที่แขวงบางซื่อออกจากเขตดุสิต ตั้งเป็นสำนักงานเขตบางซื่อ อีกเขตหนึ่ง

สำนักงานเขตดุสิตได้แผนปฏิบัติการราชการกรุงเทพมหานครประจำปี พ.ศ. 2554 ตามลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนา ภายใต้กรอบแผนบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552 - 2555 และนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การพัฒนากรุงเทพมหานครในภาพรวมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดเอกภาพและสอดคล้องกันตามทิศทางการพัฒนาเขต รวมถึงเพื่อให้การพัฒนาพื้นที่เขตดุสิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล คุ่มค่า ทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่เขตดุสิต และประชาชนของกรุงเทพมหานครโดยรวมในที่สุด

สำนักงานเขตดุสิตจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2554 ภายใต้อำนาจหน้าที่และภารกิจของหน่วยงานและตามกรอบหรือทิศทางของแผนปฏิบัติการราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2554 ได้แก่ 1)การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการเพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางภูมิภาค ประกอบด้วย ด้านจราจร เช่น การจัดทำโครงการเทศกิจอาสาจราจร เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก บริเวณสถานศึกษา และด้านผังเมือง เช่น การสร้าง โครงข่ายถนนเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการสัญจรระหว่างถนนสายหลักและสายรองต่าง ๆ การพัฒนาศักยภาพเมืองเพื่อก้าวทันการแข่งขันทางเศรษฐกิจและเป็นมหานครแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ เช่น โครงการฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่ การส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนให้มีศักยภาพในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ชุมชน และการพัฒนาด้านการศึกษา เช่น การจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กในวัยเรียนได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการศึกษาและพัฒนา

กระบวนการเรียนการสอนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน การพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครแห่งสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตดุสิตได้พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นการควบคุมและลดมลพิษทางอากาศริมถนนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจนเป็นการลดภาวะโลกร้อนด้วย สำหรับวิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตดุสิตคือ “เขตดุสิตน่าอยู่ เคียงคู่วิถีไทย ก้าวไกลสิ่งแวดล้อม” ส่วนพันธกิจ ได้แก่ 1)การพัฒนาเขตดุสิตซึ่งเป็นเขตพระราชฐานให้น่าอยู่ 2)เพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความสะอาด เป็นระเบียบ ร่มรื่น มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามและมีความปลอดภัย 3)ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและ4) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม

สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มี 9 แห่ง ได้แก่ 1)โรงเรียนสุโขทัย 2) โรงเรียนเบญจมบพิตร 3) โรงเรียนวัดสมณานัมบริหาร 4) โรงเรียนวัดเทวราชกุญชร 5) โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม 6) โรงเรียนวัดราชผาติการาม 7)โรงเรียนวัดประหาระปือธรรม 8)โรงเรียนวัดธรรมมาภิรตารามและ9) โรงเรียนวัดจันทรสโมสร

1.3 การดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สำนักงานการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้กำหนดไว้ในเป้าประสงค์การพัฒนาโดยให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และใช้ผลงานวิจัยในการแก้ปัญหา และนำไปเผยแพร่ และยังมีข้อกำหนดในสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ “ครู” 9 ด้าน ซึ่งกำหนดไว้ในด้านที่ 7 การวิจัยทางการศึกษา ครูสามารถใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในการจัดการเรียนการสอนและสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 4 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ “ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ ” และในมาตรา 30 ระบุว่า “ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” และยังคงสอดคล้องกับนโยบายการวิจัยของชาติระหว่าง พ.ศ. 2551-2554 ได้เน้นการบูรณาการด้านการวิจัยที่สามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2553) การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 แผนแม่บทการวิจัยของสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ที่ วช. กำลังจัดทำ รวมทั้งนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติระยะยาว พ.ศ. 2552-2571 โดยการวิจัยจะตอบสนองความต้องการของชุมชนและปัญหาที่สำคัญ

เร่งด่วนเพื่อการพัฒนาประเทศ พร้อมกับดำเนินการควบคู่กับการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ อันเป็นรากฐานอันสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างสมดุลและยั่งยืน

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. *การบริหารงานวิชาการ: 36-37*) มีภารกิจการบริหารโรงเรียน 4 ด้านสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารบุคคลและงานบริหารทั่วไปซึ่งในขอบข่ายภารกิจการบริหารงานวิชาการภายในสถานศึกษามีดังนี้

งานวิชาการ เป็นงานหลักและหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีการนิเทศติดตามและประเมินอย่างเป็นระบบครบวงจร บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนจะต้องครอบคลุมทั่วถึงทั้งด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการ การเป็นผู้ให้บริการช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริม ตลอดจนงานการศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาแก้ปัญหาของการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา

การจัดการเรียนการสอน (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *การบริหารงานวิชาการ: 36-37*) สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการทำงานดังนี้

1. การจัดทำแผนการเรียนรู้
2. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. การจัดสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้
4. การส่งเสริมงานวิจัย
 - 4.1 สสำรวจสภาพปัญหาการเรียนการสอน
 - 4.2 กำหนดรูปแบบและแนวทางแก้ไข
 - 4.3 สร้างเครื่องมือ
 - 4.4 นำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุง
 - 4.5 ประเมินผลและรายงานผล
 - 4.6 เผยแพร่ผลงาน
5. การพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ

สำหรับการพัฒนาจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *การบริหารงานวิชาการ : 53-54*)เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวกระแสปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนวิธีการเรียนการสอน ซึ่งมีนักศึกษาหลายท่านพยายามศึกษาวิจัยและนำเสนอกระบวนการใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้ครบถ้วนและเหมาะสม เพื่อประโยชน์อันสูงสุดของผู้เรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำแนวทางดำเนินงาน ซึ่งทำให้การบริหารงานวิชาการและการพัฒนาการเรียนรู้ออกมาทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ แนวทางการพัฒนาการ

เรียนรู้ที่นำเสนอต่อไปนี้เป็นประกอบด้วย วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารโรงเรียนให้บริหารและจัดการงานวิชาการได้อย่างครบถ้วน โดยการสร้างความตระหนักให้กับครู การส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดการทำวิจัยในชั้นเรียน การนิเทศติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ การรายงาน การเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (มาตรฐานด้านครู) โดยสำนักการศึกษาจัดให้มีการประเมินคุณภาพตามแนวนโยบาย SMART SCHOOL เป็นการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรฐานที่ 12 ตัวบ่งชี้ที่ 12.6 กำหนดให้ครูมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน โดยครูต้องมีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย มีการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้อุ้/พัฒนานักเรียน และมีการเผยแพร่ผลการวิจัย ตามประเด็นการพิจารณาดังนี้ (คู่มือ มาตรฐานการศึกษา โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. 2555: 150)

1. ความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย
2. การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน
3. การมีผลการวิจัยในชั้นเรียน
4. การนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อุ้/พัฒนาและแก้ไขปัญหา
นักเรียน
5. การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน

นอกจากนั้นในการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก ได้กำหนดระดับคุณภาพของการประเมินไว้อย่างชัดเจนดังนี้

ระดับคุณภาพ 4 หมายถึงครูร้อยละ 90 ขึ้นไป มีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อุ้/พัฒนานักเรียน โดยมีร่องรอยหลักฐานที่ชัดเจนในทุกเรื่อง

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึงครูร้อยละ 80-89 มีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อุ้/พัฒนานักเรียน โดยมีร่องรอยหลักฐานที่ชัดเจนในทุกเรื่อง

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ครูร้อยละ 70-79 มีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อุ้/พัฒนานักเรียน โดยมีร่องรอยหลักฐานที่ชัดเจนในทุกเรื่อง

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ครูน้อยกว่าร้อยละ 70 มีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยไปใช้

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานครทั้ง 9 แห่ง ได้ดำเนินการตามนโยบายของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครที่เน้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและส่งเสริมการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ดังที่กล่าวมาในข้างต้น โดยให้ครูส่งรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ภาคเรียนละ 1 เรื่อง รวมทั้งการส่งข้าราชการครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาด้านการวิจัย ตามคำสั่งสำนักงานการศึกษา ดังปรากฏในภาคผนวก

2. การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือของการแสวงหาความรู้ที่มีวิธีการที่เป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากบริบทในชั้นเรียนของตนเอง โดยการค้นหาว่าอะไรเป็นเหตุอะไร เป็นผลของปัญหาที่จะศึกษาค้นคว้านั้นๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การพัฒนาแนวความคิดของครู การค้นพบความรู้ใหม่ที่เพิ่มพูนขึ้นจากองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วหรือเพื่อพัฒนาความรู้ที่ได้ค้นพบมาก่อนแล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู ผู้บริหารและสังคมต่อไป

2.1 ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครูโดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัยและบริบทงานวิจัย หรือครูเป็นผู้นำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ด้วยลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว จึงมีนักการศึกษาได้ให้ทัศนะที่เกี่ยวกับความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนอย่างหลากหลาย ดังนี้

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และ คณะ (2544: 9) ได้ให้ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นวิจัยประเภทปฏิบัติการ ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษา และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา ความรู้ใหม่ทางการศึกษา เช่น วิธีสอนเทคนิคการสอน รูปแบบการสอนใหม่ หลักการสอนใหม่ ทฤษฎีการสอนใหม่ ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ตามเป้าหมายอีกทั้งเป็นการพัฒนาตนเองเป็นผู้สร้างความรู้เป็น หรือกล่าวว่าเป็นนักวิจัยและพัฒนาทำให้เป็นผู้ก้าวหน้าในอาชีพครู เพราะการค้นพบความรู้ใหม่จะทำให้ได้ผลงานทางการศึกษาตามมากมายน

ไพจิตร สดวกการ (2545: 4) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้ เช่น การสังเกต จดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

อุทัย บุญประเสริฐ (2552: 85) การวิจัยในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ เรียกว่า Classroom Research คือ กระบวนการหาความรู้ หรือ วิธีการใหม่ๆ รวมทั้งการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง หรือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน ผลการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษา ซึ่งนิยมเรียกว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action Research) หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2553: 21) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสวิพากษ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนทั้งของครูและนักเรียน

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540: 28 – 30) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่าจะเป็นการช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตการทำงานของคุณครูอย่างมีระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว และความสามารถของตนเองได้อย่างดี ผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรมของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของคุณครู ซึ่งเป็นที่คาดหวังว่าเมื่อครูผู้สอนได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการปฏิบัติงานสอนอย่างเหมาะสมแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษาน้อย 3 ประการ คือ

1. นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. วงวิชาการศึกษามีข้อความรู้ และ/หรือ นวัตกรรมทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงเกิดมากขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อครูและเพื่อนครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
3. วิถีชีวิตครู หรือนวัตกรรมในการทำงานของคุณครู จะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

ประกอบ มณีโรจน์ (2544: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณครูได้พัฒนาวิธีการการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
2. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพสูงขึ้น
3. ช่วยให่วงวิชาการของการเรียนรู้ก้าวหน้า มีนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นส่งผลต่อเนื่องต่อการจัดการเรียนรู้
4. ช่วยให่วงการวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป
5. ช่วยพัฒนาตัวครูและวิชาชีพครูไปพร้อมๆกัน

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544: 5) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพเพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และเป็นระบบ
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวก้าวไปข้างหน้าไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัยนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการสอนได้ทันเวลาที่
3. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง เพราะผลจากการวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นก็คือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการและเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ทั้งตัวครูและผู้เรียน

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544: 10) ได้ให้ความสำคัญของการทำการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติโดยมีความสำคัญใน 4 ลักษณะ คือ 1) เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย 2) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู 3) เป็นการแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ 4) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างไรว่า เป็นการพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนาวิชาชีพครู และแสดงความก้าวหน้าจากรายงานผลการปฏิบัติ

ไพจิตร สดวกการ (2545: 4-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าเป็นการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งที่จะให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครูผู้สอนเป็นครูที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของตนดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตน และจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนก่อนได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอก เพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้อย่างมั่นใจต่อไป

สุวิมล ว่องวาณิช (2546: 24 – 25) กล่าวถึง ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย

1. เป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการวิจัย การประยุกต์ใช้และตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้วยวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในการความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากได้สืบค้นจากกระบวนการที่เป็นระบบ และเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และได้พัฒนาการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

ศิริพร สลิวศ์ (2548: 13) กล่าวว่า การวิจัยมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้อยู่เพราะการวิจัยเป็นบทบาทเสริมของครูในฐานะนักวิจัยเชิงปฏิบัติการในระดับชั้นเรียน ในกรณีที่ผู้สอนพบว่ากระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนที่กำลังดำเนินการอยู่มีปัญหาหรือมีความจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนผลการวิจัยเป็นคำตอบหรือแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และด้านผลผลิตคือผู้เรียน ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ทฤษฎี สุขยอด (2549: 28) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยของครูผู้สอน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านพฤติกรรมของผู้เรียน เนื่องจากครูผู้สอนเป็นครูที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของตนดีกว่าผู้อื่น และทราบว่ามีปัญหาใดควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยครูสามารถศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะรับรู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนอื่นได้นำเสนอไว้เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอก เพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของตน เพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ครูทำขึ้นตามกระบวนการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยทางการศึกษา เป็นการวิจัยที่ครูร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ควบคู่กับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ครูจะเป็นครูมืออาชีพได้

2.2 แนวทางการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการนำไปใช้ในการแก้ปัญหา และปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้เรียนตลอดจนพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สำหรับการวิจัยเป็นการดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครูโดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตรายงานวิจัยและปริทัศน์งานวิจัย หรือครูเป็นผู้นำการวิจัยและใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว จึงมีนักการศึกษาได้ให้ทัศนะที่เกี่ยวกับความหมายของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ประภัสสร วงษ์ดี (2540: 8) กล่าวว่า การใช้ผลการวิจัยในเรียน หมายถึง การนำข้อค้นพบของการทำวิจัยไปพัฒนาตัวครูเอง และใช้ตรวจสอบบทบาทวิธีปฏิบัติงานและปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

พองคำ ดิลกสกุลชัย (ศุภจรรย์ เมืองสุริยา. 2549: 8; อ้างอิงจาก พองคำ ดิลกสกุลชัย. 2543) การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การใช้ผลจากงานวิจัยหรือการศึกษาในวิชาชีพเฉพาะ อาจเป็นงานวิจัยเรื่องเดียวหรือหลายเรื่องและบูรณาการความรู้ที่ได้จากการวิจัยทั้งหมด หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของงานวิจัย เข้าไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

วารุณี โพธิ์บุตรดี (2547: 5) การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครุณักวิจัยได้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน แล้วมีการนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในระดับที่สามารถแก้ปัญหาต่างๆ หรือปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ห้องเรียนหรือในระดับโรงเรียน

ครอส (ลัดดา คำพลงาม. 2540: 14; อ้างอิงจาก Cross. 1987) กล่าวว่า การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนของครูทุกระดับ ช่วยให้ผู้ครูตัดสินใจได้อย่างถูกต้องในการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การเป็นครุณักวิจัยช่วยพัฒนาครูไปสู่การเป็นครุอาชีพและประโยชน์ตนเองในการปฏิบัติงานในห้องเรียน

เบิร์น และ โกรฟ (ศุภจรรย์ เมืองสุริยา. 2549: 8; อ้างอิงจาก Burns; & Grove. 1987) การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการนำความรู้ที่ผ่านการตรวจสอบ มีการควบคุมปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความคลาดเคลื่อนตามกระบวนการวิจัย แล้วมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

โพลิต และ ฮังเลอร์ (ศุภจรรย์ เมืองสุริยา. 2549: 8; อ้างอิงจาก Polit; & Hungler. 1999) การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การนำความรู้ที่ผ่านการตรวจสอบตามกระบวนการวิจัย แล้วมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมถึงกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ที่มีหลักฐานจากการวิจัย หรือผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

วาโร เฟ็งสวัสต์ (2546: 168) กล่าวว่า การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินงานเฉพาะด้าน เพื่อเป็นการควบคุมการปฏิบัติงาน และเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน

จากความหมายการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ครูนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งจากผลการวิจัยของตนเองและผู้อื่น ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ใน 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาองค์ความรู้และการสร้างผลงานทางวิชาการ

สำหรับแนวทางในการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2544: 234-235) ได้กล่าว การนำผลการวิจัยไปใช้ในการศึกษา 2 แนวทาง ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์งานวิจัยของตนเอง

งานวิจัยที่ครูได้ดำเนินการด้วยตนเอง จะยังไม่เสร็จสิ้นกระบวนการถ้ายังไม่ได้ผ่านขั้นตอนของการสะท้อนความคิด (Reflexive Account) ซึ่งเป็นการคิดตรึงตรองทบทวนในสิ่งต่างๆ ที่ครูผู้วิจัยได้ดำเนินการตั้งแต่เริ่มกำหนดปัญหาวิจัย

ถ้างานวิจัยนั้นมีการทดลองปฏิบัติตามรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแล้ว ขั้นตอนของการสะท้อนความคิดยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น ไม่ว่าจะการทดลองปฏิบัติจะได้ผลหรือไม่ก็ตาม

1.1 กรณีที่การทดลองปฏิบัติ ได้ผลดี ครูควรได้คิดทบทวนอีกครั้งว่าผลดีที่ได้รับเป็นไปตามเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมเช่นไร สภาพแวดล้อมดังกล่าวจะจำกัดการนำผลการทดลองไปใช้ในสถานการณ์อื่น เวลาอื่น แม้สำหรับนักเรียนระดับชั้นเดียวกัน หรือไม่ เพียงใด

1.2 กรณีที่การทดลองปฏิบัติไม่ได้ผลดี ครูผู้วิจัยไม่ควรหยุดเพียงแค่นั้น ควรพิจารณาทบทวนว่าเป็นเพราะเหตุใด มีจุดอ่อนหรือข้อจำกัดอะไร และสมควรวางแผนปฏิบัติใหม่หรือไม่ อย่างไร

2. การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของผู้อื่น

การเลือกและการใช้ผลงานวิจัยของผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ผลงานของครูหรือของนักวิชาการก็ตาม มีข้อควรคำนึงถึงบางประการ ดังนี้

2.1 วิธีการวิจัยและผลการวิจัยในรายงานมีความน่าเชื่อถือเพียงใด ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่ยากที่จะพิจารณาได้ยาก แต่อาจพิจารณาได้บ้างจากวิธีการนำเสนอในรายงานการวิจัยว่า ผู้วิจัยได้ย้ำประเด็นในเชิงคุณภาพของการวิจัยไว้ว่าอย่างไร ครูไม่ควรให้ความสำคัญมากเกินไปในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลทางสถิติเพียงอย่างเดียว เพราะบางครั้งอาจมีความคลาดเคลื่อนที่ไม่ได้ระบุไว้ หรือผู้วิจัยอาจเลือกนำเสนอเฉพาะในส่วนที่คิดว่าดีเท่านั้น

2.2 ถ้าจะนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขใดเพราะการวิจัยในชั้นเรียนมีความเฉพาะเจาะจงในบริบทมาก ดังได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้น การนำผลการวิจัยมาใช้ อาจจะต้องมีการปรับเงื่อนไขให้สอดคล้องหรือนำมาทดลองซ้ำอีก

2.3 ถ้านำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนต่อไป ควรพิจารณาทั้งในด้านการปรับเชิงวิธีการวิจัย และในด้านบริบทของการวิจัย เพื่อจะได้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่มีประโยชน์ต่อครูอย่างแท้จริง

นรินทร์ พุดลา (2554: ออนไลน์) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยไปใช้ในการศึกษา มีแนวทางดังนี้

1. ผู้ใช้ผลงานวิจัยที่ไม่ได้ทำวิจัยเอง ต้องอ่านรายงานการวิจัย ประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ดูข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
2. ดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ความรู้เพื่อปรับปรุง หรือ เพื่อแก้ปัญหาด้านต่างๆด้วยตนเอง

และนอกจากนี้การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีข้อควรพิจารณาดังนี้

1. จะต้องพิจารณาว่าจะนำไปใช้
 - 1.1 ผลการวิจัยที่ค้นพบโดยตรง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้
 - 1.2 ผลประโยชน์พลอยได้ ความรู้ใหม่ๆทั้งรูปแบบวิจัย กรอบความคิด ทฤษฎี กระบวนการจากการทำวิจัย เครื่องมือวิจัย นวัตกรรมที่ใช้ เครื่องมือวัด วิธีเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ และแปลผล การเขียนรายงาน ตลอดจนคำแนะนำจากที่ปรึกษา เป็นต้น
2. จะต้องพิจารณาว่านำไปใช้เพื่ออะไร
 - 2.1 เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดประโยชน์ได้จริง ในทางปฏิบัติ กล่าวคือ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ประกอบด้วย กลุ่มภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่ม โดยให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การทำมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นรายปี / รายภาค กำหนดสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค กำหนดเวลาหรือจำนวนหน่วยกิต จัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการเรียนรู้ ซึ่งครูต้องสร้างนวัตกรรมที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ กิจกรรม หรือวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ มาดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย จนบังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
 - 2.2 เพื่อพัฒนาตัวครูให้มีคุณภาพด้านการสอนสูงขึ้น เท่ากับช่วยยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นที่ชื่นชม ศรัทธาของเด็ก ผู้ปกครองและประชาชน สมกับคำกล่าวที่ว่า “ครู คือ ปุชนีย์บุคคล” และสามารถใช้เป็นผลงานวิชาการขอตำแหน่งให้สูงขึ้น
 - 2.3 เพื่อพัฒนาผู้สอนให้มีศักยภาพสูงสุด ทั้งยังสร้างเสริมคุณลักษณะที่เด่น และแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องในแต่ละคน ให้ก้าวไปสู่การเป็นผู้เรียนที่ดี เก่ง และมีสุข
 - 2.4 เพื่อพัฒนาผู้บริหารให้เห็นความสำคัญของการวิจัย อาศัยข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยมาปรับปรุงพัฒนางาน และสถานศึกษาที่รับผิดชอบให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น
 - 2.5 เพื่อพัฒนาการดำเนินงาน โดยใช้ในการวางแผนกำหนดนโยบายและการดำเนินโครงการต่างๆ

3. จะต้องพิจารณาว่าจะใช้อย่างไร

3.1 จำเป็นต้องศึกษาผลงานวิจัยเรื่องนั้นๆ ให้ดี อ่านให้เข้าใจความ อ่านแล้วตีความและอ่านแล้วขยายความ ทั้งระดับตามตัวอักษร ระดับตีความเชิงกายภาพ และระดับขยายความคิดเพื่อจะได้มีข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน โดยเฉพาะข้อค้นพบจากการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยเขียนคำแนะนำในการไปใช้มีการเผยแพร่ไปยังบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในการอ้างอิง ค้นคว้า และใช้ปฏิบัติจริง โดยการจัดทำเป็นสื่อเอกสาร แผ่นพับที่เป็นรูปธรรม (Materialized) จัดลำดับเรียงเป็นรายชื่อ โดยคำนึงความเป็นจริงได้ในเชิงปฏิบัติ

3.3 เน้นการใช้ผลวิจัยโดยตรง ร่องลงมาเป็นผลพลอยได้จากการวิจัย

3.4 ภาษาที่ใช้ในการเขียนต้องสั้นๆ กระชับ อ่านแล้วเข้าใจง่าย

3.5 ในการเขียนมุ่งการนำไปใช้ ควรคำนึงถึงผู้เกี่ยวข้องครบกลุ่ม คือ

3.5.1 ผู้บังคับบัญชา

3.5.2 ผู้สอนในโรงเรียนที่จะใช้ผลงานวิจัย

3.5.3 ผู้ปกครอง

3.5.4 นักวิจัย

3.5.5 ผู้สนใจทั่วไป (ถ้ามี)

3.6 ในส่วนของผู้สอนควรนำวิธีการ/ นวัตกรรมที่ใช้หรือข้อค้นพบจากการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และแลกเปลี่ยนงานวิจัยของตนเองกับผู้อื่น เช่น การนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุม การเข้าร่วมสัมมนา และการเผยแพร่เอกสาร

3.7 ในด้านผู้บริหาร ควรกระตุ้นให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการใช้กระบวนการวิจัย เป็นผู้นำในการทำวิจัย ส่งเสริมครูค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ สนับสนุนและจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู และมีนโยบายให้ผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียน

สำหรับการนำผลวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการปฏิรูปการศึกษาทั้งการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการนิเทศการศึกษา จึงควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวิสัยทัศน์ / ภาพอนาคต (Vision) ประกาศนโยบายชัด ให้ใช้การวิจัย/ผลวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

2. พัฒนาวีธีคิด วิธีทำงานเชิงระบบ ทำให้ทุกคนได้รับความรู้ ความเข้าใจและเห็นประโยชน์

3. สร้างเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการวิจัยและใช้ผลวิจัยในการทำงานโดยมีการประชุมร่วมคิด ร่วมปฏิบัติและประเมินเป็นระยะๆ

4. ให้การสนับสนุนทรัพยากร เงิน วัสดุ ข้อมูล จัดห้องสมุด ศูนย์วิชาการ ไปศึกษาดูงาน ให้เสนอและเผยแพร่ผลงานให้กำลังใจ

5. การประเมินเพื่อสร้างสรรค์พัฒนา

จากแนวทางการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน สรุปได้ว่าแนวทางการส่งเสริมการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการส่งเสริมการวิจัยตามความหลากหลายของเป้าหมาย หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ในการทำวิจัย มีการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการกระตุ้นให้เกิดการทำวิจัย ซึ่งรวมทั้งการให้ทุนสนับสนุนการวิจัย มีการให้การศึกษาและอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของตัวผู้วิจัย มีการติดตามประเมินผล เพื่อปรับปรุงการทำงาน รวมทั้งการยกย่องชมเชยผู้ที่มีผลงานดีเด่น และมีการขยายผลและเผยแพร่ผลการวิจัยออกสู่สาธารณชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.3 ประโยชน์การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

ได้มีนักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของงานวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้
ชาติรี เกิดธรรม (2544: 20) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น เพราะครูผู้สอนสามารถใช้นวัตกรรมสื่อการสอน วิธีการหรือเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน
2. ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอตำแหน่งให้สูงขึ้นได้
3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียน
4. เป็นข้อมูลในการปรับปรุง การบริหาร หรือพัฒนาการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ไพจิตร สดวกการ; และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 5-7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน และวงการศึกษาดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป ซึ่งส่งผลไปถึงการขจัดปัญหาและผลกระทบอื่นๆ ด้วย
2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนเองอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ครูเกิดความคิดริเริ่มใหม่ สร้างสรรค์ ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ได้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับได้ และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคนและแต่ละคนอย่างไรบ้าง
3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหาตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงาน การได้ระดมสรรพกำลังจากความถนัดของแต่ละคนจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริการงานวิชาการในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สามารถวิเคราะห์สาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่าย วิทยาลัยมิตรกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้น จากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

วนิดา แก้วกุลบุตร (2547: 10) กล่าวว่า ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วย พัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรวมทั้งเป็นการ พัฒนาครูเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นระหว่างผู้ร่วมงาน ยกระดับมาตรฐานวิชาการ ของโรงเรียน ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

ศิริพร สลิวศ์ (2548: 22) กล่าวว่า ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ว่า การวิจัยใน ชั้นเรียนจะช่วยพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการพัฒนาครู โดยใช้ ผลงานวิจัยไปเป็นผลงานทางวิชาการประกอบการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

จิตราภา กุณฑลบุตร (2550: 310) กล่าวว่า เมื่อมีการเผยแพร่ผลวิจัยแล้วควรมีการ ติดตามผลของการเผยแพร่ที่มีต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านวิชาการ เป็นการพิจารณาเรื่องของการอ้างอิง ข้อค้นพบจากงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ในวงวิชาการหรือมีการนำผลการวิจัยไปต่อยอดงานวิจัยใหม่ หรือนำผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ในการสอนมากน้อยเพียงใด

2. ด้านการพัฒนาการแก้ปัญหา และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการบริหาร และการกำหนดนโยบาย พิจารณานำหน่วยงาน ชุมชน สังคม นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการ เรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

3. ด้านการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ พิจารณาจากการจดสิทธิบัตรและการต่อยอด ธุรกิจจากสิทธิบัตรและผลงานวิจัย

นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่า การนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้ก่อนให้เกิดประโยชน์ อย่างชัดเจน หมายถึง การมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หรือข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง และมีหลักฐาน ปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริง ประเภทของการใช้ประโยชน์จาก งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เช่น การใช้ประโยชน์ในการให้บริการวิชาการ (สอน/ บรรยาย/ ฝึกอบรม) การใช้ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การเขียนตำรา แบบเรียน การใช้ประโยชน์ในการให้บริการ หรือ เป็นงานวิจัยเพื่อต่อยอดโครงการวิจัย เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ เช่น องค์ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม สาธารณสุข การบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ประชาธิปไตยภาคประชาชน วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน อันเป็นผลมาจากการนำข้อความรู้จากการวิจัยไปใช้ เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย หรือระดับประเทศ เช่น งานวิจัยเชิงนโยบายไม่ว่าจะเป็นการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ไปเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการประกาศใช้กฎหมาย หรือมาตรการต่าง ๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

4. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ตามมา

ตัวอย่างหลักฐานการนำมาใช้อันก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน

1. หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์มาใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เช่น บันทึกรถซึ่งแสดงระยะเวลาที่สามารถลดได้ในการปอกเปลือกกุ้ง เมื่อนำเครื่องปอกเปลือกกุ้งซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์จากการวิจัยไปใช้งาน เป็นต้น

2. หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มาใช้ในการแก้ไขปัญหาคำจัดการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวิจัย เช่น ผลจากการสังเกตพฤติกรรมนักศึกษา—ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ บันทึก ผลการทดสอบวัดความรู้/ทักษะของนักศึกษา ที่แสดงได้ว่า นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น หรือมีพฤติกรรมระหว่างการเรียนดีขึ้น เป็นต้น

3. หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย/กฎหมาย/มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบาย มาใช้ในองค์กร/คณะ/สถาบัน เช่น มีจำนวนคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำงานวิจัยด้านสหวิทยาการมากขึ้น หลังจากสถาบันฯ ได้กำหนดนโยบาย ที่จะเป็นผู้นำทางด้านงานวิจัยสหวิทยาการ ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 โดยนโยบายดังกล่าวเป็นผลจากการวิจัยนโยบายเพื่อกำหนดทิศทางการทำวิจัยของสถาบัน เป็นต้น

4. หลักฐานที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำหลักสูตรการสอน/ทฤษฎีการสอน/ สไลด์ทัศนูปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน/ ตำราประกอบการสอน ฯลฯ ที่เป็นผลจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เช่น ผลจากการสังเกตพฤติกรรมนักศึกษา ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ บันทึก ผลการทดสอบวัดความรู้/ ทักษะของนักศึกษาที่แสดงได้ว่านักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น หรือมีพฤติกรรมระหว่างการเรียนดีขึ้น เป็นต้น

เทื่อน ทองแก้ว (2553: ออนไลน์) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เกิดประโยชน์ต่อครู ทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ หรือมีความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดจากตัวครูเอง ว่าในสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในห้องเรียน จะใช้กระบวนการเรียนการสอนอย่างไร วิธีการของการวิจัยจะช่วยให้ครูสามารถค้นหาหรือพัฒนาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอนอยู่เสมอ จะทำให้ครู/

อาจารย์เกิดความมั่นใจ ผลงานที่เกิดขึ้นเหล่านี้สะสมอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ครู/อาจารย์มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งจะพัฒนาไปเป็นครู/อาจารย์มืออาชีพ (Professional Teacher) ผลจากความเชี่ยวชาญของครูจะเป็นแบบอย่าง เป็นครูต้นแบบหรือครูผู้นำทางการเรียนการสอน ซึ่งจะนำความก้าวหน้ามาสู่ตัวครูเอง ทั้งตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น ความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น และรวมไปถึงผลตอบแทนอื่น ๆ ตามมาด้วย เช่น การได้ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น สิ่งที่สำคัญที่สุด จากการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนของตัวครูที่ได้รับ คือ ความอึดใจ ความสุข ที่ได้ทำหน้าที่ครูสมบูรณ์แบบ สอนเมื่อพบปัญหา ก็ศึกษาค้นคว้าวิจัย แก้ไขปัญหา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผลที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการยอมรับจะก่อให้เกิดกำลังใจต่อตัวครูเอง มีผลงานตีพิมพ์ในวารสาร การได้รับเชิญไปบรรยาย การไปประชุมสัมมนาทางวิชาการ เป็นต้น เป็นชื่อเสียงของครูอาจารย์เอง โรงเรียนก็พลอยได้ชื่อเสียงไปด้วย

จากประโยชน์ของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน อาจสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรวมทั้งเป็นการพัฒนาครู เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นระหว่างผู้ร่วมงาน ยกย่องมาตรฐานวิชาการของโรงเรียน ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

2.4 ปัญหาและอุปสรรคของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

การใช้ผลการวิจัยมีความสำคัญต่องานวิจัยมาก เพราะถ้าไม่นำผลไปใช้แล้ว จะเกิดการสูญเปล่าเพราะงานวิจัยต้องใช้ทรัพยากรลงทุนสูง ในประเทศไทยที่ผ่านมาการใช้ผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ในทางปฏิบัติยังมีน้อย เนื่องจากยังขาดการยอมรับผู้วิจัยก็ทำวิจัยไปตามความสนใจ หรือถ้าเป็นนิสิตนักศึกษา ก็เพราะสถาบันกำหนดให้ทำ ส่วนใหญ่จะใช้ในการอ้างอิง ในปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้เพิ่มขึ้น ตัวอย่างคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีการนำผลการวิจัยมาใช้เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้เกี่ยวข้อง และผ่านมติสภาผู้แทนราษฎร โดยมีการปรับแก้บ่อย ในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ต้องเป็นไปด้วยความระมัดระวัง ผู้ใช้ผลการวิจัยต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรกเกี่ยวกับคุณภาพของงานวิจัยหรือความตรงภายในตามแนวทางการประเมิน และประเด็นที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการณ์ที่จะนำไปใช้ โดยมีลักษณะเป็นเงื่อนไข คือ ถ้าประเด็นแรกผ่านจึงค่อยพิจารณาประเด็นที่สอง

จินตนาภา โสภณ (2547: 150-151) กล่าวว่า สาเหตุที่ไม่สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้นั้น พอสรุปถึงสาเหตุสำคัญได้ดังนี้

1. งานวิจัยแบ่งย่อยและกระจายมากเกินไป ทำให้ผลงานวิจัยที่ผลิตออกมาเป็นส่วนเล็วเล็ก ๆ และแต่ละส่วนไม่สมบูรณ์พอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้
2. การขาดนักวิจัยเฉพาะทาง งานวิจัยที่พอจะรวมตัวให้เป็นปึกแผ่นได้แต่ไม่สามารถทำให้ครบในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นได้

3. ผลงานวิจัยขาดความต่อเนื่องทำให้ไม่สามารถที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งอาจจะเกิดได้ในกรณีต่าง ๆ กันที่สำคัญและมักจะเกิดขึ้นนั้นได้แก่

3.1 ผลงานวิจัยนั้นเกือบจะถึงขั้นสมบูรณ์นำออกไปใช้ประโยชน์ได้แล้ว แต่ไม่สามารถทำให้สมบูรณ์ได้เพราะขาดงบประมาณและต้องใช้เวลาในการทำโครงการให้ต่อเนื่องสมบูรณ์

3.2 ผลงานวิจัยถึงขั้นสมบูรณ์ แต่ยังต้องการปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำประโยชน์ได้แก่ ต้องการโครงการวิจัยต่อเนื่องเพื่อทดสอบในการนำออกไปใช้ประโยชน์ ต้องการนักวิจัยที่รู้จักวิธีการนำไปทดสอบการใช้ประโยชน์ ต้องการความสนใจจากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำไปใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลาย และที่สำคัญที่สุดคือ ต้องการงบประมาณสนับสนุนเพียงพอที่จะดำเนินการดังกล่าวได้

4. สาเหตุจากผู้วิจัย ได้แก่

4.1 ไม่ทราบว่าผลงานวิจัยนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

4.2 ผลงานวิจัยเป็นเทคโนโลยีที่สูงเกินกว่าผู้ใช้จะใช้เป็นต้องการฝึกฝนเป็นพิเศษก่อน

4.3 ผลงานวิจัยใช้ได้เหมาะสมเฉพาะพื้นที่

4.4 ผลงานวิจัยล้าสมัยเมื่อเสร็จสมบูรณ์

4.5 ผู้ใช้ไม่กล้าเสี่ยงที่จะนำไปใช้ เพราะต้องลงทุนสูง

5. สาเหตุจากปัญหาระหว่างองค์กรวิจัยที่ทำหน้าที่วิจัยกับองค์กรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการวิจัย ได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างองค์กรมีลักษณะงานและวิธีการทำงานของแต่ละฝ่ายแตกต่างกัน นโยบายและแผนการทำงานร่วมกันที่วางไว้ไม่ได้มีการปฏิบัติ ขาดการแลกเปลี่ยนข้อมูลผลงานทางวิชาการของแต่ละฝ่าย สิ่งสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรไม่เพียงพอ ฯลฯ เหล่านี้ทำให้เป็นปัญหาต่อการนำผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์ได้

การที่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ อาจเกิดจากสาเหตุดังนี้

1. ผู้บริหารในระดับสูงทั้งหลายรวมทั้งรัฐบาลยังไม่ค่อยเห็นคุณค่าของงานวิจัย หรือไม่ให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับงานวิจัยเท่าที่ควร

2. ขาดการส่งเสริมให้กำลังใจ ขาดแรงจูงใจทำให้นักวิจัยได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

3. ผลงานวิจัยได้รับการคุ้มครองสิทธิทางปัญญาน้อย แม้จะจดสิทธิบัตรหรือลิขสิทธิ์แล้วก็ยังถูกลอกเลียนแบบ

4. ผลงานส่วนใหญ่เกิดจากความคิดของนักวิจัย ความเชื่อมโยงระหว่างนักวิจัยกับผู้ใช้งานวิจัยมีน้อย

5. ผลงานวิจัยไม่มีคุณภาพ หรือไม่ได้มาตรฐาน จึงนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้

6. ผู้วิจัยส่วนใหญ่จะวิจัยจากปัญหาที่คิดขึ้น และคาดหวังว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ แต่จะใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ก็ยังเป็นปัญหา

นรินทร์ พุดลา (2554: ออนไลน์) กล่าวว่าปัญหาเกี่ยวกับการวิจัย ผู้วิจัยควรศึกษาปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นและคิดหาทางป้องกันปัญหาไว้ล่วงหน้า ปัญหาการวิจัยมีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเขียนแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ปัญหา ขาดประเด็นหรือสาระที่สำคัญ หรือมีน้อย มีสาระแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่ไม่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวการนำเสนอ ลำดับหัวข้อไม่เหมาะสม ลอกต้นฉบับมาผิด โดยไม่ได้คิดศึกษาต้นฉบับจริง ขาดการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความเนื้อหา ที่ยกมากล่าว , อ้างอิงบกพร่อง

3. ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือรวบรวมข้อมูล สร้างเครื่องมือไม่ดีพอ ทำให้วัดไม่ได้ตามต้องการ หรือวัดไม่ตรง สาเหตุมาจาก ขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่ถนัดและไม่ชำนาญ ไม่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ลอกมาจากเครื่องมือที่มีจุดบกพร่อง โดยคิดว่าดีและถูกต้องแล้ว สร้างเครื่องมืออย่างลวกๆ ไม่ได้ทำการทดลองก่อน ผู้เชี่ยวชาญไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง กรณียืมเครื่องมือของคนอื่น เครื่องมือดังกล่าวไม่เหมาะกับการใช้ในการวิจัย เช่น ลำสมัย กลุ่มตัวอย่าง คุณสมบัติ ไม่ตรงกับเครื่องมือที่มุ่งวัด

4. ปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย มีปัญหาดังนี้ ตรวจสอบให้คะแนนผิดพลาด บันทึกข้อมูลผิดพลาด วิเคราะห์ข้อมูลผิดพลาด ใช้สถิติวิเคราะห์ที่ไม่เหมาะสม

5. ปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่งานวิจัย ผู้วิจัยไม่ได้เผยแพร่งานวิจัยของตน มีแหล่งเผยแพร่บ่อย มีข้อขัดแย้งระหว่างผู้วิจัยกับผู้ประเมินงานวิจัย (Peer Review) มีรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยหลายรูปแบบ

6. ปัญหาเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง มีสาเหตุหลายประการ คือ

- 6.1 ผู้ที่จะใช้งานวิจัยเห็นว่างานวิจัยขาดคุณภาพ ไม่น่าเชื่อถือ ทั้งด้านวิธีการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 6.2 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ไม่เห็นความสำคัญและจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

- 6.3 รายงานการวิจัยอ่านเข้าใจยาก ไม่จูงใจให้อ่าน

- 6.4 ไม่ได้เผยแพร่งานวิจัย หรือเผยแพร่ในวงจำกัด กลุ่มเป้าหมายหรือผู้เชี่ยวชาญที่จะใช้ไม่พบรายงาน

- 6.5 งานวิจัยบางเรื่องไม่อาจนำมาใช้ได้ ไม่ได้ตอบคำถาม มุ่งแก้ปัญหาของหน่วยงาน องค์กร

จากปัญหาและอุปสรรคของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่ใช้งานวิจัยเห็นว่างานวิจัยขาดคุณภาพ ไม่น่าเชื่อถือ การรายงานการวิจัยอ่านเข้าใจยาก ไม่จูงใจให้อ่าน ไม่ได้เผยแพร่งานวิจัย หรือเผยแพร่ในวงจำกัด ผู้บริหารขาดการส่งเสริมให้กำลังใจ ขาด

แรงจูงใจทำให้นักวิจัยได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งขาดการสนับสนุนงบประมาณสำหรับงานวิจัยเท่าที่ควรทำให้ผลงานวิจัยขาดความต่อเนื่อง

2.5 การส่งเสริมให้มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พุทธศักราช 2545 มาตรา 30 ได้กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพพร้อมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 16) ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา เพื่อจะได้นำความรู้นี้ไปถ่ายทอดกับครูได้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความรู้ความสามารถของผู้บริหารที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาดังนี้

นภาพร สิงห์หัต (2531: 74 - 75) ได้กล่าวถึง ระเบียบวิธีวิจัย ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีการวิจัย ประกอบด้วย

1. ขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการวิจัย
2. การกำหนดปัญหาในการวิจัย
3. กำหนดวัตถุประสงค์ หรือสมมติฐานในการวิจัย
4. ระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัย
5. การเขียนเค้าโครงการวิจัย
6. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย

พิชัย แก้วสุวรรณ (2548: 38) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย การออกแบบวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างการเลือกหรือพัฒนาเทคนิคเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การอ่านและการเขียนรายงานการวิจัย

สุพัทธ์ พิบูลย์ (2553: ออนไลน์) กล่าวว่า การวิจัยเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างมาก หากได้เพียงข้อสรุป หรือองค์ความรู้ใหม่ แต่ไม่มีการนำไปใช้ ก็ถือเป็นการลงทุนที่สูญเปล่าอย่างน่าเสียดาย ไม่คุ้มกับคุณค่าที่ได้ลงทุน ทั้งกำลังเงิน เวลา และกำลังความคิดของนักวิจัย..เรามาช่วยกันส่งเสริมให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้กันอย่างจริงจัง จะดีไหม การวิจัยส่วนใหญ่ เกิดจากความต้องการหรือความอยากรู้ อยากรูเห็นของนักวิจัย หลังจากดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จ ก็อาจมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย เช่น จัดทำเป็นบทความวิชาการเผยแพร่ผ่านวารสารต่าง การนำเสนอต่อที่ประชุมสัมมนา การมอบหรือให้ไว้สำหรับห้องสมุดเพื่อบริการผู้ที่สนใจ เป็นต้นจะอย่างไรก็ตาม มักมีการกล่าวว่า “งานวิจัยส่วนใหญ่มักเก็บไว้บนหิ้ง มีการนำไปใช้น้อยมาก”

การวิจัยเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างมาก หากผลการวิจัยได้เพียงข้อสรุป หรือองค์ความรู้ใหม่ แต่ไม่มีการนำไปใช้ ก็ถือเป็นการสูญเปล่าอย่างน่าเสียดาย...เรามาช่วยกันคิดดีใหม่...ทำอย่างไรจึงจะเกิดการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สมกับคุณค่าที่ได้ลงทุน ทั้งกำลังเงิน เวลา และกำลังความคิดของนักวิจัย ในที่นี้จะขอเสนอแนวคิด หรือแนวทางในการส่งเสริม ผลักดันให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ในกรณีของการวิจัยตามความต้องการขององค์กร หรือของหน่วยงานใด ๆ โดยมีการจัดทำ สัญญาจ้างนักวิจัยจากภายนอก(TOR)ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ในกรณีนี้ ผู้ว่าจ้างเป็นผู้ที่ต้องการทราบผลการวิจัยและต้องการนำข้อมูล หรือสารสนเทศจากการวิจัยไปใช้ออยู่แล้ว ปัญหาในเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้จึงไม่น่าจะมีปัญหามากนัก...ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นบ้าง คือ เมื่ออ่านข้อสรุปจากการวิจัยแล้ว ไม่เข้าใจ เนื่องจากสรุปไม่ชัดเจน รวมทั้งข้อเสนอแนะจากการวิจัยก็ไม่คมชัด ซึ่งทางออกในเรื่องนี้ อาจแก้ปัญหาดังนี้คือ 1) นักวิจัยควรทำการอภิปรายผลการวิจัย และเสนอแนะทางเลือกในการนำผลการวิจัยไปใช้ในลักษณะที่เป็นทางเลือกหลากหลาย เพื่อหน่วยงานสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายลักษณะ 2) นักวิจัยควรจัดทำบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ที่กระชับ อ่านแล้วเข้าใจง่าย เห็นข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรม และ 3) หากเป็นไปได้ ก่อนจบการวิจัย อาจมีการจัดสัมมนาเสนอผลการวิจัยในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคลากรแกนนำขององค์กรผู้ว่าจ้าง ในลักษณะของการจัดสนทนากลุ่ม(Focus Group Discussion)ซึ่งนอกจากจะเป็นการเผยแพร่ข้อสรุปไปในตัวแล้ว ยังจะสามารถรวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการประชุม ทำให้การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ฉบับสมบูรณ์มีความคมชัดมากยิ่งขึ้น ด้วย

2. การใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม(Participatory Action Research...PAR) ในกรณีนี้ นักวิจัย อาจเชิญกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายของการศึกษา นักวิชาการ หรือแกนนำในองค์กรที่ต้องการทราบผลการวิจัย หรือตัวแทนจากผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ เข้ามาร่วมในฐานะนักวิจัย(เป็นคณะผู้ร่วมวิจัย) หรือเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะ ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เข้าใจกระบวนการวิจัย เข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลการวิจัย การอภิปรายผล รวมทั้งข้อเสนอแนะ ซึ่งจะมีผลอย่างยิ่งต่อการนำผลการวิจัยไปใช้

3. การจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งไว้เพื่อการเผยแพร่ผลการวิจัย (ในขั้นของการวางแผนวิจัย) รวมทั้ง องค์กรที่เป็นแหล่งทุนหนุนสนุนการวิจัยก็ควรส่งเสริมการกระทำในลักษณะนี้ด้วย

4. การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องหรือน่าจะสนใจผลการวิจัย (Suspect Group) ซึ่งโดยปกติ นักวิจัยมักจะทราบว่า ผลการวิจัยเรื่องนี้ น่าจะเป็นประโยชน์กับองค์กรหรือกลุ่มเป้าหมายใดบ้าง ดังนั้น ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เห็นว่าน่าจะสนใจหรือน่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยโดยตรง ไว้อย่างชัดเจน เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย ควรเผยแพร่ผลการวิจัยไปยังกลุ่มเป้าหมายเหล่านั้น(อาจมีองค์กรกลางทำหน้าที่แทนนักวิจัย เช่น ฝ่าย/ศูนย์ที่ทำหน้าที่แปลงผลิตภัณฑ์หรือผลงานวิจัยจากหิ้งสู่ห้าง หรือ สู่กลุ่มเป้าหมาย)

5. การจัดให้มีตลาดนัดนักวิจัยสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยในรอบปี ในกรณีของตลาดนัดในรูปแบบของการประชุมทางวิชาการ ควรมีปฏิทินตลาดนัดอย่างชัดเจนทุกปี เช่น ในสัปดาห์ที่สองของเดือนกันยายน ทุกปี(ให้เป็นที่รับทราบตรงกันระหว่างนักวิจัยและผู้สนใจ)

อนึ่ง อาจมีตลาดนัดในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การจัดทำเว็บไซต์เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยและผู้สนใจในสาขาวิชาเดียวกัน ผู้สนใจผลการวิจัยใหม่ ๆ ในสาขาวิชาต่าง ๆ สามารถเข้ามาศึกษาได้ที่นี้ ในกรณีนี้ ต้องมีหน่วยงานกลางเป็นผู้ดูแล เช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

6. การจัดทำฐานข้อมูลผลงานวิจัยสาขาวิชาต่าง ๆ ไว้ในแหล่งสืบค้นเดียวกัน มีการคัดกรองผลงานวิจัยแล้วรวบรวมไว้ในฐานข้อมูลเพื่อสะดวกแก่การสืบค้น ซึ่งควรจัดทำในลักษณะฐานข้อมูลเว็บไซต์ อาจจัดให้มีระบบลงทะเบียนสมาชิกผู้สนใจงานวิจัย โดยสมาชิกทุกคนต้องระบุลักษณะผลงานวิจัย หรือสาขาวิชาที่สนใจอย่างชัดเจน เมื่อมีผลงานวิจัยใหม่ ๆ สมาชิกกลุ่มนี้จะได้รับทราบทันที จากระบบเผยแพร่ของหน่วยงานกลาง เช่น วช.

7. การสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ ส่งเสริมให้องค์กรเป็น“องค์กรแห่งการเรียนรู้” ที่มีการบริโภคผลงานวิจัยประกอบการตัดสินใจตลอดเวลา

มนัส ไชยศักดิ์ (2544: 53–57) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมและสนับสนุนครูในการทำการวิจัยในชั้นเรียน จึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ ควรมีการประชุมชี้แจงครูในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้มีความพร้อมในการเตรียมเอกสารและวัสดุอุปกรณ์

2. การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูทราบถึงวิธีการทำวิจัย เห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. สร้างครูผู้นำทางการวิจัย

4. ทำวิจัยร่วมทุกสัปดาห์หรือทุกสองสัปดาห์ โดยจัดให้ครูผู้นำทางการวิจัยได้ประชุมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน

5. ขยายผล การขยายผลนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้ครูผู้ซึ่งทำวิจัยในชั้นเรียนไปแล้ว หรือครูผู้นำในการวิจัยเป็นแกนนำในการให้ครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ทำการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งจะช่วยให้ครูในโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนได้เพิ่มมากขึ้น

โอเมอรี และ วิลเลียม (มาริสซา ไกรฤกษ์. 2553: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Omery; & Williams. 1999) กล่าวว่า กลยุทธ์การส่งเสริมการใช้ผลงานวิจัยมีดังนี้

1. การให้คุณค่าแก่งานวิจัย (Value research utilization)

2. ประสานกับผู้นำทางการพยาบาล (Collaborate with nurse leaders) ผู้บริหารการพยาบาลและผู้นำทางการศึกษาพยาบาลควรมีการประสานงานกัน เพื่อนักวิชาการจะช่วยให้ผู้บริหารการพยาบาลมองเห็นแนวทางการนำผลวิจัยไปใช้ และช่วยเตรียมพยาบาลให้มีทักษะในการประเมินงานวิจัยและเลือกผลวิจัยไปใช้

3. จัดการดำเนินงานให้เกิดการผสมผสานผลงานวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติ (Integrate research findings) เช่น การจัดให้มีคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลที่ให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลโดยใช้ข้อค้นพบจากงานวิจัย เป็นต้น

4. นโยบายการใช้ผลงานวิจัย (Institutionalize research utilization) การใช้ผลงานวิจัยควรทำในรูปของนโยบายของหน่วยงานหรือองค์กรด้วย นอกเหนือจากการใช้ผลงานวิจัยโดยพยาบาลแต่ละคนเองแล้ว นั่นคือทุกคนในหน่วยงานต้องถือปฏิบัติเป็นหน้าที่รับผิดชอบ โครงการการนำผลวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลต้องอยู่ในแผนกลยุทธ์ของกลุ่มงานการพยาบาล และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิจัยดำเนินงานด้วย

5. ใช้ผลงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม (Operationalize research utilization) การใช้ผลงานวิจัยควรมีทิศทางให้ชัดเจน เน้นการนำไปใช้ในคลินิกและในการบริหารองค์กร ผู้บริหารต้องจัดหา ทรัพยากร เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิ เงิน และเวลาที่ใช้ในกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการนำผลวิจัยไปใช้

6. ความมุ่งมั่นของผู้นำทางการพยาบาล (Commitment of Leaders) ที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นการรับประกันคุณภาพบริการพยาบาลที่ปฏิบัติโดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นระบบและเป็นเชิงประจักษ์แล้ว

นอกจากครูแล้วผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมให้ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 4 มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 16) และได้มีผู้กล่าวไว้เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

อุทัย ดุลยเกษม (2533: 3-4) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่ครูไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจในการทำการวิจัยถึงขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณในการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องอบรมให้ความรู้ และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

วัลลภา กัณฑ์ทรัพย์ (2534: 23) ได้กล่าวว่า ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ตัดสินใจและผู้กำหนดนโยบายและแนวทางการวิจัยได้แก่การให้หลายๆ ฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเรื่องและแนวทางการวิจัยประกอบกับการวางแผนทิศทางของการวิจัยให้ชัดเจน อีกทั้งกำหนดเรื่องที่จะวิจัยและช่วงเวลาการวิจัยให้ชัดเจน

ประพนธ์ เจียรกุล (2550: 15-10) กล่าวว่า ในการทำวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ครูจะต้องมีบทบาทดังต่อไปนี้

1. พยายามจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนของตนได้ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ตามเนื้อหาและโอกาสที่เหมาะสม เช่น ให้นักเรียนทำโครงการต่างๆ ใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหาและวิธีสอนแบบให้นักเรียนเรียนรู้โดยการค้นคว้าอิสระ เป็นต้น

2. ทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของตนเพื่อศึกษาปัญหาต่างๆและทดลองใช้วิธีการใหม่ๆและนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำหรือต่อเนื่อง

3. ทำการวิจัยปฏิบัติการร่วมกับครูอื่นๆที่สอนวิชาเดียวกัน หรือร่วมกับครูอื่นๆที่สอนในระดับเดียวกัน เพื่อนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบร่วมกัน หรือในระดับชั้นที่รับผิดชอบร่วมกัน

4. ร่วมมือกับผู้บริหารและครูอื่นๆในโรงเรียนทำการวิจัยสถาบันเพื่อนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนาโรงเรียน ซึ่งรวมถึงการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน

5. เผยแพร่ผลงานวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของตนให้ครูอื่นๆในโรงเรียนได้ทราบเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

6. เข้าร่วมสัมมนาเพื่อเสนอผลงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของตนให้ครูโรงเรียนอื่นๆรับทราบและนำไปพิจารณาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

ผลจากการทำกิจกรรมทั้ง 6 ข้อ เป็นประจำจนเป็นกิจวัตรปกติ ก็จะทำให้ครูสามารถสอดร้อยการวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกันในกิจกรรมการปฏิบัติงานชั้นเรียน การวิจัยก็จะไม่ใช่สิ่งแปลกแยกสำหรับครูอีกต่อไป ครูก็จะกลายเป็นครุนักวิจัย ผู้ทำการวิจัยไปด้วยพร้อมๆกับการปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอน

2.6 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

ครูมีความจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอน แม้ว่าครูจะใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นเด็กเป็นสำคัญแล้วก็ตาม การวิจัยเป็นแนวทางหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าที่สามารถช่วยให้ครูเข้าใจเด็กเป็นรายบุคคล เข้าใจการกระทำของเด็ก ครู ผู้ปกครองและชุมชน เข้าถึงนโยบายการศึกษาของรัฐและการปกครอง อีกทั้งยังช่วยให้ครูเข้าใจปรากฏการณ์ การทำงานและสิ่งแวดล้อมการทำงานในเชิงวิชาชีพด้วย ผลจากการวิจัยและค้นคว้าจะสะท้อนให้ครูเห็นสภาพตนเองและการเรียนรู้ของผู้เรียน เห็นจุดที่ครูต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยทำให้ครูต้องอ่าน ต้องค้นคว้า เกิดทักษะทางปัญญาและแนวคิดที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาความรู้ความสามารถในวิชาชีพครู รวมทั้งการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็นหลักฐานของการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2545: 16)

2.6.1 การพัฒนาการเรียนการสอน

การวิจัยในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน ที่ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์แบบเพียงใดก็ตาม หากแต่ว่าผู้วิจัยไม่ได้นำผลจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนโดยตรงแล้ว ก็จะไม่เกิดประโยชน์และเป็นไปตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร หากแต่ว่าผู้วิจัยนำเอาผลการวิจัยไปใช้ก็จะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง คุ่มค่า

ต่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของผู้เรียน เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้มีนักวิชาการได้เสนอเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ไว้ดังนี้

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544: 5) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สามารถนำผลการวิจัยไปแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างสมบูรณ์เต็มศักยภาพ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และ คณะ (2544: 17) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำไปใช้การพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนและพัฒนาคุณลักษณะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย

กองวิจัยทางการศึกษา (นลินี วารี: 2545: 28; อ้างอิงจาก กองวิจัยทางการศึกษา.2542) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนจัดทำขึ้น เพื่อค้นหาคำตอบหรือหาทางเลือกในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งได้แก่ ใช้แก้ปัญหการเรียนการสอนโดยตรง ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนและ ใช้ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 41) กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ได้ในการแก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพและเป็นไปตามธรรมชาติ ผู้เรียนในแต่ละห้องเรียน หรือรายบุคคลต่างก็มีปัญหา มีศักยภาพในการเรียนรู้แตกต่างกัน มีความถนัด มีความสามารถและมีธรรมชาติของตนเองแตกต่างกันไปด้วย การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้คุณสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย การแก้ปัญหา การพัฒนา การปรับพฤติกรรมผู้เรียนมาให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ และงานวิจัยในชั้นเรียนที่หลากหลายที่ครูทำขึ้น ก็จะช่วยให้คุณมีนวัตกรรมที่จะเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนได้มากขึ้น

วาโร เฟิงสวัสดิ์ (2546: 168) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอนโดยตรง โดยการเลือกแนวทางหรือวิธีการที่ได้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประภาพรณ เส็งวงศ์ (2550: 115) กล่าวว่า ในการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำผลการวิจัยใช้ในการแก้ปัญหา/ พัฒนาการผู้เรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

นอกจากนี้ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนไว้ดังนี้
 พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และ คณะ (2544: 17-19) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น สามารถนำ
 ผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร คือการทำให้ผู้เรียนบรรลุ
 วัตถุประสงค์ของการศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) มีความรู้
 ความเข้าใจ มีทักษะการคิด และกระบวนการการคิดแบบต่างๆ

1.2 บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) มีเจตคติ
 อารมณ์ ความรัก ความพอใจ ค่านิยม ความตระหนัก จิตสำนึก และคุณค่า

1.3 บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษาด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) มี
 ทักษะทางกาย ทักษะการปฏิบัติ

2. เพื่อแก้ปัญหการเรียนการสอน ปัญหาที่พบในการเรียนการสอน เช่น

2.1 ปัญหาเด็กไม่ชอบเรียนบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฯลฯ

2.2 ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียน เช่น มาสาย ไม่รับผิดชอบงาน

2.3 ปัญหาการสอนซ่อมเสริม

2.4 ปัญหาเด็กขาดทักษะบางอย่าง เช่น

2.4.1 ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน

2.4.2 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

2.4.3 ทักษะการแก้โจทย์คณิตศาสตร์

2.4.4 ทักษะการเล่นกีฬาบางอย่าง

2.5 ปัญหาเด็กพูดไม่ชัด

2.6 ปัญหาการสะกดคำผิดพลาดบ่อยๆ

2.7 ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก

2.8 ปัญหานักเรียนไม่ถามคำถาม

2.9 ปัญหานักเรียนไม่ตอบคำถาม

2.10 ปัญหาออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจน

3. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนครูอาจทำการวิจัยเพื่อ
 พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนได้ เช่น

3.1 การพัฒนาความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์

3.2 การพัฒนาความสามารถในการคิด และการใช้กระบวนการคิด

3.3 การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา

3.4 การพัฒนาเจตคติทางวิทยาศาสตร์

3.5 การพัฒนาคุณธรรมคุณธรรมและจริยธรรม ค่านิยมทางสังคม

3.6 การพัฒนาค่านิยมต่างๆที่พึงปรารถนาของสังคม

3.7 การสร้างความรักชาติ รักแผ่นดิน

นอกจากนี้ได้กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน ดังนี้

1. พัฒนาด้านปัญญา คือให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในสาระการเรียนรู้ มีทักษะการคิด และกระบวนการคิด รวมทั้งพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลาย เช่น ปัญญาทางดนตรี ปัญญาทางศิลปะ เป็นต้น

2. พัฒนาด้านอารมณ์ คือ ให้ผู้เรียนมีอารมณ์รื่นเริง แจ่มใส มองโลกในแง่ดี เป็นมนุษยสัมพันธ์ มีสุขภาพจิตดี

3. พัฒนาทางด้านสังคม คือ ให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่าย ปรับตัวเข้ากับบุคคลในทุกระดับที่เกี่ยวข้องได้ง่าย มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น คือทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานเป็นทีมได้อย่างดี

4. พัฒนาด้านร่างกาย คือให้ผู้เรียนเป็นผู้มีการเจริญทางร่างกายเป็นไปตามพัฒนาการทางกาย มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคและปลอดจากยาเสพติด

นลินี วารี (2545: 28) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถ การนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนจัดทำ เพื่อค้นหาคำตอบหรือหาทางเลือกในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำความรู้หรือทางเลือกดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอน จึงนับว่าเป็นการใช้ผลการวิจัยที่ตรงตาม เป้าหมายส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง ซึ่งมีแนวทางดังนี้

1. ใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยตรง
2. ใช้เป็นข้อมูลเฉพาะกรณี
3. ใช้ในกรณีทั่วๆ ไป หรือสอดคล้องกัน
4. ใช้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
5. ใช้ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ประภาพรณ เส็งวงศ์ (2550: 115) กล่าวว่า ในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหา/ พัฒนาการเรียนการสอนนั้น สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนได้ดังนี้

1. พัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ การมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องในการเรียนรู้ และคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้เป็นผู้เรียนที่ดี เก่งและมีสุข

อุทุมพร จามรมาน (2553: ออนไลน์) กล่าวว่า ผลวิจัยที่เชื่อถือได้เท่านั้นจึงควรนำไปใช้ ต่อ การนำผลวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้

1. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน
2. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับตัวครู
3. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน
4. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนของครู
5. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้สื่อของครู รวมทั้งตำรา เอกสารต่างๆ
6. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวัดผล
7. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับเกณฑ์การตัดเกรด
8. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในห้องและในโรงเรียน
9. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะแนวนักเรียน
10. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการทำและใช้แผนการสอน (แผนการเรียนรู้อยู่)

ผลวิจัยที่เสริมการเรียนการสอน ได้แก่

1. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารและจัดการของ ผอ./ผช./หัวหน้าหมวด
2. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการนิเทศ
3. ผลวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร
4. ผลประเมินการใช้หลักสูตร
5. ผลวิจัยสถาบัน
6. ผลประเมิน แผนงานโรงเรียน กิจกรรม โครงการ
7. ผลประเมินการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครูและเจ้าหน้าที่

โดยสรุป การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นการนำข้อมูล แนวทาง วิธีการ ที่ได้จากการวิจัย ในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การ แก้ปัญหาการเรียนการสอนในด้านต่างๆ และการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งส่งผลต่อการ พัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนนั้น เป็นสิ่งที่ครูจะต้องตระหนักถึงความสำคัญ และดำเนินการ อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติโดยเร็ว ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนมีหลาย แนวทาง เช่น ใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยตรง ในการผลการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ หรือด้านของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูผู้สอนต้องนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับกิจกรรมการ เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนา คุณภาพการจัดการเรียนการสอนได้

2.6.2 การพัฒนาองค์ความรู้

การพัฒนาองค์ความรู้ เป็นการมุ่งเน้นการส่งเสริมการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์และทันสมัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ เพื่อให้บุคลากรสามารถนำมาประยุกต์ในการปฏิบัติสร้างความรู้และความคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้ทันโลก ทันเหตุการณ์ และทันสมัย ตลอดจนมีความรู้ความเชี่ยวชาญเพียงพอในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

การพัฒนาองค์ความรู้มาจากคำว่า การพัฒนา+องค์ความรู้ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาไว้ดังนี้

ฐิระ ประมวลพฤษ (2538: 2) กล่าวว่า การพัฒนา คือ การดำเนินการเพื่อช่วยให้บุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น

ไพบุลย์ แจ่มขำ (2541: 21) กล่าวว่า การพัฒนาตนเอง หมายถึง การที่ครูพยายามจะฝึกฝนตนเองให้เป็นคนที่ดี มีความรู้ความสามารถที่จะกระตุ้น ย้ายู นักเรียนให้รู้จักแสวงหาความรู้ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ปกครอง

อรุณี ร่มนุ่น (2541: 21-22) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาตนเองว่า คือการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ทักษะ ทัศนคติ ตลอดจนแนวคิดใหม่ๆ ในทางปฏิบัติงานซึ่งเกิดจากความพยายามของตน

สมคิด บางโม (2544: 13) กล่าวไว้ว่า การพัฒนา (Development) หมายถึงกระบวนการทุกอย่างที่จะทำให้สิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่เจริญขึ้นดีขึ้น เป็นประโยชน์มากขึ้น

วิโรจน์ สารรัตน์ (มีนาคม-พฤษภาคม 2547: 3) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึงการมุ่งให้เกิดการรับรู้และเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ จากกระบวนการทัศน์เก่าสู่กระบวนการทัศน์ใหม่ ทั้งด้านการบริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านอื่นๆ

เมกกินสัน (Megginson. 1969: 307) กล่าวว่า การพัฒนาครูว่า เป็นกระบวนการที่จะช่วยเสริมสร้างให้บุคคลแต่ละคนก้าวไปในหน้าที่การงานที่สูงขึ้น ช่วยให้ความสัมพันธ์กับองค์การดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปได้เป็นอย่างดี

เคสตันเตอร์ (Castetter. 1992: 221) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคลากร ในวงการศึกษามีหมายถึง การจัดเตรียมการต่างๆ ที่ระบบโรงเรียนได้จัดทำขึ้น เพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากรในระบบโรงเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นการจ้างบุคลากรไว้ ไปจนกระทั่งบุคลากรปลดเกษียณ

ส่วนองค์ความรู้นั้นได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ศรันย์ ชูเกียรติ (2541: 14) องค์ความรู้ หมายถึง ความรู้ในการทำบางสิ่งบางอย่าง (Know How หรือ How to) ที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่กิจกรรมอื่น ๆ ไม่สามารถกระทำได้ ซึ่งปัจจุบัน องค์ความรู้ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ที่มีความสำคัญต่อกิจการมาก เนื่องจากเป็นที่มาของการก่อกำเนิดกำไรในธุรกิจและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน รวมถึงทำให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาว

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2546: 86) ได้ให้ความหมายไว้ว่า องค์ความรู้ เป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้ เกิดจากความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ เป็นความสามารถในการระลึกรู้ในสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว ความรู้ที่แต่ละบุคคลมี คือ ความรู้รอบตัวและความรู้ในแต่ละสาขาวิชาชีพความรู้ที่องค์การสร้างขึ้น หรือต้องการใช้ในการพัฒนาองค์การให้ดียิ่งขึ้น คือ ความรู้ใหม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีวัฒนธรรมองค์การที่ ส่งเสริมการเรียนรู้ของคนให้เพิ่มพูนอยู่เสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาความรู้โดยการอ่านและการคิด

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2553: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของ องค์ความรู้ ว่า องค์ความรู้เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการถ่ายทอดจาก ประสบการณ์ จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล โดยความรู้ที่เกิดขึ้นนั้น ผู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยตรงหรือสามารถนำไปปรับใช้ได้เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรืองานที่กระทำอยู่

โนนากะ (Nonaka, 1998: 26-27) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความรู้ว่า ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่จะเริ่มจากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและมีการเรียนรู้อยู่เสมอ ดังนั้น หากทำให้ความรู้ เฉพาะบุคคลส่งต่อไปยังบุคคลอื่น และสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ ก็จะทำให้เกิดคุณค่าสำหรับ องค์การ องค์การจึงต้องสร้างสรรค์กิจกรรมการจัดการความรู้ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ในทุกระดับขององค์การ ซึ่งบางครั้งอาจเกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจหรือไม่ได้คาดการณ์มาก่อนก็ได้

แมคอินทอช (Macintosh, 1999: Online) ได้ให้ความหมายไว้ว่า องค์ความรู้ เป็นทรัพย์สินที่สามารถสร้างผลผลิต เทคโนโลยี และระบบต่างๆ รวมทั้ง ยังสามารถสร้างผลกำไร และเพิ่มคุณค่าให้แก่องค์การได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การจัดการความรู้จึงเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งที่ต้อง มีการควบคุมกระบวนการจัดการความรู้ด้วย รวมทั้ง การจัดให้มีการพัฒนาความรู้ การรักษาความรู้ และการแบ่งปันความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นผลดี

เกรย์ (Grey, 2002: Online) ได้ให้ความหมายไว้ว่า องค์ความรู้ คือ ข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ซึ่งองค์การจะสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ก็ต่อเมื่อได้รับการ สนับสนุนจากผู้นำในการส่งเสริมให้บุคลากรสามารถใช้ศักยภาพ ทักษะ ความสามารถ ความคิด สัญชาติญาณและความเชี่ยวชาญของตน

จากความหมายของการพัฒนาและองค์ความรู้ที่กล่าวข้างต้น ได้มีนักวิชาการให้ ความหมายของการพัฒนาองค์ความรู้ไว้ดังนี้

ครุรักษ์ ภิญโญภรณ์ (2544: 7) ได้กล่าวว่า ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนเกิดประโยชน์ต่อครู ในหลายด้าน ได้แก่ ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ ประสบความสำเร็จ ในการทำงาน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำใช้

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544: 10) ได้ให้ความสำคัญของการทำการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจาก การปฏิบัติ โดยนำผลไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนา คุณภาพการเรียนการสอน การประเมินผลการทำงาน

กองวิจัยทางการศึกษา (นลินี วารี: 2545: 28; อ้างอิงจาก กองวิจัยทางการศึกษา.2542) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน เมื่อครูได้ข้อค้นพบความรู้ใหม่ๆ จากการวิจัยแล้ว ควรมีการเผยแพร่ให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ และการเผยแพร่เพื่อการศึกษาข้อความรู้ใหม่ต่อไป ผลของการวิจัยหลายเรื่อง จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อไป เพื่อให้ได้ข้อความรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ประวัติ เอรารวรรณ์ (2545: 7) ได้กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ประโยชน์ในพัฒนาองค์ความรู้โดยการวางแผนและจัดระบบการทำงาน พัฒนาการปฏิบัติงาน จัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ สร้างและวิเคราะห์ทางเลือกที่หลากหลาย และการกำหนดนโยบายหรือมาตรการของโรงเรียน

ไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสมภ (2545:41) กล่าวว่าครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ได้ โดยการสร้างและพัฒนาชุดนวัตกรรมทางการศึกษา มาแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเพื่อนครู

วารุ เฟิงส์วีสต์ (2546 : 169) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้โดยนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน และ นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อไปเพื่อให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ประภาพรรณ เส็งวงศ์ (2550: 116) กล่าวว่า ผลการวิจัยที่ค้นพบสามารถนำมาใช้เป็นแนวในการจัดทำเครื่องมือวิจัย พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้อื่นๆ พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการดำเนินการโดยเฉพาะการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ

สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี (2550: 28) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อครูและผู้เรียนเพราะผลที่ได้รับจากการวิจัย นอกจากสามารถนำมาใช้พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ยังเป็นการส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นระบบ ทำให้ครูเลือกที่จะใช้นวัตกรรมและวิธีการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีสิทธิภาพตามความต้องการของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนมาสอนผู้เรียนของตนเองเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป

เชลดอน และ อัลเลียน (Sheldon; & Allain 1987: 113) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนช่วยให้ครูสามารถสร้างทฤษฎีหรือฐานความรู้ (Knowledge Base) ที่สำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานของครูได้เป็นอย่างดี โดยครูสามารถเลือกตัดสินใจหรือเลือกกิจกรรมได้อย่างอัตโนมัติ และรู้ผลสะท้อนกลับได้ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจึงช่วยพัฒนาการสอนได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

นอกจากนี้ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาองค์ความรู้ไว้ดังนี้
 ประวิต เอราวรรณ์ (2545: 7) ได้กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้
 ประโยชน์ได้ดังนี้

1. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทำงานเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอด
 แนวและมีการวางแผนในการทำงานเป็นขั้นตอน
2. ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่มี
 ประสิทธิภาพ และมีผลการวิจัยรองรับซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ครูจัดการเรียนการสอนโดยยึด
 ประสบการณ์เดิมความรู้เดิม และความสนใจส่วนตัวเป็นหลัก ทำให้เข้าไม่ถึงปัญหาของนักเรียน
3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลาย และตัดสินใจเลือก
 ทางเลือกอย่างมีคุณภาพ มีเหตุผล และสร้างสรรค์ เพราะมองเห็นทางเลือกได้กว้างขวางและลึกซึ้ง
4. ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จะสามารถควบคุม
 กำกับและพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้ดี และผลจากการวิจัยจะเป็นรูปธรรมหรือร่องรอยของ
 ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู
5. นำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย หรือมาตรการต่างๆ ของ
 โรงเรียนได้

ไพจิตร สะตวการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 41) กล่าวว่าผลการวิจัยในชั้น
 เรียนนำไปพัฒนาองค์ความรู้ของครูดังนี้

1. การวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการ
 เรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประเมินผลการทำงานเป็น
 ระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร เพราะอะไร และทำให้ทราบผลการกระทำ
 ว่าบรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เพียงใด
2. เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ได้
 นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับได้
3. เกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถ
 จัดการเรียนรู้อให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคนและแต่ละคนอย่างไรบ้าง
4. เป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนา
 ผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะ
 ประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร
5. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนครูในโรงเรียนทั้งภายในหมวดวิชาและระหว่างหมวด
 วิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหาตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงาน การได้ระดม
 สรรพกำลังจากความคิดของแต่ละคนจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้นเช่น ครูคณิตศาสตร์ช่วยใน
 เรื่องการคำนวณ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ครูบรรณารักษ์ช่วยดูแลการเขียนบรรณานุกรม ครู
 ภาษาไทยช่วยตรวจสอบการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านการอ่านเอกสารตำรา หรืองานวิจัย
 จากต่างประเทศ เป็นต้น

ประภาพรณ เส็งวงศ์ (2550: 116) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนี้

1. นำผลการวิจัยที่ค้นพบมาจัดทำกรอบความคิดในการวิจัย
2. นำผลการวิจัยที่ค้นพบมาใช้เป็นแนวในการจัดทำเครื่องมือวิจัย นวัตกรรม การวิเคราะห์ อภิปรายผลและเขียนรายงานการวิจัย
3. พัฒนาระบบการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
4. พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
5. พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
6. เผยแพร่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
7. พัฒนาการบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา
8. พัฒนาการดำเนินการโดยเฉพาะการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ

โคเซน และ แมเมียน (ประภัสสร วงษ์ดี. 2540: 29; อ้างอิงจาก Cohen; & Mamion. 1986: 216) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยไปใช้ในโรงเรียน มีข้อบ่งชี้ที่สำคัญ ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. วิธีสอน ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนอาจจะค้นพบวิธีสอนแบบใหม่ๆ มาใช้แทนวิธีสอนแบบดั้งเดิม
2. ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ เช่น การนำวิธีการเรียนการสอนแบบผสมผสานมาใช้ ซึ่งอาจจะได้ผลมากกว่าการเรียนการสอนที่ยึดแบบหนึ่งแบบใดเป็นหลัก
3. วิธีการประเมินผล เพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงวิธีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องวิธีหนึ่ง
4. ทักษะและค่านิยม เพื่อนำมาส่งเสริมให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน หรือเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบค่านิยมบางอย่างของนักเรียน
5. การพัฒนาครูระหว่างปฏิบัติงาน เพื่อปรับปรุงทักษะการสอนของครู การพัฒนาทักษะ การวิเคราะห์ปัญหาของครู เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ลึกซึ้งมากขึ้น

โดยสรุป การพัฒนาองค์ความรู้เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะประสบการณ์ และเจตคติของครูโดยการนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลการทำงาน การกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่างๆ ของโรงเรียน การจัดทำเครื่องมือวิจัย การสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการสอน ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนนอกจากจะนำผลมาใช้ในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้านแล้ว ยังสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ของครู ให้เกิดความรู้ ความสามารถ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ

2.6.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ

การวิจัยในชั้นเรียนนั้นนอกจากนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นและ พัฒนาองค์ความรู้ใหม่แล้ว ยังสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการสร้างผลงานวิชาการได้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

ญาณี ทองพลับ (นลินี วารี. 2545 : 28; อ้างอิงจาก ญาณี ทองพลับ. 2539) ซึ่งสอดคล้องหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540) กล่าวว่าครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) โดยการนำเสนอรายงานการวิจัย ให้สอดคล้องกับงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพและ เป็นประโยชน์ตามเกณฑ์ของ ก.ค. และเขียนรายงานการวิจัยในรูปแบบที่เป็นสากล

บัญชา อึ้งสกุล (วีรพล ฉลาดแย้ม. 2544: 36-39; อ้างอิงจาก บัญชา อึ้งสกุล. 2539) กล่าวว่า ผู้บริหารได้ใช้ผลงานการวิจัยของครูเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งเพื่อพิจารณาความดีความชอบ หรือเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของครูให้สูงขึ้น โดยการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงงานในหน้าที่

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2544: 9) กล่าวว่า การนำข้อค้นพบจากการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ ไปใช้เป็นผลงานวิชาการ ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพครู

กองวิจัยทางการศึกษา (นลินี วารี : 2545. 28 ; อ้างอิงจาก กองวิจัยทางการศึกษา.2542) กล่าวคือเมื่อครูทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการของตนเอง ทำให้ครูมีนวัตกรรม สื่อ และวิธีการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งทำให้เกิดมาตรฐานในการเรียนการสอนตามระบบประกันคุณภาพ อันสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 อีกประการหนึ่งครูยังสามารถนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยในชั้นเรียนไปเป็นผลงานทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์การขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูได้อีก ด้วยการส่งเสริมการนำผลงานไปใช้ ครูควรจัดทำสรุปผลการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายๆ เผยแพร่แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรนำวิธีการ นวัตกรรมที่ค้นพบจากการวิจัย ไปใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และแลกเปลี่ยนงานวิจัยของตนกับผู้อื่น เช่น การนำเสนอผล การวิจัยในที่ประชุม การเข้าร่วมสัมมนา และการเผยแพร่เอกสาร

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อวงการการศึกษา โดยผลงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างใด ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้น

จากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

วาโร เฟ็งสวัสต์ (2546 : 169) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนที่ครูทำขึ้น สามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 หรือ ระดับ 9 ได้ ถ้าหากผลงานวิจัยนั้นกระทำตามระเบียบวิธีวิจัย และเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นทางการ ซึ่งมีลักษณะของรูปแบบคล้ายๆกับวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก

ศิริพร สลิ่งศ์ (2548: 22) กล่าวว่า ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการพัฒนาครู โดยใช้ผลงานวิจัยไปเป็นผลงานทางวิชาการประกอบการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

รัตนา ศรีเหรียญ (2553: ออนไลน์) กล่าวว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารหรือหลักฐานที่จัดทำขึ้นจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้จัดทำ โดยการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ (ที่มาของผลงานมาจากการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย”ปรากฏอยู่ในมาตรฐานวิทยฐานะ”) ดังนั้น ถ้าทำผลงานทางวิชาการแล้วต้องนำไปใช้แก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่ เสร็จแล้วต้องนำไปเผยแพร่ด้วย

สุวิทย์ มูลคำ (2553 : 474) กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) โดยการจัดทำรายงานการวิจัยให้มีคุณภาพ และ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

นอกจากนี้ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ญาณี ทองพลับ (นลินี วารี. 2545 : 28 ; อ้างอิงจาก ญาณี ทองพลับ. 2539)ซึ่งสอดคล้องหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนนอกจากจะมีประโยชน์ในด้านการสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการจัดการเรียนการสอนด้านต่างๆ และเป็นการสร้างข้อมูลสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครู โดยครูผู้สอนสามารถนำการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้ ซึ่งแนวทาง การนำเสนอรายงานการวิจัย เพื่อเป็นผลงานทางวิชาการนั้น ควรดำเนินการตามหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. ต้องจัดทำผลงานให้สอดคล้องกับงานในหน้าที่ กล่าวคือ การวิจัยที่ดำเนินการนั้น ควรเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหา หรือพัฒนาในหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบ
2. จะต้องจัดทำผลงานทางวิชาการให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ ก.ค. กล่าวคือ รายงานการวิจัยที่จะนำเสนอเป็นผลงานทางวิชาการนั้น จะต้องมีความคุณภาพตามเกณฑ์ ก.ค.
3. จะต้องจัดทำผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ตามเกณฑ์ของ ก.ค. กล่าวคือ

รายงานการวิจัยที่นำเสนอเป็นผลงานทางวิชาการนั้น จะต้องเป็นผลงานที่มีกระบวนการหรือขั้นตอนการวิจัยที่ถูกต้องสมบูรณ์ ผลการวิจัยก่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน และได้มีการเผยแพร่รายงานการวิจัยให้กับผู้เกี่ยวข้อง ที่เชื่อได้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการในวงกว้าง

4. การเขียนรายงานการวิจัย ควรจะยึดหลักการหรือรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับ เป็นรูปแบบที่เป็นสากลพอสมควร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมายและสะดวกต่อการอ่าน ในการจัดพิมพ์หรือทำรูปเล่ม ควรคำนึงถึงหลักการจูงใจให้อ่านและน่าสนใจด้วยประเด็นที่เขียนรายงานการวิจัยนั้นจะต้องให้อ่านทราบว่าผู้วิจัยได้ดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร ได้ผลเป็นอย่างไร และมีข้อเสนอแนะอย่างไร

สุวิทย์ มูลคำ (2553 : 474) กล่าวว่า การทำผลงานวิชาการเพื่อขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น จะต้องจัดทำผลงานทางวิชาการใน 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

1.1 ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลงานทางวิชาการต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาการและรูปแบบของผลงานประเภทนั้นๆ เช่น งานวิจัยจัดทำถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย

1.2 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ผลงานทางวิชาการต้องมีเนื้อหาสาระสมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้องตามหลักวิชาการ ทันสมัย มีการค้นคว้าอ้างอิงถูกต้องเชื่อถือได้ การเรียบเรียงถูกต้องตามหลักภาษา และจัดหัวข้อเป็นระบบเดียวกัน

1.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการต้องแสดงให้เห็นถึงการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ พัฒนาและการประยุกต์ใช้ โดยไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ

1.4 การจัดทำ การพิมพ์และรูปเล่ม ผลงานทางวิชาการต้องมีการจัดทำอย่างประณีต การพิมพ์ถูกต้องตามหลักวิชาการ และสวยงาม เช่น การพิมพ์หัวข้อ การย่อหน้า การพิมพ์ตาราง การพิมพ์เชิงอรรถ บรรณานุกรม การจัดทำรูปเล่มถูกต้อง มีปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ เนื้อหา บรรณานุกรม ภาคผนวก ปกหลัง เป็นต้น

2. ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ

2.1 ประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา การจัดการศึกษา หน่วยงานการศึกษา และชุมชน

2.2 ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการเผยแพร่ในวงวิชาการ พิจารณาจากประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพ สามารถเป็นแบบอย่างใช้เป็นแหล่งอ้างอิง หรือเป็นแบบในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี มีการนำผลงานไปเผยแพร่ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดพิมพ์ในรายงานประจำปี เอกสาร วารสาร การนำเสนอในที่ประชุม สัมมนา การจัดนิทรรศการ การเผยแพร่ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือ Website

ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 กำหนดให้ มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย (คุรุสภา. 2546 : 6) ดังนี้

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดง พฤติกรรมการปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบ แผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

ในมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ได้กำหนดสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ ประกอบวิชาชีพครู ในข้อที่ 7 ด้านวิจัยทางการศึกษา ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการ จัดการเรียนการสอนและสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

ส่วน มาตรฐานการปฏิบัติงาน ในมาตรฐานที่ 1 ครูจะต้องปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ โดยการค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทาง วิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กรหรือหน่วยงานจัดขึ้น เช่นการประชุม การ อบรม การสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการ ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน

การพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษาเป็นภารกิจของคุรุสภาที่ต้องจัดระบบและเกณฑ์ในการ นำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งในระบบการพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา มี แนวทางการดำเนินการพัฒนาด้านการวิจัยและพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

1. สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและ เชื่อมโยงกับวิชาชีพ

3. จัดตั้งกองทุนอุดหนุนวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ

4. สนับสนุนส่งเสริมให้นำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติ โดยการคัดสรรผลงาน “ การวิจัยในชั้นเรียน” เพื่อเสนอในการประชุมวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ใน การทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการสร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มี คุณภาพ และสร้างเสริมขวัญและกำลังใจแก่ครูให้มั่นใจและสามารถพัฒนางานวิจัย นอกจากนี้ยัง ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายครูนักวิจัยให้เข้มแข็งต่อไป

ดุษฎี อุทัย และ คณะ (2552: 3-4) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะใหม่ของ ก.ศ.ศ. ว่านับตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2552 เป็นต้นไป สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา (ก.ศ.ศ.) กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้เกณฑ์การประเมินวิทยฐานะใหม่สำหรับ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะใหม่มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการประเมินให้สอดคล้องกับภารกิจที่เป็นจริงของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของการวิจัย ซึ่งเป็นปัญหาเป็นอย่างยิ่งสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพราะโดยสภาพที่แท้จริงแล้วภารกิจของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีภารกิจหลากหลายด้าน จำนวนชั่วโมงในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้นสูงกว่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยและโดยข้อเท็จจริงแล้วข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมิได้มีภารกิจโดยตรงในการปฏิบัติการวิจัยเชิงวิชาการ ที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยแต่ละเรื่องอย่างยาวนาน ซึ่งการวิจัยเชิงวิชาการดังกล่าวนี้ เหมาะสมกับคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีชั่วโมงการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ต่อสัปดาห์น้อยกว่าครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเวลาที่เหลือคือเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ปฏิบัติการวิจัยและข้อสำคัญในการวิจัยในระดับสากลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการวิจัยระดับสูงที่ผลการวิจัยไม่ตอบสนองในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้เองกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ปรับเกณฑ์ประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใหม่ในส่วนของการวิจัยเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้ส่งเสริมให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดำเนินการวิจัยในลักษณะงานวิจัยจากห้องสู่อห้อง เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจนประสบความสำเร็จ

แนวคิดเรื่องการวิจัยแนวใหม่ที่ใช่ประโยชน์ได้จริงของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว นับเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษา หรือแม้แต่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่องานวิจัย สามารถที่จะทำการวิจัยได้ตามหลักการที่แท้จริงของการวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องปกติในชีวิตของมนุษย์ที่มีการวิจัยอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน การวิจัยลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการศึกษาปฏิบัติการที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้จริง ซึ่งครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถที่จะดำเนินการได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ แล้วนำผลการวิจัยที่ค้นพบไปพัฒนานวัตกรรมสำหรับแก้ไขปัญหาที่ค้นพบจากผลการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างสมบูรณ์

นอกจากครูแล้ว ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ คือผู้บริหารโรงเรียน ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

วีรพล ฉลาดแย้ม (สุภาวดี ปานสกุล. 2550 : 38; อ้างอิงจาก วีรพล ฉลาดแย้ม. 2544) กล่าวว่า ผู้บริหารได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครู โดยใช้ผลงานการวิจัยของครูเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่ง เพื่อพิจารณาความดีความชอบ หรือเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน ของครูให้สูงขึ้น ได้แก่

1. กระตุ้นหรือช่วยผู้ให้ครูคิดปรับปรุงการเรียนการสอน ด้วยกระบวนการวิจัยอันเป็นความก้าวหน้าของอาชีพครู

2. การผลิตงานวิจัยในโรงเรียน ถือเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดี

ความชอบ

3. พิจารณาให้ความดีความชอบแก่ครูที่ทำการวิจัย และนำผลการวิจัยไปปรับปรุงงานในหน้าที่
4. ให้โอกาสครูที่มีผลงานการวิจัยได้ศึกษาต่อ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะของตน
5. ให้การสนับสนุนผลงานวิจัยของครู เพื่อนำไปขอเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น
6. เปิดโอกาสให้ครูผู้ที่มีผลงานวิจัย สามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ การงานในระดับที่สูงขึ้น
7. ส่งเสริมให้ครูผู้ที่มีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน
8. มอบหมายภาระหน้าที่ให้ครูผู้ที่มีผลงานวิจัย ได้รับผิดชอบในงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถที่สูงขึ้น
9. สนับสนุนให้ครูผู้ที่มีผลงานวิจัย ให้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการ
10. ส่งเสริมให้ครูผู้ที่มีผลงานวิจัย นำผลงานวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งในการได้รับตำแหน่งอื่นที่สูงกว่าเดิม

โดยสรุป การสร้างผลงานทางวิชาการ เป็นการวิจัยที่ครูนำผลการวิจัยชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ขอเลื่อนวิทยฐานะหรือปรับตำแหน่งใหม่โดยการจัดทำรายงานผลการวิจัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การจัดทำรูปเล่มและด้านประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของครู

การที่จะเป็นครูที่ดีตามที่สังคมคาดหวังไว้ จะต้องเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ วิชาการ วิชาชีพ เทคนิควิธีการ และบุคลิกลักษณะ สามารถจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยหลายรูปแบบ และสามารถสร้างสื่อการเรียนการสอน ได้ใช้แหล่งวิทยาการให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว และความไม่แน่นอนทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี ค่านิยม วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรมซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีมนุษยสัมพันธ์ ใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น ต้องอดทนต่อความยากลำบาก และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงทำให้คุณลักษณะของครูที่ดีในยุคใหม่จึงต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 (2546: 3) ได้อธิบายว่า “ครู” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษา ที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน

สมพงษ์ มะใบ (2546: 20) ได้อธิบายว่า ครูหมายถึงบุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ ด้วยวิธีการอย่างหลากหลายทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน รวมถึงเป็นผู้มีคุณธรรมและจรรยาบรรณแก่การเคารพของศิษย์

อัญญา เนื่องจำนงค์ (2546: 18 – 19) ได้ให้ความหมาย “ครู” คือบุคคลที่มีหน้าที่ในการสั่งสอนศิษย์ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์เพื่อให้มีความรอบรู้และพัฒนาตนเองจากความไม่รู้ไปสู่ความเป็นผู้รอบรู้ ที่บุคคลทั่วไปให้ความเคารพและยกย่องนับถือ ดังนั้นผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูจึงต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ตลอดเวลา ซึ่งจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติและลักษณะพิเศษที่ได้ชื่อว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง

สุดา ด้วงเทพ (2547: 18) ได้อธิบายว่า ครูคือผู้ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้และเพียบพร้อมไปด้วยคุณงามความดี เพื่อศิษย์จะได้นำเอาความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพหาเลี้ยงตน และคุณงามความดีที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครูนั้น จะทำให้ศิษย์นำไปใช้เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

คุณลักษณะของครูอันเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม ที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของผู้เรียน คือต้องเป็นครูที่มีความพิเศษ มีจิตวิญญาณในความเป็นครูอย่างแท้จริง มีความเมตตาและเสียสละ ในการทำหน้าที่ครู ถ่ายทอดความรู้ อบรม สั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดีของสังคม ดังนั้นสังคมคาดหวังว่าการศึกษาจะเป็นเครื่องมือสร้างสรรค์สมาชิกใหม่ เพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาทางสังคม โดยอาศัยปัจจัยที่สำคัญคือตัวครู คุณลักษณะที่ดีของผู้เป็นครูนี้มีได้หมายถึงเพียงรูปร่าง หน้าตา หรือน้ำเสียง แต่หมายรวมถึงคุณลักษณะโดยรวมของครูทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของผู้เป็นครูที่บูรณาการแล้ว แสดงออกให้ผู้คนรอบข้างรับรู้หรือรู้สึกได้ ครูที่มีลักษณะดีจะต้องมีคุณสมบัติที่สามารถเรียนรู้ฝึกฝน สั่งสม และถ่ายทอดกันได้จากครูถึงครู จากครูถึงศิษย์ และจากครูถึงมวลชนรอบตัวครู ทัศนะบุคคลในกลุ่มอาชีพต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ครูยังต้องมีความรอบรู้ในด้านวิชาการ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน พัฒนาเทคนิคในการสอนใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นผู้มีความสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับบุคคลอื่น เพื่อพัฒนาบุคคลในชาติให้มีคุณภาพ ถึงแม้สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาการ และเทคโนโลยีในโลกยุคปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไป และบรรทัดฐานแห่งวิชาชีพครูก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ความเป็นครูก็ยังคงต้องรักษามาตรฐานแห่งคุณลักษณะของวิชาชีพไว้ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและสมกับการยกย่องให้เป็นปูชนียบุคคล ที่ทรงคุณค่าของสังคมตราบนานชั่วฉับนิรันดร์ สำหรับครูมืออาชีพนั้นต้องรู้วิชาการ รู้วิชาครู และมีวิญญานครู ซึ่งครูอาชีพในยุคปฏิรูปการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแนวคิดและการกระทำ กล่าวคือต้องยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด และสามารถนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อใช้

เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้คงไว้ในความเป็นครูอาชีพ ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติ เรียกว่ากระบวนการในการทำงาน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากระบวนการพัฒนางานในหน้าที่มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (ทองพูล บุญอึ้ง. 2544: 12 – 14)

1. การศึกษาปัญหาหรือความจำเป็นในการพัฒนาว่ามีปัญหาอะไร เพื่อจะนำมาแก้ไขหรือพัฒนา ซึ่งปัญหานี้จะดูได้จากผลการเรียน วิธีการสอน หลักสูตร เนื้อหา อุปกรณ์/สื่อ หรือปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ

2. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาโดยทำการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะช่วยให้ทราบข้อมูลหรือวิธีการที่ผู้อื่นศึกษามาแล้ว จะช่วยให้พิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาการสอนของครูนั้นง่ายขึ้น และศึกษาจากการวิเคราะห์และกำหนดแนวทางในการพัฒนาด้านผลงาน ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านปัจจัยแวดล้อมในการดำเนินการ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้แนวทางในการดำเนินการพัฒนาที่ชัดเจน

3. การดำเนินการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วยวางแผนดำเนินการ การดำเนินการพัฒนา และการติดตามและประเมินผล

4. ขั้นประเมินผลการดำเนินการโดยนำผลจากการประเมินผลที่ได้จากเครื่องมือที่กำหนดมานำเสนอให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้

5. การสรุปและรายงานผล เมื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาเสร็จสิ้นแล้ว ครูมืออาชีพจะต้องดำเนินการสรุปและรายงานผลตามแบบมาตรฐานต่อไป

ยุพา เพ็ชรฤทธิ์ (2544 : 5) ได้กล่าวว่าครูที่ดีคือจะต้องรู้ว่าหน้าที่ของตนคืออะไร ต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาและสามารถถ่ายทอดความรู้ไปสู่เด็กด้วยช่องทางที่ถูกต้อง รวมทั้งต้องมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักใช้กลวิธีในการถ่ายทอดความรู้ นอกจากนี้ครูต้องพัฒนาตนเองให้เข้ากับสภาวะสังคม รู้กลุ่มเป้าหมายของตนและรู้จักวางตัวได้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของตน ขณะเดียวกันต้องสอนให้เด็กสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ และสามารถนำความรู้ ความสามารถทางวิชาการมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

เพิ่มรุช บุบผามาตะนัง (2543: 43 – 46) ได้กล่าวถึงครูไทยในศตวรรษใหม่ ควรจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ซีดีรอม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

2. เป็นคนทันสมัย มีวิสัยทัศน์ รู้ทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการศึกษา มีความรู้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสนใจใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้า วิจัย การฝึกอบรม ดูงานเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางานในหน้าที่อยู่เสมอ

3. มีหัวใจนักปราชญ์ มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน รู้จักการปรับบทบาทในด้านต่างๆ ให้สมดุล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. เปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน (Instruction) เป็นผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาค้นคว้า และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยครูคอยอำนวยความสะดวกในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะตามรูปแบบซิปปา(CIPPA MODEL) คือการจัดประสบการณ์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผนปฏิบัติตามแผน จนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

5.1 C หมายถึง Construct คือการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปเป็นองค์ความรู้

5.2 I หมายถึง Interaction คือการให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้จากกัน และกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

5.3 P หมายถึง Physical Participation คือการให้ผู้เรียนมีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การทำกิจกรรมในลักษณะที่ผู้เรียนได้แสดงออกทางกาย

5.4 P หมายถึง Process Learning/Product คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระบวนการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ควบคู่ไปกับผลงานหรือองค์ความรู้ที่สรุปได้

5.5 A หมายถึง Application คือการให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อันจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนอย่างแท้จริง

6. วัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment) เป็นการวัดที่ให้ได้ความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจงาน การรายงานตนเอง การตรวจบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง การใช้ข้อสอบที่เน้นการปฏิบัติจริง และการใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio Assessment) ซึ่งจากการใช้การวัดและประเมินผลด้วยวิธีดังกล่าวมีข้อดีคือ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนเป็นการพัฒนาทักษะทางวิชาการระดับสูงแก่ผู้เรียน โดยพัฒนาการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนา งานของตนได้อย่างต่อเนื่องเป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ออกนามธรรมเป็นรูปธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริง รวมถึงให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมได้ คิด แสดงสร้างสรรค์ และผลิตงานได้ด้วยตนเอง

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2548: 41) ที่กล่าวถึงครูที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะเหมาะสม มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการให้การศึกษาอบรมศิษย์ในทุกๆ ด้าน มีความประพฤติดี บุคลิกภาพดี มีวิญญานของความเป็นครู ดูแลเอาใจใส่ในความทุกข์สุขของศิษย์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตวิญญานของความเป็นครู รักใคร่ห่วงใยและปรารถนาดีต่อศิษย์ เป็นแบบอย่างและเป็นที่พักพิงของศิษย์ได้

โธมัส อุดมบุญญาภาพ (2549: 3 – 7) กล่าวว่า ครูรุ่นใหม่กับการปฏิรูปหลักสูตรผลิตครูในศตวรรษ 21 ครูจะต้องมีความรู้ประสบการณ์และก้าวทันสถานการณ์โลก จะต้องเป็นผู้มองกว้าง คิดไกล ใฝ่รู้ จัดระบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา คือต้องสอนโดยยึดพื้นฐานความรู้ความสามารถความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ครูใน

อนาคตจึงต้องมีมาตรฐานคุณภาพในระดับครูมืออาชีพ ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมในระดับสูง ดังนั้นครูจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับสังคมยุคใหม่ที่จะปรับเปลี่ยนไปทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้เชื่อได้ว่าครูจะต้องมีคุณลักษณะโดดเด่นดี เก่ง ทันโลก และเป็นครูมืออาชีพได้อย่างแท้จริง ซึ่งคุณลักษณะครูรุ่นใหม่ที่สำคัญและเป็นจุดเด่นในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความสนใจเสาะแสวงหาความรู้ กระตือรือร้นที่อยากเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
2. มีความรอบรู้ด้านปรัชญาการศึกษา นโยบายทางการศึกษา กฎหมายการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา และหลักสูตรการสอนทั่วไป
3. มีความรอบรู้ความสามารถที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถเชื่อมโยงสภาพท้องถิ่นเข้ากับมาตรฐานสากลในเชิงสหวิทยาการ
4. มีความรู้ความสามารถในวิธีการแสวงหาความรู้
5. รู้จักและเข้าใจพัฒนาการของผู้เรียน
6. มีความรู้และทักษะในวิชาชีพที่สอนอย่างลุ่มลึก ชัดเจน สามารถสอนแล้วผู้เรียนเข้าใจมีความสามารถเรียนรู้ได้และสนุกกับการเรียนรู้ สอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถเต็มเวลาและเต็มหลักสูตร
7. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจใฝ่รู้และมีความสุขสนุกในการเรียนการสอนมีความสามารถในการสังเกตและรู้จักแก้ไขพฤติกรรมเสริมแรงและการลงโทษที่เหมาะสม
8. มีทักษะในการสอนอย่างเชี่ยวชาญ และสร้างสรรค์การเรียนรู้จนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยปลูกเร้าให้ผู้เรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ
9. มีความรู้และความเข้าใจถึงเป้าหมาย วิธีการของหลักสูตรและการสอน
10. มีความสามารถในการออกแบบ วางแผนการสอน การบริหารจัดการในชั้นเรียน วิจัยและพัฒนาการสอน มีความเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีความสามารถวัดผลประเมินผลพัฒนาการของการเรียนรู้ได้หลายวิธีอย่างเหมาะสมสม่ำเสมอ
11. มีความรัก ศรัทธาที่จะเป็นครู มีความเมตตากรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์
12. มีจริยธรรม กริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย วางตนอยู่ในศีลธรรมอันดีเปี่ยมด้วยคุณธรรม ฝึกหัดปฏิบัติตนยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง แก้ไขสิ่งผิดและยึดมั่นตามหลักศาสนา
13. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็ก และสาธารณชนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการดำรงชีวิต
14. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ทำงานอย่างเป็นระบบ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

15. มีความสามารถในการปลูกฝังวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีและถูกต้องต่อผู้เรียน

16. มีความสามารถในการจัดระเบียบเนื้อหาสาระการเรียนรู้และจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับพัฒนาการผู้เรียน และมีความสามารถพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นได้ตรงตามความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

พิสนุ ฟองศรี (2553: 10) กล่าวว่าครูนักวิจัยที่ดีควรมีความรู้ ดังนี้

1. มีความคิดริเริ่มที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ เนื่องจากงานวิจัยเป็นการหาความรู้ใหม่ๆ นักวิจัยควรมีความคิดริเริ่มเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

2. มีความรู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะวิจัย ความรู้เรื่องเนื้อหาที่จะวิจัยถือว่ามีความสำคัญ ถ้านักวิจัยไม่มีความรู้หรือความรู้ไม่เพียงพอก็ยากที่จะเป็นนักวิจัยที่ดีได้

3. มีความรู้ในการเลือกพัฒนา สร้างเครื่องมือในการวิจัย การวิจัยต้องใช้ข้อมูลเพื่อพิจารณาทดสอบหรือพิสูจน์โดยอาศัยเครื่องมือที่มีคุณภาพ นักวิจัยต้องมีความรู้ในการเลือกพัฒนาหรือสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวิจัย

4. มีความรู้ระเบียบวิธีวิจัย การวิจัยมีขั้นตอน กระบวนการ ระเบียบวิธีตามหลักวิชาการ นอกจากจะมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาแล้วต้องมีความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัยด้วย

5. มีความรู้ทางสถิติ การวิจัยเชิงปริมาณต้องใช้สถิติประเภทต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล นักวิจัยที่ดีต้องมีความรู้ทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยด้วย

6. มีความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เชิงเหตุผล การวิจัยเป็นการใช้เหตุจากการวิเคราะห์สังเคราะห์สิ่งต่างๆ การจะเลือกหรือทำสิ่งใดทุกขั้นตอนจะต้องมีเหตุผลเสมอ ผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์สังเคราะห์วิจารณ์เชิงเหตุผลอย่างมีหลักการ ทฤษฎีจะเอื้อต่อการเป็นนักวิจัยที่ดีได้มาก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าคุณลักษณะของครูที่ดีจะต้องเป็นผู้มีความรู้ดี มีเทคนิคการสอนที่หลากหลายรูปแบบ รู้จักใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่น ในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีความฉลาด รอบรู้ในเหตุและผล มีความสนใจใฝ่รู้ในการเรียนการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น และเป็นการสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นด้วยตนเอง

2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายเจตคติไว้ดังนี้

ฮิลการ์ด (1962: 614) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่หันเหเข้าหาหรือถอยหนีจากวัตถุ สิ่งกับหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นความพร้อมก่อนที่จะตัดสินใจตอบสนองต่อลักษณะของวัตถุ สิ่งกับ หรือสถานการณ์ที่ตัวเขาเข้าไปเกี่ยวข้อง

สุโท เจริญสุข (2519: 39) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของคนเราที่มีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวซึ่งมุ่งเฉพาะในด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ชาญชัย ลวิตรังสิมา (2520: 78) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกทางใจของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความนึกคิด และความเชื่อถือของแต่ละบุคคล เจตคติของบุคคล จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดและพฤติกรรมไปในแนวทางใดทางหนึ่ง

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520: 38) ได้ให้ความหมายของเจตคติ ว่าหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองสิ่งเร้า ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี และ ศิริพันธ์ ดำรงผล (2538: 219) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกทั้งทางดีและไม่ดีของบุคคลอันเกิดจากประสบการณ์ที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งของหรือสถานการณ์ใด ๆ และมีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมออกมาตามความรู้สึกดังกล่าว

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 106) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 54) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อ ศรัทธา ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะไปในทางดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม

นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวไว้เกี่ยวกับลักษณะของเจตคติดังนี้

สุชา จันทน์ และ สุรางค์ จันทน์เอม (2518: 100-101) ได้กล่าวถึง ลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. เจตคติ เป็นเครื่องกำหนดขอบเขต ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่บุคคลใช้พิจารณาสิ่งแวดล้อม นั่นคือบุคคลพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ในแง่ที่แตกต่างกัน เพราะคนเรามีเจตคติที่ไม่เหมือนกัน

3. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อสถานการณ์เดียวกันหรือบุคคลเดียวกัน แตกต่างกันออกไปได้หลายลักษณะแล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

4. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นสิ่งถาวรตลอดไป หรือชั่วคราวก็ได้

5. เจตคติ มีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กมาก

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528: 231) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติสรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอนหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น เด็กชอบครูทำให้อยากเรียนวิชาครูสอน ถ้าเด็กไม่ชอบวิชานั้น ๆ หรือไม่ชอบครูคนนั้นก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่เรียนวิชานั้นเป็นต้น

3. เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น บิดา มารดาไม่ชอบบุคคลหนึ่งย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย

4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติดีก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 185-188) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเกิดการเรียนรู้ ย่อมจะมีความรู้สึกและความคิดเป็น เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ นั้น ๆ

2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ มิใช่ที่เราชอบหรือเกลียดอะไรแล้วจะต้องชอบหรือเกลียดไปตลอดชีวิต อาจเปลี่ยนแปลงเป็นตรงกันข้ามก็ได้ ถ้าสภาพแวดล้อมสถานการณ์ เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงจากเจตคติที่ยอมรับเป็นเจตคติที่ไม่ยอมรับหรือจากไม่ยอมรับไปสู่ยอมรับก็ได้

3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เพราะสามารถทราบได้ว่าบุคคลใดมีเจตคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงด้วยคำพูดหรือด้วยสีหน้า ท่าทาง

4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้น จึงแปรผันได้

5. เจตคติจากการเลียนแบบ เพราะเจตคติสามารถถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้

6. ทิศทางและปริมาณของเจตคติ ประมาณความเข้มข้นของเจตคติ ทิศทางของเจตคติ มี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุนหรือต่อต้าน

7. เจตคติ อาจเกิดขึ้นจากความคิดสำนึก หรือจากจิตไร้สำนึก คือ เมื่อบุคคลเรียนรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีจิตสำนึกกับบริบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็น คิด พิจารณา

หาเหตุผล วิเคราะห์ จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร ดีหรือเลว เป็นประการใด เจตคติที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้เรียกว่าเกิดจากจิตสำนึก

8. เจตคติ มีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร เพราะกว่าบุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ ต้องใช้เวลานาน ใช้ความคิดลึกซึ้ง พิจารณาละเอียดรอบคอบแล้ว เจตคติเกิดจากความรู้สึกที่สะสมมานานพอสมควร จริงอยู่ที่เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงในระยะเวลาชั่วครู่ชั่วยาม หรือในวันหนึ่ง เจตคดีย่อมมีความคงทนยากที่จะเปลี่ยนแปลง

9. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์ สิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

วรพัตร์ ภูพันธ์ศรี และ ศิริพันธ์ ดำรงผล (2538: 220-221) ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติสามารถเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้
2. เจตคติสามารถถ่ายทอดไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้
3. เจตคติจะมีทิศทางและมีปริมาณความเข้มข้นที่แตกต่างกันไป เจตคติจะมีทิศทางทั้งที่เป็นทางบวก และทางลบ
4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเข้าใจ ประสบการณ์ เป็นต้น ดังนั้นเจตคติ จึงเปลี่ยนแปลงไปได้
5. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้
6. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร ถึงแม้ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ แต่ก็มิได้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภายในวันเดียว

7. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์เดียวกันแตกต่างกันไปได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

พิสนุ พองศรี (2553: 10) กล่าวว่าครุฑนักวิจัยที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญด้านเจตคติ ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้น การวิจัยต้องเร่งทำให้ทันกับเวลา นักวิจัยควรมีความกระตือรือร้น มุ่งมั่น ใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา
2. มีความละเอียดรอบคอบ งานวิจัยมีขั้นตอนรายละเอียดมาก นักวิจัยที่ดีต้องมีความละเอียดรอบคอบเพื่อเหตุผลที่ดีที่สุด หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงความเสียหายต่างได้
3. มีความกล้าในการตัดสินใจ การตัดสินใจเกี่ยวเนื่องกับการประเมิน นักวิจัยต้องกล้าตัดสินใจภายใต้สารสนเทศที่มี
4. มีความรับผิดชอบ นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ทุน ผู้ร่วมวิจัย และผู้ใช้ผลวิจัย ฯลฯ
5. มีความเชื่อมั่น นักวิจัยต้องเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ค้นพบแม้จะขัดแย้งกับความรู้เดิมก็ตาม
6. มีความขยันอดทนในการหาความรู้ การวิจัยต้องใช้เวลาช้านาน นักวิจัยต้องอดทนในการรอคอยคำตอบที่ได้

7. มีจิตใจกว้างขวางยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น นักวิจัยต้องรับฟังความเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของตนเองอย่างเต็มที่ ไม่ได้ ต้องมีจิตใจกว้างพร้อมรับฟังความเห็นของผู้เกี่ยวข้องเสมอ

8. รักความจริง มีจรรยาบรรณ การวิจัยเป็นการหาความรู้ความจริง นักวิจัยต้องพอใจในสิ่งที่ค้นพบโดยไม่มีอคติ แม้จะไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ตาม

9. มีมนุษยสัมพันธ์ การวิจัยมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ต้องอาศัยความร่วมมือและประสานกับผู้เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

จากแนวความคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ในลักษณะของความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกนั้น เช่นนิมานเชิงนิเสธ และที่เป็นกลาง เจตคติมีลักษณะที่มั่นคงและถาวร แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ และการเรียนรู้ นั้น ๆ

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 185) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านความคิด ความเข้าใจ (Cognitive Domain) หมายถึง ความรู้ หรือความเชื่อเกี่ยวกับคุณลักษณะของสิ่งที่มีเจตคติ
2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) เป็นสภาพทางอารมณ์ เป็นความรู้สึกทางอารมณ์
3. ด้านการกระทำ (Conative Domain) หมายถึง แนวโน้มที่คนจะปฏิบัติต่อสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นทิศทางของการตอบสนอง หรือการกระทำในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากความคิด ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจจะรู้สึกว่ามีดี หรือไม่มีดี
4. เจตคติมีความตึงามในตัวเอง เจตคติของคนที่มีต่อเป้าหมายเจตคติรอบ ๆ ตัว เราเองสะท้อนให้เห็นโลกทัศน์ของคน ๆ นั้น มีคุณค่าในการศึกษาจุดมุ่งหมายของชีวิตเขา
5. จากที่รู้ว่าเจตคติเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการให้การศึกษาเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีงามตามสังคม จึงต้องศึกษาสัญชาติญาณและปรับสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เกิดการเรียนรู้ การเลียนแบบ มีทิศทางทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้น เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่ครูจะแสดงพฤติกรรมต่อการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่น ใฝ่รู้ กล้าตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่น มีความขยันอดทนและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

3.1 งานวิจัยในประเทศ

พันธณี วิหคโต (2536: 75) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้วัตกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และการใช้วัตกรรมการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยน้อยหรือไม่รู้เลย และส่วนใหญ่ได้ความรู้มาจากการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและมีความยินดีที่จะเข้ารับการอบรม โดยมีเงื่อนไขว่าจะกลับไปทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ปัจจุบันได้มีการนำผลการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรม ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับน้อยมากหรือไม่มีเลย

เยาวภา เจริญบุญ (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุสำคัญที่ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ (1) ความต้องการในการหาวิธีสอนที่จะทำให้นักเรียนสนใจ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (2) เพื่อแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องที่การเรียน (3) เพื่อทำผลงานอาจารย์ (4) การให้การสนับสนุนของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน (5) เพื่อนครูให้ความร่วมมือร่วมทำวิจัยในชั้นเรียน

นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540: 98-100) ได้ศึกษาเส้นทางการพัฒนาครุฑนักวิจัย : การวิจัยรายกรณีของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา โดยมีครูดีเด่นระดับประถมศึกษาท่านหนึ่งเป็นกรณีศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เส้นทางการพัฒนามาสู่การเป็นครุฑนักวิจัยของกรณีศึกษา เริ่มจากคุณลักษณะส่วนตัวที่เป็นคนที่ชอบใฝ่หาความรู้ ช่างคิด ชอบอ่าน ชอบเขียน และรักธรรมชาติ ลักษณะดังกล่าวพัฒนามาด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในลักษณะของการสังเกตวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ สังเคราะห์ประสบการณ์ชีวิตและการทำงานอย่างบูรณาการ มุ่งพัฒนามาสู่ครุฑนักวิจัยที่ใช้รูปแบบของการวิจัยที่เป็นการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร ศึกษาเป็นรายกรณี การวิจัยพัฒนา โดยมีปัญหา การวิจัยมาจากปัญหาของนักเรียน โดยครุฑมองโอกาสของการเรียนรู้คือ มโนทัศน์เริ่มต้นที่สำคัญ การวิเคราะห์ปัญหาซึ่งมีขอบข่ายจากการสังเกตนักเรียนแต่ละคนในวงกว้าง ไปสู่แนวคิดของการช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยเป็นการพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคต ด้วยวิธีการสอนอย่างหลากหลายและในลักษณะบูรณาการ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ประโยชน์ของการวิจัยคือการพัฒนา นักเรียนพัฒนาตนเองให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยให้ถูกต้องและสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น

ประภัสสร วงษ์ดี (2540: 98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการและการใช้ผลผลิตการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาเชิงสำรวจและรายกรณี ผลการวิจัยพบว่า ครู ได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งในด้านพัฒนาวิธีการสอนและสื่อ เพื่อพัฒนานักเรียน และการพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู

ลัดดา ต่ำพลงาม (2540: 14) ได้ศึกษากระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอน : พหุกรณีศึกษาของครุฑนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัยเกิดความมั่นใจในการทำผลงานและเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในการค้นคว้า และมีความรับผิดชอบในงานครู

ศรีสุพรรณ ภิรมณ์ทอง (2541: 83) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัย พบว่า วัสดุอุปกรณ์เพื่อการวิจัยการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและหน่วยงาน และการนำผลการวิจัยไปใช้โดยรวมทุกด้านมีปัญหาระดับปานกลาง

ศักดิ์ดา อุปมาใต้ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพัฒนาคุณภาพการศึกษาลุ่มน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ในชั้นเรียนได้ระดับดีมาก และครูมีการเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนด้วยการเข้าร่วมแสดงนิทรรศการทางวิชาการ

สายศิลป์ สายยืน (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และสภาพการวิจัยในชั้นเรียน โดยสภาพการวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมให้ครู มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียน เผยแพร่ผลงานวิจัยให้เป็นประโยชน์แก่ครูทั่วไป ผู้บริหารสนับสนุนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง

ลัดดา กองคำ (นลินี วารี. 2545: 50; อ้างอิงจาก ลัดดา กองคำ. 2541) ได้ทำการศึกษาสภาพวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าสภาพการวิจัยด้านการดำเนินงาน โรงเรียนส่วนมากมีนโยบายส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัญหาที่ครูนำมาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากคือปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และเทคนิคการสอน วิธีการที่ครูใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากคือ วิธีการวิจัยเชิงทดลอง และครูแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนมากปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

วราภรณ์ มณีบางกา (สิริกัญญา พรหมวิมานรัตน์. 2551: 48; อ้างอิงจาก วราภรณ์ มณีบางกา. 2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชุมพร พบว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจ และทักษะวิธีการวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร

กลอยใจ ชัยเกียรติ (2547: 76) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษาในสังกัดฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า กลุ่มครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีอายุเฉลี่ย 38.31 ปี จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีภาระงานที่รับผิดชอบเฉลี่ยสัปดาห์ละ 20.04 ชั่วโมง ซึ่งมีปริมาณค่อนข้างมาก มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับมาก แต่มีการรับรู้ความสามารถทางการวิจัยและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีอายุเฉลี่ย 35.87 ปี อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีภาระงานที่รับผิดชอบเฉลี่ยสัปดาห์ละ 20.67 ชั่วโมง ค่อนข้างมาก มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับมาก แต่มีการรับรู้ความสามารถทางการวิจัยและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มครูที่เคยทำวิจัยและไม่เคยทำวิจัยได้ คือ อายุ การรับรู้ความสามารถในการทำวิจัย เจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งพบว่า กลุ่มครูที่เคยทำวิจัยจะมีลักษณะดังกล่าวมากกว่า กลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัย

วารุณี โพธิ์บุตรดี (2547: 89) ได้ศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนและผลกระทบจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัยที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า 3 เรื่อง ส่งผลกระทบทางบวกต่อครูนักวิจัยสูงกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัยที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2-3 เรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนิดา ธนะสิริรังกูร (2548: บทคัดย่อ) กล่าวว่า ปัญหาการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ขาดงบประมาณสนับสนุน และขาดแหล่งค้นคว้าเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน และคิดว่าเป็นเรื่องยากจึงไม่ยอมทำการวิจัย 3) ครูทำวิจัยไม่จริงจังและไม่นำผลการวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน แต่ทำวิจัยเพื่อผลงานของตนเอง 4) ครูมีเวลาไม่เพียงพอที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากมีงานทั้งการสอนประจำและงานพิเศษอื่น ๆ และงานสอนพิเศษอื่น ๆ มาก และ 5) ขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดครูผู้สอนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน และคิดว่าเป็นเรื่องยาก ขาดแหล่งค้นคว้าเพื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูมีเวลาไม่เพียงพอที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากมีงานสอนประจำหลายวิชา รวมทั้งมีงานด้านอื่น ๆ ต้องรับผิดชอบ ควรให้มีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่องแก่คณะครู รวมทั้งจัดหาที่ปรึกษาหรือผู้อำนวยการด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแนะนำหรือให้ข้อมูล และให้เวลาครูทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่ และให้ครูทำงานวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน

พิชัย แก้วสุวรรณ (2548: 67) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ใน 4 ด้าน คือ ด้านการกำหนดนโยบายและการวางแผน ด้านการให้ความรู้ ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสร้าง

บรรยากาศและสภาพแวดล้อม พบว่า ครูที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการกำหนดนโยบายและการวางแผน ได้แก่ มีการประชุมชี้แจงครูในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการสนับสนุนการทำเอกสารและแบบสอบถามต่างๆ อย่างเต็มที่ มีการกำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน มีการให้ครูแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ร่วมปรึกษาหารือถึงปัญหาและการเรียนรู้และเผยแพร่หรือจัดนิทรรศการในงานต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และความหลากหลายในงานวิจัยในชั้นเรียน ส่วนในด้านการให้ความรู้ พบว่า ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความรู้ ได้แก่ มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้การสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรไปศึกษาต่ออย่างเต็มที่

สงสุข ไพละออ (2547: 97) ได้ศึกษาผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และกระบวนการทำงานของครูประถมศึกษา: การผสมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากมีความรู้ในภาพรวมและความรู้ในแต่ละด้านสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลัทธิตักดิ์ แพร่สายทอง (2548: 62) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า ผู้บริหารได้จัดทำข้อกำหนดหรือนโยบายการสนับสนุน และการกำกับติดตามประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ได้ให้การยกย่องชมเชยครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ส่งเสริมให้ครูนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่ประสบความสำเร็จออกเผยแพร่ ได้ส่งเสริมให้ครูทำงานแบบพึ่งพาอาศัยกันในการทำงานเป็นทีม รวมทั้งผู้บริหารได้ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อให้ครูมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยอาศัยกระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นสำคัญ ส่วนปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่าผู้บริหารบางแห่งไม่ได้ส่งเสริมให้ดำเนินการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการประจำปี ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหารไม่ส่งเสริมให้ครูนำผลงานการวิจัยที่ประสบความสำเร็จออกเผยแพร่ รวมทั้งไม่ได้ส่งเสริมให้ครูใช้ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดีความชอบ ส่วนปัญหาอื่นๆ ได้แก่ ครูมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาดันคว้าหาข้อมูล ครูขาดความมั่นใจ ขาดความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี ขาดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง

ณรงค์ คุ่มภัยเพื่อน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาครูด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนนูนสาตสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลจากการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้ ส่งผลให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยเกิดความมุ่งมั่น และตั้งใจจริงที่จะนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนาครั้งนี้ ไปพัฒนาตนเองตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นให้ครูผู้สอนทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์กับผู้เรียน

มณีรัตน์ จอมพุก (2550: 70) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่าปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน สูงสุด มีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .369 รองลงมาคือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .334 และ .149 ตามลำดับ

สุภาวดี ปานสกุล (2550: 98) ได้ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนวัดแสงสรรค์ อำเภอธวัชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนวัดแสงสรรค์ ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ประเภทของเอกสาร วารสาร ตำรา ที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของครูที่จะนำมาใช้ประกอบการวิจัยในชั้นเรียน

สุวรรณี หาญกล้า (2550: 129) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู สำนักงานอาชีวศึกษามหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าคุณลักษณะของครูด้านความรู้ความสามารถ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลางกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี (2550: 78) ได้ศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิริกัญญา พรหมวิมานรัตน์ (2551: 88) ได้ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษา ของสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3 พบว่า ครูระดับประถมศึกษาในสถานศึกษาเอกชน ที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิญา นนทะภา (2551: 55) ได้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนกลุ่มธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นระดับปานกลางและมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

อเดล (สุภาวดี ปานสกุล. 2550: 73; อ้างอิงจาก Adele. 1989) ได้ศึกษาเรื่องครูในฐานะนักวิจัยกับแนวทางที่แตกต่างกันในการรอบรู้ พบว่าเขตการศึกษาต้องให้โอกาสครูเข้าร่วมในการวิจัยข้อเสนอแนะสำหรับนโยบายการพัฒนาบุคลากร เน้นการใช้โปรแกรมครุศึกษานักวิจัย พร้อมทั้งจัดให้มีการสนับสนุนจากเพื่อน และยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน ครูประสบปัญหาที่เกิดจากเวลาไม่เพียงพอ ความไม่แน่นอน ความไม่สนใจของผู้บริหาร แต่ถ้าเพื่อนให้การสนับสนุนก็จะทำให้สามารถแก้ปัญหาบางอย่างได้

เคนเนท (สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี. 2550: 68; อ้างอิงจาก Kenneth. 1992: 4 – 6) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครุศึกษานักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียตอนเหนือพบว่า มีบทสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูทั้งหมด 6 ข้อใหญ่ ๆ แต่ข้อสรุปที่ 3 ถึง 6 สะท้อนถึงความคิดของผู้เข้าร่วมในประเด็นการวิจัยของครูถึงขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร โดยข้อสรุปที่ 3 คือ การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู ข้อสรุปที่ 4 คือการพิจารณาความคิดเห็นโดย ผู้เข้าร่วมว่าด้วยการวิจัยในประเด็นการวิจัยในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล ข้อสรุปที่ 5 อธิบายอุปสรรคที่เด่น ๆ 2 อย่าง ต่องานวิจัยของครู คือ เวลา และทัศนคติโดยข้อสรุปที่ 6 คือ การส่งเสริมงานวิจัยของครูในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนียเพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตามก็ต้องทำด้วยความสมัครใจ ทำเป็นระบบร่วมมือร่วมใจกับสิ่งที่ได้เพิ่มจากงานวิจัยนี้ คือ การอธิบายขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นรูปแบบผสมผสานทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์ของชั้นเรียน ทำให้ครูไม่เพียงแต่ได้เปรียบเทียบการสอนด้วยการสอบถาม ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหลักเท่านั้น แต่ยังมีส่วนให้เกิดประโยชน์ต่อวงการวิจัยเพื่อการศึกษาที่ดีกว่า

เชมปี (Schempp. 1995: 3) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเรียนรู้ในงานที่ทำ วิเคราะห์การเสาะแสวงหาความรู้ของครู จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและวิเคราะห์เกณฑ์ที่ครูใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อใช้ในการสอนได้ประสบผลสำเร็จ โดยใช้กรณีศึกษากับครู 2 คนที่มีประสบการณ์สอนในโรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ด้านตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและใช้วิธีทัศนับบันทึก วิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ใช้เทคนิค Ethnographic เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า เกณฑ์ที่วัดความรู้ที่ชัดเจนของครูมี 5 องค์ประกอบด้วย การปฏิบัติและการดำเนินการในชั้นเรียน (ครูได้สังเกตดูประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากการทำงานนำมาดำเนินการในชั้นเรียน) พฤติกรรมของครู (ครูได้จากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานสอนของครูคนอื่น) ความรู้ด้านเนื้อหาวิชา (ครูได้ฐานความรู้มาจากความรู้เดิม ศึกษาตามความสนใจของตน หากจากแหล่งความรู้อื่นๆ ที่สะดวกต่อการค้นคว้า และจากความสนใจของนักเรียน) ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู (ได้มาจากทั้ง 3 ข้อข้างต้นที่ผ่านการปฏิบัติฝึกฝน สาธิตและทำกิจกรรม) และเงื่อนไขภายนอก (เป็นอิทธิพลจากนอกชั้นเรียน เช่น กฎหมาย นโยบายของโรงเรียน เป็นต้น)

ซาฮา (Saha. 1995: 1) ได้ทำการศึกษาเจตคติต่อความรู้ด้านการวิจัยและการกำหนดนโยบายการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติต่อความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย เก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบแนวลึก (Indept Interviews) และใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปว่าผู้บริหารมีเจตคติทางบวกต่อความรู้ด้านการวิจัย และเห็นว่าความรู้ด้านการวิจัยมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการวางนโยบายของหน่วยงาน ตัวแปรที่เป็นตัวทำนายเจตคติต่อการวิจัยในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ความต้องการออกจากงาน เพศจำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ความต้องการเปลี่ยนแปลง จำนวนบุคลากรที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ความต้องการในการช่วยเหลือครูผู้สอน ความต้องการในการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารตัวแปรที่ทำนายเจตคติต่อการทำวิจัยได้ดีที่สุดคือ ความต้องการการเปลี่ยนแปลง และความต้องการลาออกจากงาน

เกวนโดลิน และโคเวน (Gwnedolyn; & Cowen. 2000: Abstract) ได้ร่วมกันดำเนินโครงการสนับสนุนให้ครูเป็นนักวิจัย เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน โดยได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยไอโฮโอ สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนของชุมชนเอลค์ฮาร์ด ในรัฐอินเดียน่า ที่มีความหลากหลายในพื้นที่ฐานการสอน ได้แบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน ซึ่งถือเป็นเรื่องใหม่ โดยเริ่มดำเนินการด้วยครูเพียง 5 คนเท่านั้น โครงการนี้ประสบความสำเร็จมากจนกระทั่งผู้บริหารของโรงเรียน ต้องขยายโอกาสไปให้กับครูอื่น ๆ บ้าง จึงได้ขอเงินทุนสนับสนุนจากรัฐมาขยายงาน ทำให้ในปีต่อมา มีครูถึง 67 คน ได้เข้าร่วมทำโครงการวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จอีก 22 โครงการ ในปีที่สอง มีครูถึง 62 คน ได้เข้าร่วมโครงการ และทำวิจัยสำเร็จถึง 82 โครงการ และในช่วงปีที่สาม มีครูอีก 50 คน เข้าร่วมและดำเนินโครงการสำเร็จอีก 17 โครงการ ผลการเข้าร่วมโครงการของครู พบว่า ครูได้รับข้อมูลอันมีค่าต่อการจัดการเรียนการสอน และมีความรู้สึกมั่นคงในวิชาชีพ จึงทำให้เชื่อได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิรูปโรงเรียน และการพัฒนาวิชาชีพ สนับสนุนนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนการสอนที่ทำให้ได้รับผลตอบแทนสะท้อนกลับมาจากผู้เรียน เกิดการยอมรับในเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งครูแต่ละคนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม และรู้สึกว่าได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเกี่ยวกับอาชีพ

บราวน์ (Brown. 2002: 1304 – A) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับอิทธิพลของการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อความคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติการสอน และต่อผลกระทบของความคิดที่มีต่อการปฏิบัติการสอน โดยเน้นการรับรู้ใน 4 ด้าน คือ บทบาทโดยส่วนรวมของครู ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสอน การปฏิบัติการสอน และการปฏิบัติการสะท้อนผล การเก็บข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ครูผู้วิจัย การสังเกตในชั้นเรียน ตลอดจนศึกษาจากงานต่างๆ ของนักเรียนและครู ผลการศึกษพบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำให้ครูเรียนรู้โครงสร้างเกี่ยวกับวิธีการสำหรับนำไปใช้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนของตนเอง ดังนั้นโครงสร้างที่กำหนดไว้จึงช่วยในการชี้แนะครูให้มีการเก็บ

รวบรวมข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบและสมเหตุสมผล ตลอดจนมีการวิเคราะห์ข้อมูลและการสะท้อนผลอย่างเป็นระบบ

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่างชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทั้งตัวผู้เรียนและครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี โดยครูได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ทั้งในด้านพัฒนาวิธีสอนและสื่อ เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาการเรียนให้ผลการเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 170 คน ปีการศึกษา 2555

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซี และ มอร์แกน (krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน และหลังจากนั้นนำไปสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอนและสุ่มอย่างง่ายได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 118 คน ได้กลุ่มตัวอย่างดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มสาระหลัก	95	66
กลุ่มสาระเสริม	75	52
รวม	170	118

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือเพื่อศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามา กำหนดเป็นนิยามศัพท์ เพื่อสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและตัวแปรที่กำหนดไว้

2.3 สร้างแบบสอบถาม สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ และกรอบแนวคิด แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ลักษณะการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสามารถปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ลักษณะการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

3.1 ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก

ระดับ 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.2 ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ

- ระดับ 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ระดับ 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย
 ระดับ 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่แน่ใจ
 ระดับ 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย
 ระดับ 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ โดยใช้ลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมในการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

2.4 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องพร้อมกับตรวจการใช้สำนวนภาษาในแบบสอบถาม

2.5 นำแบบสอบถามมาแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาค่าเที่ยงตรงของเนื้อหา(Content Validity) แล้วนำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อเพื่อเลือกข้อคำถามที่มีค่า (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ดังปรากฏในภาคผนวก

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนวัดประชาระบือธรรมและโรงเรียนเบญจมบพิตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านดังนี้ ตอนที่ 2 ด้านความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ตอนที่ 3 ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 ตอนที่ 4 ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 และด้านการสร้างผลงานทางวิชาการค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 และการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

2.7 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ที่ออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมแบบสอบถามไปติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต ทั้ง 9 โรงเรียน เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน

3.3 ดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 ฉบับ และได้กลับคืนมา 118 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย เป็นระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง ครูมีความสามารถระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง ครูมีความสามารถระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง ครูมีความสามารถระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง ครูมีความสามารถระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง ครูมีความสามารถระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และ โดยรวมทุกด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย เป็นระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 100) ดังนี้

ดีมาก	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง ครูมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
ดี	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง ครูมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง ครูมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
ไม่	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง ครูมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
ไม่ดี	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง ครูมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
ไม่ดีมาก	

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 4 เกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย เป็นระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 100) ดังนี้

มากที่สุด	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง	ครูมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
มาก	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง	ครูมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง	ครูมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
น้อย	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง	ครูมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ
น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง	ครูมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในระดับ

4.5 เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และใช้สถิติ One-way ANOVA กับประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.6 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 5 เกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมในการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์เนื้อหาสรุปประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแบบตารางและความเรียง โดยใช้สถิติค่าร้อยละและความถี่

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

5.1.1 ความถี่ (Frequency)

5.1.2 ร้อยละ (Percentage)

5.1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.4 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือ IOC (Item-Objective Congruence Index) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 100)

5.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ใช้สถิติ t-test ส่วนประสมการณในการทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของคุณในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X} แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D. แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df แทน	ระดับชั้นแบ่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
F แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
t แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
p แทน	ค่าความน่าจะเป็นของการมีนัยสำคัญทางสถิติ
* แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของคุณในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมในการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
ไม่เคยทำวิจัย	25	21.2
เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	37	31.3
เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง	56	47.5
รวม	118	100.0
กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน		
กลุ่มสาระหลัก	66	55.9
กลุ่มสาระเสริม	52	44.1
รวม	118	100.0
ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
ความสามารถมาก	73	61.9
ความสามารถน้อย	45	38.1
รวม	118	100.0
เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน		
เจตคติต่อการวิจัยมาก	50	42.37
เจตคติต่อการวิจัยน้อย	68	57.63
รวม	118	100.0

จากตาราง 2 พบว่า ครูส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน มากกว่า 3 เรื่อง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และครูส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนน้อย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 57.63

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ ดังปรากฏในตารางที่ 3-6

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การพัฒนาการเรียนการสอน	4.08	.52	มาก
2. การพัฒนาองค์ความรู้	4.12	.53	มาก
3. การสร้างผลงานทางวิชาการ	4.08	.59	มาก
รวม	4.10	.49	มาก

จากตาราง 3 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาองค์ความรู้ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .53) รองลงมาคือการพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .52) การสร้างผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .59) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

การพัฒนาการเรียนการสอน	ระดับปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.97	.73	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.06	.54	มาก
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำความรู้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.05	.57	มาก
4. พัฒนาทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน	4.11	.61	มาก
5. พัฒนาทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.08	.61	มาก
6. พัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น การทำงานเป็นทีม	4.07	.69	มาก
7. ส่งเสริมพัฒนาการทางกายของผู้เรียน เช่น ด้านโภชนาการ ทักษะการเล่นกีฬา	3.95	.73	มาก
8. ส่งเสริมพัฒนาการบางอย่างของผู้เรียน เช่น การพูดไม่ขัด การสะกดคำผิดบ่อยๆ การออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจน	4.06	.71	มาก
9. ช่วยสร้างเสริมศักยภาพที่มีในตัวผู้เรียน เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก	4.14	.62	มาก
10. จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษของผู้เรียน เช่น ความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา	4.14	.64	มาก
11. แก้ปัญหาและพัฒนาพฤติกรรมด้านระเบียบวินัย เช่น ขาดเรียนบ่อย มาโรงเรียนสาย ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงาน ทำงานไม่เสร็จ	4.06	.71	มาก
12. พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	4.12	.67	มาก
13. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น	4.14	.68	มาก
14. วัดและประเมินผลนักเรียนให้บรรลุผลตามหลักสูตร	4.07	.71	มาก
15. ประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	4.13	.69	มาก
รวม	4.08	.52	มาก

จากตาราง 4 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .73) ถึง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .64)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ โดยรวมและรายข้อ

การพัฒนาองค์ความรู้	ระดับปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เพิ่มทักษะด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.03	.64	มาก
2. เพิ่มทักษะในด้านการวิจัย ได้แก่ ทักษะการเขียนโครงการวิจัย ทักษะการพัฒนาเครื่องมือและการเก็บข้อมูล ทักษะการคิดวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย	4.14	.70	มาก
3. วางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการจัดการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.15	.64	มาก
4. ประเมินผลการทำงานให้เป็นระบบและมีคุณภาพ	4.08	.66	มาก
5. จัดระบบเอกสารสนเทศอย่างเป็นระเบียบ สืบค้นง่าย	4.03	.65	มาก
6. พัฒนาด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน เช่น การเสริมเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้นักเรียน	4.09	.68	มาก
7. พัฒนาสื่อ/อุปกรณ์ในการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอและสอดคล้องกับเนื้อหาในหลักสูตร	4.14	.59	มาก
8. พัฒนารูปแบบการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับศักยภาพที่แตกต่างกันของผู้เรียน	4.21	.63	มาก
9. สร้างและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน	4.10	.66	มาก
10. ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ	4.14	.64	มาก
11. พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่ายและตรงประเด็น	4.07	.64	มาก
12. พัฒนาเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมากขึ้น	4.07	.66	มาก
13. เสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.19	.61	มาก
14. สร้างความภาคภูมิใจให้กับครู เมื่องานวิจัยสามารถนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง	4.21	.60	มาก
15. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีแก้ปัญหาต่างๆกับเพื่อนร่วมงานมากขึ้น	4.19	.67	มาก
รวม	4.12	.53	มาก

จากตาราง 5 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = .64) ถึง ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .63)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ โดยรวมและ
รายข้อ

การสร้างผลงานทางวิชาการ	ระดับปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านคุณภาพผลงานทางวิชาการ			
1. จัดทำผลงานทางวิชาการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่นเขียนรายงานการวิจัย ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย	4.09	.69	มาก
2. จัดทำผลงานทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระสมบูรณ์ ครบถ้วนมีความทันสมัย และเรียบเรียง เนื้อหาถูกต้องตามหลักภาษา	4.08	.74	มาก
3. จัดพิมพ์และทำรูปเล่มได้ถูกต้องตามหลักวิชาการและสวยงาม ประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ เนื้อหา บรรณานุกรม ภาคผนวก ปกหลัง เป็นต้น	4.10	.74	มาก
4. จัดทำผลงานวิจัยที่เกิดจากการปฏิบัติจริง ทดลองจริง ไม่คัดลอกเลียน หรือลอกเลียน ผลงานทางวิชาการของผู้อื่น	4.15	.71	มาก
5. จัดทำเป็นผลงานวิจัยที่แสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการนำไปประยุกต์ใช้	4.09	.67	มาก
6. จัดทำการรายงานผลการวิจัยอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษา หรือค้นพบ	4.19	.64	มาก
7. นำผลการวิจัยไปใช้ในการ ทดลอง วิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขหลาย ๆ ครั้งจนสมบูรณ์และมี การเผยแพร่ ก่อนนำผลการวิจัยมาจัดทำผลงานทางวิชาการ	4.05	.68	มาก
8. จัดทำเป็นผลงานวิจัยที่เกิดจากการสร้างเสริม ต่อเติมจากสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น นำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์และได้ผลอย่างแท้จริง	4.08	.67	มาก
ด้านประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ			
1. จัดทำผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพิจารณาความก้าวหน้าในระดับโรงเรียน เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนขั้นเงินเดือน	3.93	.78	มาก
2. จัดทำผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการส่งผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะหรือปรับตำแหน่ง ให้สูงขึ้น	4.02	.74	มาก
3. จัดทำผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้เป็นผลงานประกอบความก้าวหน้าในอาชีพ เช่น ครู แกนนำ ครูสอนดี หนึ่งแสนครูดี	4.05	.77	มาก
4. สามารถนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ผลงานให้กับบุคคลหรือหน่วยงานเกี่ยวข้อง	4.11	.71	มาก
5. สามารถนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดพิมพ์ใน รายงานประจำปี เอกสาร วารสาร ทางสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ในเว็บไซต์	4.03	.77	มาก
6. สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแบบอย่างและประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4.17	.70	มาก
7. สามารถนำไปใช้อ้างอิงในโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน หรือหน่วยงานอื่น	4.08	.73	มาก
รวม	4.08	.58	มาก

จากตาราง 6 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = .78) ถึง ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .64)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ดังปรากฏในตาราง 7-8

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
	ไม่เคยทำวิจัย		เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง		เคยทำวิจัย มากกว่า 3 เรื่อง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
การพัฒนาการเรียนการสอน	3.73	.45	4.17	.48	4.17	.51
การพัฒนาองค์ความรู้	3.63	.50	4.22	.42	4.28	.47
การสร้างผลงานทางวิชาการ	3.41	.57	4.19	.41	4.31	.46
รวม	3.59	.51	4.19	.44	4.25	.48

จากตาราง 7 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .48) ครูที่เคยทำวิจัย 1- 3 เรื่อง มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .44) และครูที่ไม่เคยทำวิจัย มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = .51)

ตาราง 8 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การพัฒนาการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.78	1.89	7.86	.001*
	ภายในกลุ่ม	115	27.67	.24		
	รวม	117	31.45			
พัฒนาองค์ความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	7.86	3.93	18.45	.000*
	ภายในกลุ่ม	115	24.48	.21		
	รวม	117	32.34			
การสร้างผลงานทางวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	14.88	7.44	33.59	.000*
	ภายในกลุ่ม	115	25.46	.22		
	รวม	117	40.34			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	8.21	4.10	23.36	.000*
	ภายในกลุ่ม	115	20.20	.18		
	รวม	117	28.40			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 9-11

ตาราง 9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานครด้านการพัฒนาการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ไม่เคย ทำวิจัย	เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	เคยทำวิจัย มากกว่า 3 เรื่อง
	\bar{X}	3.73	4.17
ไม่เคยทำวิจัย	3.73		4.17 [*]
เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	4.17	.44 [*]	
เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง	4.17		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่องและครูที่เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่ไม่เคยทำวิจัย ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 10 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนางานองค์ความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ไม่เคย ทำวิจัย	เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	เคยทำวิจัย มากกว่า 3 เรื่อง
	\bar{X}	3.63	4.22
ไม่เคยทำวิจัย	3.63		4.28
เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	4.22	.59*	.65*
เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง	4.28		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนางานองค์ความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง และครูที่ไม่เคยทำวิจัย ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ไม่เคย ทำวิจัย	เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	เคยทำวิจัย มากกว่า 3 เรื่อง
	\bar{X}	3.41	4.19
ไม่เคยทำวิจัย	3.41		4.31
เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง	4.19	.80*	.91*
เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง	4.31		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง และครูที่ไม่เคยทำวิจัย ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 12 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอนโดยรวมและรายด้าน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มสาระหลัก n = 66		กลุ่มสาระเสริม n = 52		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การพัฒนาการเรียนการสอน	4.11	.55	4.04	.48	.77	.444
พัฒนาองค์ความรู้	4.17	.59	4.06	.43	1.14	.257
การสร้างผลงานทางวิชาการ	4.11	.64	4.04	.52	.71	.479
รวม	4.13	.55	4.05	.41	.96	.341

จากตาราง 12 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน พบว่า การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้าน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ความสามารถมาก		ความสามารถน้อย		t	p
	n = 73		n = 45			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การพัฒนาการเรียนการสอน	4.28	.45	3.75	.44	6.30*	.000
พัฒนาองค์ความรู้	4.35	.44	3.76	.44	7.00*	.000
การสร้างผลงานทางวิชาการ	4.32	.45	3.70	.58	6.48*	.000
รวม	4.32	.41	3.74	.39	7.58*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีความสามารถมาก มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีความสามารถน้อย

ตาราง 14 วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้าน

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัย มาก		เจตคติต่อการวิจัย น้อย		t	p
	n=50		n=68			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การพัฒนาการเรียนการสอน	4.41	.38	3.84	.47	7.04*	.000
พัฒนาองค์ความรู้	4.48	.42	3.86	.44	7.66*	.000
สร้างผลงานทางวิชาการ	4.34	.60	3.90	.51	4.33*	.000
รวม	4.41	.42	3.87	.41	7.02*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยมาก มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยน้อย

ตอนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้ผลการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สรุปประเด็นความคิดเห็นเพิ่มเติมปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ดัง
รายละเอียดตามตาราง 15-16

ตาราง 15 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร

ที่	ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาการเรียนการสอน			
1	ครูมีภาระงานมากเกินไป ทั้งด้านการเรียนการสอน เช่น จัดทำสื่อ แผนการสอน และงานพิเศษอื่นๆ	6	13.3
2	กิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษามีมากเกินไป ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนขาดความต่อเนื่อง	4	9.0
3	ในการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนการสอน ในบางครั้งขาดการสนับสนุนงบประมาณจากผู้บริหารและฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดการล่าช้าต่อการพัฒนานักเรียน	3	6.7
4	มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ส่งผลต่อการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่	2	4.4
การพัฒนาองค์ความรู้			
1	โรงเรียนขาดเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาองค์ความรู้	5	11.1
2	ขาดศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ เช่น บริการคอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอต่อการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย	5	11.1
3	ขาดการพัฒนาและใช้นวัตกรรมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์	3	6.7
4	ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในเรื่องการคิดคำนวณหาค่าสถิติและขาดการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	1	2.2
การสร้างผลงานทางวิชาการ			
1	ผู้บริหารขาดการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการต่อยอดงานวิจัยใหม่	6	13.3
2	ผู้บริหารขาดการส่งเสริมให้กำลังใจให้กับครูในการสร้างผลงาน	3	6.7
3	ผู้บริหารขาดการส่งเสริมให้ครูนำผลงานการวิจัยที่ประสบความสำเร็จออกเผยแพร่	3	6.7
4	ครูขาดความมั่นใจในการนำผลการวิจัยไปสร้างผลงาน	2	4.4

ตาราง 15 (ต่อ)

ที่	ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ความถี่	ร้อยละ
การสร้างผลงานทางวิชาการ			
5	งานวิจัยบางเรื่องไม่สามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการได้ เนื่องจากรูปแบบการวิจัยไม่ถูกต้อง สมบูรณ์	1	2.2
6	ครูเกิดความท้อถอยในการส่งผลงานทางวิชาการ เนื่องจากการนำผลการวิจัยไปสร้างผลงานทางวิชาการจะต้องสืบค้นเอกสารอ้างอิงมากมายและต้องทำให้ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย	1	2.2
รวม		45	100.0

จากตาราง 15 ปัญหาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่

ปัญหาด้านการพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ครูมีภาระงานมากเกินไปทั้งด้านการเรียนการสอน เช่น จัดทำสื่อ แผนการสอนและงานพิเศษอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมา คือ ครูมีกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษามากเกินไป ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.0

ปัญหาด้านการพัฒนาองค์ความรู้ พบว่า โรงเรียนขาดเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาองค์ความรู้ และ โรงเรียนขาดศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ เช่น บริการคอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอต่อการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 11.1

ปัญหาด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ พบว่า ผู้บริหารขาดการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการต่อยอดงานวิจัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมาคือ ผู้บริหารขาดการสร้างเสริมให้กำลังใจให้กับครูในการสร้างผลงาน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ความถี่	ร้อยละ
การพัฒนาการเรียนการสอน			
1	ผู้บริหารควรปรับภาระงานในหน้าที่ของครู จัดเวลาให้ครูอย่างเหมาะสม เพื่อที่ครูจะได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่	5	13.5
2	ผู้บริหารควรมอบงานให้แก่ครูจำนวนไม่มากนัก เพื่อที่ครูจะได้มีเวลาเพิ่มมากขึ้นในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน	4	10.8
การพัฒนาองค์ความรู้			
1	โรงเรียนควรจัดสถานที่เฉพาะสำหรับครูที่จะไปใช้บริการคอมพิวเตอร์ เพื่อสืบค้นข้อมูล เอกสารอ้างอิงที่ทันสมัย	5	13.5
2	โรงเรียนควรจัดหาเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องปริ้นเตอร์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของครู	4	10.8
3	จัดอบรมโปรแกรมที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยให้กับครู	3	8.1
การสร้างผลงานทางวิชาการ			
1	ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณสำหรับการต่อยอดงานวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้	6	16.2
2	ผู้บริหารควรสร้างเสริมให้กำลังใจให้กับครูในการสร้างผลงานทางวิชาการ	4	10.8
3	ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูนำผลงานการวิจัยที่ประสบความสำเร็จออกเผยแพร่	4	10.8
4	ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูนำผลจากการวิจัยไปใช้อย่างต่อเนื่องและจริงจัง	2	5.5
รวม		37	100.0

จากตาราง 16 ข้อเสนอแนะการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารควรปรับภาระงานในหน้าที่ของครู จัดเวลาให้ครูอย่างเหมาะสม เพื่อที่ครูจะได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 13.5 รองลงมา คือ ผู้บริหารควรมอบงานให้แก่ครูจำนวนไม่มากนัก เพื่อที่ครูจะได้มีเวลาเพิ่มมากขึ้นในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.8

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาองค์ความรู้ พบว่า โรงเรียนควรจัดสถานที่เฉพาะสำหรับครูที่จะไปใช้บริการคอมพิวเตอร์ เพื่อสืบค้นข้อมูล เอกสารอ้างอิงที่ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 13.5 รองลงมา คือ โรงเรียนควรจัดหาเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องปริ้นเตอร์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของครู คิดเป็นร้อยละ 10.8

ข้อเสนอแนะด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ พบว่า ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณ
สำหรับการต่อยอดงานวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 16.2 รองลงมา คือ ผู้บริหาร
ควรสร้างเสริมให้กำลังใจให้กับครูในการสร้างผลงานทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 10.8

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้บริหารได้สารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้ครูมีการนำผลการวิจัยไปใช้และเป็นสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน รวมทั้งผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผน สร้างเสริมปรับปรุง และพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์คุณภาพและความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยการหาค่าดัชนี IOC (Item Objective Congruence Index) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากบัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐาน t- test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe' 's test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

1. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาองค์ความรู้ และการสร้างผลงานทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การเปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า 3 เรื่อง มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1-3 เรื่องและครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

2.3 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีความสามารถมาก มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีความสามารถน้อย

2.4 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยมาก มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยน้อย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาคำการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีการส่งเสริม ผลักดันให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในการแก้ปัญหา การจัดการเรียนการสอนและอื่นๆ ดังจะเห็นได้จากการกำหนดนโยบายให้ครูในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ทำการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาการศึกษาของ กรุงเทพมหานครในอนาคต (พ.ศ.2551-2565) ในข้อ 3 ที่มุ่งส่งเสริมให้บุคลากรทุกฝ่ายทำวิจัยและ นำผลการวิจัยมาเพิ่มพูนความรู้ และการเรียนรู้ของตนเอง (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. 2550: 13) กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว มีการดำเนินงานตามแนวนโยบายของสำนักการศึกษา โดยการส่ง ข้าราชการครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาด้านการวิจัย รวมทั้งให้การสนับสนุน ส่งเสริมครูทำวิจัยใน ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมให้มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูมีการ ใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 4 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ “ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ เรียนรู้” และในมาตรา 30 ระบุว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา”

สำหรับผลการศึกษาใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาการเรียนการสอน 2) การพัฒนาองค์ความรู้ และ 3) การสร้างผลงานทางวิชาการ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทบาท หน้าที่หลักของครูคือ ผู้ที่พัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนาในทุกๆด้าน ดังนั้นครูต้องมีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายให้เหมาะสม สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยปัจจัยสำคัญใน การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดนั้น จำเป็นต้องมีการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อทราบข้อบกพร่องและนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆของผู้เรียน ประกอบกับ เกณฑ์ มาตรฐานในการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. กำหนด ให้ครู มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน โดยครูต้องมีความรู้พื้นฐานในระเบียบวิธีวิจัย มีการ

ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดกิจกรรม การเรียนรู้/พัฒนานักเรียน (คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. การบริหารงานวิชาการ: 16) ดังนั้นครูจึงมีการใช้ผลการวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอนในระดับมาก โดยการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน สอดคล้องกับ วาโร เฟ็งส์วีสต์ (2546: 168) ที่กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหการเรียนการสอนโดยตรง เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูผู้สอนนำไปใช้ในการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ คณะ (2544: 17) ที่กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้น สามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อแก้ปัญหการเรียนการสอนและเพื่อพัฒนาคุณลักษณะ บางประการของนักเรียน นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย เช่นเดียวกับ ไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 41) ที่กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ได้ในการแก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย การแก้ปัญหา การพัฒนา การปรับพฤติกรรมผู้เรียนมาให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้

1.2 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาในทุก ๆ ด้านได้นั้น ครูจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี ตามที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 (2546: 3) ได้อธิบายว่า "ครู" หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาการที่จะเป็นครูที่มีคุณลักษณะที่ดีตามที่สังคมคาดหวังไว้ จะต้องเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ วิชาการ วิชาชีพ เทคนิควิธีการ และบุคลิกลักษณะ สามารถจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียน ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยหลายรูปแบบ และสามารถสร้างสื่อการเรียนการสอน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาตัวครูคือการนำผลการวิจัยทั้งจากของตนเองและงานวิจัยของผู้อื่นมาพัฒนาองค์ความรู้ในการวางแผนและจัดระบบการทำงาน เป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือวิจัย พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การบริหารจัดการ สอดคล้องกับ ประวิต เอราวรรณ (2545: 7) ที่กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ประโยชน์ในพัฒนาองค์ความรู้โดยการวางแผนและจัดระบบการทำงาน พัฒนาการปฏิบัติงาน จัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ สร้างและวิเคราะห์ทางเลือกที่หลากหลาย และการกำหนดนโยบายหรือมาตรการของโรงเรียน เช่นเดียวกับ ไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 41) ที่กล่าวว่า ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ได้ โดยการสร้างและพัฒนาชุดนวัตกรรมทางการศึกษา มาแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเพื่อนครู และ วาโร เฟ็งส์วีสต์ (2546: 169) ได้กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้โดยนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน และ นำไปใช้เป็น

ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อไปเพื่อให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นส่วนประภาพรรณเส็งวงศ์ (2550: 116) กล่าวถึง ผลการวิจัยที่ค้นพบสามารถนำมาใช้เป็นแนวในการจัดทำเครื่องมือวิจัย พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การบริหารจัดการ การนิเทศการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการดำเนินการโดยเฉพาะการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ

1.3 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างผลงานทางวิชาการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลงานทางวิชาการ สามารถนำไปใช้เลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546: 170) ที่กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นอาจารย์ 3 ระดับ 8 หรือ ระดับ 9 ได้ ถ้าหากผลงานวิจัยนั้นกระทำตามระเบียบวิธีวิจัย และเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นทางการ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2553: 474) ที่กล่าวว่า ผลการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งได้สูงขึ้นตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) โดยการจัดทำรายงานการวิจัยให้มีคุณภาพ และ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ เช่นเดียวกับ ศิริพร สลึงค์ (2548: 22) การวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาครู โดยใช้ผลงานวิจัยไปเป็นผลงานทางวิชาการประกอบการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

2. การเปรียบเทียบการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน สรุปได้ดังนี้

2.1 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์มีความสำคัญต่อใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก มีการสั่งสมความรู้และเกิดความชำนาญในการทำวิจัย ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพน่าเชื่อถือ จึงมีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย สอดคล้องกับแนวคิดของสงสุข ไพละอ (2547: 97) ได้ศึกษาผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และกระบวนการทำงานของครูประถมศึกษา: การผสมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากมีความรู้ในภาพรวมและความรู้ในแต่ละด้านสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วารุณี โพธิ์บุตรดี (2547: 89) ได้ศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนและผลกระทบจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุณักวิจัย พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครุณักวิจัยที่มีประสบการณ์ในการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า 3 เรื่อง ส่งผลกระทบทางบวกต่อครุณักวิจัยสูงกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุณักวิจัยที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2-3 เรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยและมีการนำผลการวิจัยไปใช้ในทุกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถปฏิบัติการทำวิจัยได้ จึงทำให้ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูผู้สอนทุกลุ่มสาระการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 16) จากแนวคิดการกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้ 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5) สุขศึกษาและพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) ภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับ ลัดดา เจียมจู่ไร (2547: 103) พบว่า ครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีความต้องการการนิเทศภายในของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกันครูผู้สอนทุกลุ่มสาระตื่นตัว ให้ความสำคัญ และความสนใจในการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับสิริกัญญา พรหมวิมานรัตน์ (2551: 88) พบว่า ครูระดับประถมศึกษาในสถานศึกษาเอกชน ที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูมีการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องของเนื้อหาที่ทำวิจัย ความรู้ในการเลือกพัฒนาหรือ สร้างเครื่องมือในการวิจัย ความรู้ระเบียบวิธีวิจัย รวมทั้งมีความรู้ทางสถิติ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิสนุ ฟองศรี (2553: 10) ที่กล่าวว่า ครูนักวิจัยที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญในด้านความรู้ความสามารถในการทำวิจัย ได้แก่ ครูนักวิจัยควรมีความคิดริเริ่มที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ มีความรู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะวิจัย มีความรู้ในการเลือกพัฒนาหรือ สร้างเครื่องมือในการวิจัย มีความรู้ระเบียบวิธีวิจัย มีความรู้ทางสถิติ และมีความคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยครูที่มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก ทำให้เกิดความรอบรู้ ความชำนาญในการทำวิจัย สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ได้ดีกว่าครูที่มีความสามารถน้อย สอดคล้องกับสมเกียรติ ศรีจันทร์ดี (2550: 78) พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุวรรณี หาญกล้า (2550: 129) พบว่า คุณลักษณะของครูด้านความรู้ความสามารถ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลางกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูมีความรู้สึกเชื่อ ศรัทธา ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแสดงการกระทำออกมา ซึ่งเจตคติเป็นตัวการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543: 54) เมื่อครูมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยแล้ว ย่อมมีการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับอภิญา นนทะภา (2551: 55) ได้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนกลุ่มธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี และ มณีรัตน์ จอมพุก (2550: 70) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับลัดดา คำพลงาม (2540: 14) ได้ศึกษากระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอน : พหุกรณีศึกษาของครุภัณฑ์วิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุภัณฑ์วิจัยเกิดความมั่นใจในการทำผลงาน และเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในการค้นคว้า และมีความรับผิดชอบในงานครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะจากผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น

2. ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดนโยบายและแผนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการภายในโรงเรียนให้กับครูในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง เพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยและการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเจตคติต่อการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน ทุกสำนักงานเขตในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าต่อการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. กรุงเทพฯ: ศรีเดชา.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). *ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์.
- กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: อรุณสภาคลาดพร้าว.
- กลอยใจ ชัยเกียรติ. (2547). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษาในสังกัดฝ่ายการศึกษาองค์กรสังคมมณฑลกรุงเทพฯ*. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2545). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2544). *การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. ชลบุรี: โรงพิมพ์รวมช่าง.
- คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. (2550). *การบริหารงานวิชาการ*. ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- คู่มือมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. (2553). มาตรฐานด้านครู. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.bmaeducation.in.th>
- จิตราภา กุณฑลบุตร. (2550). *การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัทสหธรรมิก.
- จินตนาภา โสภณ. (2547). *การวิจัยไทย: วิวัฒนาการสู่อนาคต*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2544). *อยากทำวิจัยในชั้นเรียน แต่เขียนไม่เป็น*. กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- ฐนิชกานต์ เต่งตระกูล; และ กมล สุกประเสริฐ. (2552, เมษายน). *สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา*. *วิทยากร*. 108(6). 89.
- ณรงค์ คุ่มภัยเพื่อน. (2550). *การพัฒนาครูด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนคุณสา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4*. วิทยานิพนธ์ คม. (การบริหารการศึกษา). เลย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. ถ่ายเอกสาร.
- दनัย อุทัยพย์; และ คณะ. (2552). *ตัวอย่างการวิจัยปฏิบัติการ (action research) ผลงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทิตนา แคมมณี; และ สร้อยสน สกลรักษ์. (2540). *การวิจัยทางการศึกษา ใน แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชนิดา ณะสีรังกูร. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินูญญาณิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. ถ่ายเอกสาร.
- นลินี วารี. (2545). ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (บริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ. (2540). เส้นทางการพัฒนาครุฑนักวิจัย: การวิจัยรายการณศึกษาของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2547). การจัดการความรู้กับคลังความรู้. กรุงเทพฯ: เอสอาร์ ฟรินดิง แมสโปรดักส์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ประพนธ์ เจียรกุล. (2550). การประเมินและวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประภัสสร วงษ์ดี. (2540). กระบวนการและการใช้ผลผลิตการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุฑนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา: การศึกษาเชิงสำเร็จและรายการณ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาพรธณ เล็งวงศ์. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อี. เค. บ็อคส์.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- ปัญญาพร เพิ่มกำลังพล. (2551). สภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร : กลุ่มรัตนโกสินทร์. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). นครสวรรค์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- พันธนีย์ วิหคโต. (2536). รายงานการวิจัยสภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

- พิจิตร ชินมาตร. (2551). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในอำเภอหนองกุงศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่กาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- พิชัย แก้วสุวรรณ. (2548). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์; และ คณะ. (2544). วิจัยในชั้นเรียน: หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พิสนุ ฟองศรี. (2553). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.
- เพิ่มวุธ บุปผามาตะนัง. (2543, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ครูไทยในศตวรรษใหม่. วารสารข้าราชการครู. 20(3): 43 – 46.
- ไพจิตร สดวกการ; และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา.
- ไพบูลย์ แจ่มขำ. (2541). วิทยาลัยการสอน. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- มนัส ไชยศักดิ์. (2544, กรกฎาคม). ผู้บริหารโรงเรียนกับการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 4(7): 59 - 68.
- มณีรัตน์ จอมพุก. (2550). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาริสา ไกรฤกษ์. (2553). ปัจจัยและอุปสรรคของการนำผลการวิจัยทางการพยาบาลไปใช้. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2553, จาก <http://www.nu.kku.ac.th>
- ยุรดา อรรถนสาร. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้บริหารในการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ บรรยากาศองค์การ และคุณลักษณะของครูกับการจัดการความรู้ของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมเขต 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวภา เจริญบุญ. (2538). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลัดดา จำพลงาม. (2540). การศึกษากระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอน : พหุกรณีศึกษาของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ลัทธิตกดี แพรสสายทอง. (2548). แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัสดา กองคำ. (2541). การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณดา เต๋นขจรเกียรติ. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรัญญา ภัทรรุข. (2545). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารุณี โพธิ์บุตรดี. (2547). การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนและผลกระทบจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิลัยพรรณ เสรีรัตน์. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศรันต์ ชูเกียรติ. (2541, มีนาคม). เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการ องค์ความรู้ ในองค์กร กลยุทธ์เพื่อความสำเร็จภายใต้สภาวะการณ์ปัจจุบัน. วารสารวิชาการ. 13-22.
- ศรีสุพรรณ ภิรมณ์ทอง. (2541). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ศักดิ์ดา อุปมาได้. (2544). *คู่มือการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพัฒนาคุณภาพการศึกษาลุ่มน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์; และคนอื่นๆ. (2535). *เส้นทางความก้าวหน้าของข้าราชการครู*. กรุงเทพฯ: ประดิพัทธ์การพิมพ์.
- ศิริพร สลิวังศ์. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถเจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูในโรงเรียนสังกัด. ปริญญาโท กศ.ม. (การวิจัยและสถิติการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภจรรย์ เมืองสุริยา. (2549). *การนำผลการวิจัยไปใช้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน โชน 4 จังหวัดเชียงราย. พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล)*. เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ส่งสุข ไพละอ. (2547). *ผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้ และกระบวนการทำงานของครูประถมศึกษา: การผสมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี. (2550). *ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบูรณ์ แสนโหมเมฆ. (2551). *ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายชำสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. รายงานการศึกษาอิสระปริญญา วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2543 – 2544, ธันวาคม – มกราคม). *ครูของครูกับครูอาชีพ*. *วารสารข้าราชการครู*. 21(2): 12.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2549). *การทำวิจัยในชั้นเรียน เร็วรู้กันได้ 5 ชั่วโมง*. กรุงเทพฯ: จูนพับลิชชิง.
- สายศิลป์ สายีน. (2544). *ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2554). *แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2552-2555)*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2554, จาก <http://www.bmaeducation.in.th>

- สำนักงานเขตดุสิต. (2554). *แผนปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2553*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2554, จาก <http://www.office.bangkok.go.th/dusit>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2554). *การบริหารความรู้*. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2554, จาก <http://www.opdc.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2553). *แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2554, จาก <http://www.ap.ubu.ac.th>
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). *คู่มือประกอบวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- สิริกัญญา พรหมวิมานรัตน์. (2551). *การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษาของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3*. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา และสุรางค์ จันทน์เอม. (2520). *จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดา ด้วงเทพ. (2547). *การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของครูอาชีพศึกษา*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (หลักสูตรและการสอนอาชีพศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2553). *การวิจัยเพื่อพัฒนางาน พัฒนาการเรียนรู้*. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.gotoknow.org>
- สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์. (2544). *ตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน ประสพการณ์ตรงของครูต้นแบบ*. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี่.
- สุภาวดี ปานสกุล. (2550). *ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนวัดแสงสรรคร์ อำเภอัญชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณณี หาญกล้า. (2550). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู สำนักงานอาชีวศึกษามหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2553). *การพัฒนาตนและพัฒนางานสู่การเลื่อนวิทยฐานะครู*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2553). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อภิญา นนทะภา. (2551). *การศึกษาความรู้ ความเข้าใจและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนกลุ่มชนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี ร่มนุ่น. (2541, กุมภาพันธ์-มีนาคม). การพัฒนาตนเอง. *สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา*. 13(13): 19-20.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2552). *การวิจัยด้านการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- อุทุมพร จามรมาน. (2553). *การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2553 จาก <http://www.pioneer.chula.ac.th>
- Bloom, Benjamin Samuel. (1981). *Evaluation to improve learning*. New York: McGraw Hill.
- Brown, Beth Lynne. (2002, October). Improving Teaching Practices Through Action Research. *Dissertation Abstracts International*. 63(4): 1304-A.
- Grey, Denham. (2002). *The Knowledge Management Forum*. Retrieved March 26, 2005, from http://www.km.forum.org/what_is.htm
- Gwenedolyn, Mettetal; & Peggy, Cowen. (2000). *Assessing Learning through Classroom Research: The Supporting Teachers as Researchers Project*. South Bend, IN: Indiana University at South Bend. Indiana.
- Macintosh, Ann. (1999). *Knowledge Management*. Retrieved March 26, 2005, from <http://www.aiai.ed.ac.uk/~alm/kamlnks.html>
- Nonaka, Ikujiro. (1998). *The Knowledge-Creating Company*. *Harvard Business Review On Knowledge Management*. USA: Harvard Business School Press.
- Sheldon, B. P.; & Allain, V.P. (1987). *Using Educational Research in the classroom*. bloomington, Indiana: Phi Delta Kappa Educational Foundation.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

อาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง	อาจารย์ประจำภาคภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา	อาจารย์ประจำภาควิชาสำนักทดสอบทางการศึกษาและ จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นางสมจิตร์ ชมทิศ	ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดสวัสดีวารีสีมาราม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
นางสมัยกาญจน์ ราพิงรัก	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดสวัสดีวารีสีมาราม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
นางสาวผกามาส พฤกษา	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนวัดราชผาติการาม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีความประสงค์ที่จะศึกษาการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถาม เพื่อสอบถามครู โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ตามองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน
ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมในการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. ข้อมูลของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ การตอบแบบสอบถามจะไม่ส่งผลกระทบต่อสถานภาพของท่านแต่อย่างใด

นางสาวจินตนา เกตุพิบูลย์
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

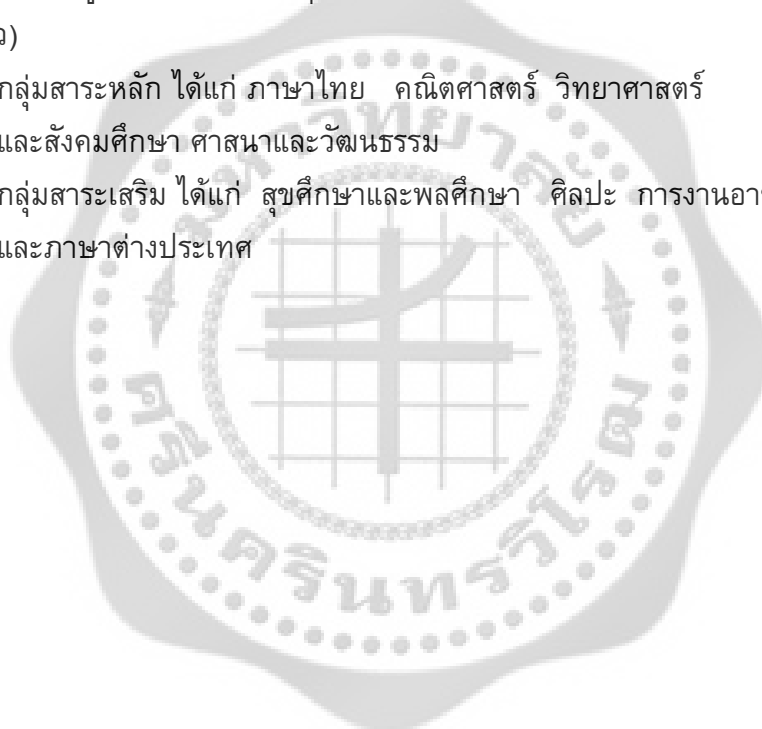
คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

- ไม่เคยทำวิจัย
- เคยทำวิจัย 1-3 เรื่อง
- เคยทำวิจัยมากกว่า 3 เรื่อง

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน (ให้เลือกกลุ่มสาระที่รับผิดชอบหรือภาระงานสอนมากที่สุดเพียงกลุ่มเดียว)

- กลุ่มสาระหลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- กลุ่มสาระเสริม ได้แก่ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วประเมินว่าท่านมีความรู้ความสามารถดังกล่าวในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับที่มีหรือที่เป็นจริงเพียงช่องใดช่องหนึ่งตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
1	มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหรือสาระของเนื้อหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียน					
2	มีความรู้ในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
3	มีความรู้ในการเลือกหัวข้อ การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน					
4	มีความรู้ในการเลือกใช้เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
5	มีความรู้ในการสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับเรื่องที่ทำวิจัยในชั้นเรียน					
6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่อการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อนำมาแก้ปัญหาผู้เรียน					
7	มีความรู้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง					
8	มีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องตามขั้นตอนและกระบวนการวิจัย					
9	มีความรู้ทางสถิติ ที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
10	มีความรู้ในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นๆอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านหรือใกล้เคียงมากที่สุด

ข้อ	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การทำวิจัยในชั้นเรียนกระตุ้นให้ครู กระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
2	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูปรับปรุง และพัฒนาการเรียนรู้					
3	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระ ให้กับครู					
4	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องทุ่มเท จึงทำให้ครูอาจจะเกิดความเครียดมากขึ้น					
5	การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูค้นพบ ทางเลือกในการแก้ปัญหาการเรียนรู้ได้ อย่างถูกต้อง					
6	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน					
7	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้รู้สึกว่าคุณค่า คุณค่า					
8	การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลให้งานสอน และงานด้านวิชาการของครูมีประสิทธิภาพ					
9	ข้าพเจ้าจะทำวิจัยในชั้นเรียน หากการวิจัย นั้นมีผลต่อการเลื่อนตำแหน่ง					
10	ข้าพเจ้าจะทำการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อได้รับ มอบหมายหรือสั่งการจากผู้บังคับบัญชา					

**ตอนที่ 4 แบบสอบถาม การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยในชั้นเรียนต่อไปนี้ โดยให้ท่านระบุว่าผลการวิจัยของท่านได้มีการนำไปใช้ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	การพัฒนาการเรียนการสอน ท่านได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน ดังนี้ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
2.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น					
3.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำความรู้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4.	พัฒนาทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน					
5.	พัฒนาทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน					
6.	พัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น การทำงานเป็นทีม					
7.	ส่งเสริมพัฒนาการทางกายของผู้เรียน เช่น ด้านโภชนาการ ทักษะการเล่นกีฬา					
8.	ส่งเสริมพัฒนาการบางอย่างของผู้เรียน เช่น การพูดไม่ชัด การสะกดคำผิดบ่อยบ่อยๆ การออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจน					
9.	ช่วยสร้างเสริมศักยภาพที่มีในตัวผู้เรียน เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก					
10.	จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษของผู้เรียน เช่น ความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา					

ข้อ	การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	แก้ปัญหาและพัฒนาพฤติกรรมด้านระเบียบวินัย เช่น ขาดเรียนบ่อย มาโรงเรียนสาย ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงาน ทำงานไม่เสร็จ เป็นต้น					
12	พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น					
13	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น					
14	วัดและประเมินผลนักเรียนให้บรรลุผลตามหลักสูตร					
15	ประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงได้อย่างถูกต้องเหมาะสม					
16	การพัฒนาองค์ความรู้ ท่านได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด เพิ่มทักษะด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
17	เพิ่มทักษะในด้านการวิจัย ได้แก่ ทักษะการเขียนโครงการวิจัย ทักษะการพัฒนาเครื่องมือและการเก็บข้อมูล ทักษะการคิดวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย					
18	วางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการจัดการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
19	ประเมินผลการทำงานให้เป็นระบบและมีคุณภาพ					
20	จัดระบบเอกสารสนเทศอย่างเป็นระเบียบ สืบค้นง่าย					
21	พัฒนาด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน เช่น การเสริมเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน					
22	พัฒนาสื่อ/อุปกรณ์ในการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอและสอดคล้องกับเนื้อหาในหลักสูตร					
23	พัฒนาวิธีการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับศักยภาพที่แตกต่างกันของผู้เรียน					
24	สร้างและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน					

ข้อ	การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25	ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ					
26	พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่ายและตรงประเด็น					
27	พัฒนาเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมากขึ้น					
28	เสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
29	สร้างความภาคภูมิใจให้กับครู เมื่องานวิจัยสามารถนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้จริง					
30	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีแก้ปัญหาต่างๆกับเพื่อนร่วมงานมากขึ้น					
	การสร้างผลงานทางวิชาการ ท่านได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ในการทำผลงานทางวิชาการด้านต่าง ๆต่อไปนี้น้อย เพียงใด					
31	<u>ด้านคุณภาพผลงานทางวิชาการ</u> จัดทำผลงานทางวิชาการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น เขียนรายงานการวิจัยถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย					
32	จัดทำผลงานทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระสมบูรณ์ครบถ้วนมีความทันสมัย และเรียบเรียงเนื้อหาถูกต้องตามหลักภาษา					
33	จัดพิมพ์และทำรูปเล่มได้ถูกต้องตามหลักวิชาการและสวยงาม ประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ เนื้อหา บรรณานุกรม ภาคผนวก ปกหลัง เป็นต้น					
34	จัดทำผลงานวิจัยที่เกิดจากการปฏิบัติจริง ทดลองจริง ไม่คัดลอกเลียน หรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น					
35	จัดทำเป็นผลงานวิจัยที่แสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการนำไปประยุกต์ใช้					

ข้อ	การใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
36	จัดทำกรรงานรายงานผลการวิจัยอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาหรือค้นพบ					
37	นำผลการวิจัยไปใช้ในการ ทดลอง วิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขหลายๆครั้งจนสมบูรณ์และมีการเผยแพร่ ก่อนนำผลการวิจัยมาจัดทำผลงานทางวิชาการ					
38	จัดทำเป็นผลงานวิจัยที่เกิดจากการสร้างเสริม ต่อเติมจากสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น นำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์ และได้ผลอย่างแท้จริง					
39	<u>ด้านประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ</u> จัดทำผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพิจารณาความก้าวหน้าในระดับโรงเรียน เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนขั้นเงินเดือน					
40	จัดทำผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการส่งผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น					
41	จัดทำผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้เป็นผลงานประกอบความก้าวหน้าในอาชีพ เช่น ครูแกนนำ ครูสอนดี หนึ่งแสนครูดี					
42	สามารถนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ผลงานให้กับบุคคลหรือหน่วยงานเกี่ยวข้อง					
43	สามารถนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดพิมพ์ในรายงานประจำปี เอกสาร วารสาร ทางสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ในเว็บไซต์					
44	สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแบบอย่างและประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน					
45	สามารถนำไปใช้อ้างอิงในโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน หรือหน่วยงานอื่น					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมในการใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนของคุณ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

1. ท่านคิดว่าครูปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างต่อการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 การพัฒนาการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 การพัฒนาองค์ความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอะไรบ้างเพื่อให้การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์สูงสุดและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำวิจัยและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน
โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความสามารถ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหรือสาระของเนื้อหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียน	4.00	.64	มาก
2. มีความรู้ในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.92	.66	มาก
3. มีความรู้ในการเลือกหัวข้อ การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	3.97	.65	มาก
4. มีความรู้ในการเลือกใช้เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.89	.66	มาก
5. มีความรู้ในการสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับเรื่องที่ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.88	.67	มาก
6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่อการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อนำมาแก้ปัญหาผู้เรียน	3.83	.72	มาก
7. มีความรู้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง	3.83	.71	มาก
8. มีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องตามขั้นตอนและกระบวนการวิจัย	3.90	.76	มาก
9. มีความรู้ทางสถิติ ที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.75	.79	มาก
10. มีความรู้ในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงและพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน	3.97	.68	มาก
รวม	3.90	.55	มาก

จากตาราง 17 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับ ดังนี้ มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหรือสาระของเนื้อหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .64) รองลงมาคือ มีความรู้ในการเลือกหัวข้อ การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .65) มีความรู้ในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงและพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .68) และมีความรู้ในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .66) ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การทำวิจัยในชั้นเรียนกระตุ้นให้ครูกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.13	.73	ดี
2. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.26	.67	ดี
3. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระให้กับครู	3.86	.83	ดี
4. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องทุ่มเท จึงทำให้ครูอาจจะเกิดความเครียดมากขึ้น	3.86	.77	ดี
5. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูค้นพบทางเลือกในการแก้ปัญหาการเรียนได้อย่างถูกต้อง	4.19	.62	ดี
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน	3.97	.73	ดี
7. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้รู้สึกว่าคุณค่า	4.05	.75	ดี
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลให้งานสอนและงานด้านวิชาการของครูมีประสิทธิภาพ	4.24	.65	ดี
9. ข้าพเจ้าจะทำวิจัยในชั้นเรียน หากการวิจัยนั้นมีผลต่อการเลื่อนตำแหน่ง	3.89	.70	ดี
10. ข้าพเจ้าจะทำการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อได้รับมอบหมายหรือสั่งการจากผู้บังคับบัญชา	3.92	.69	ดี
รวม	4.04	.49	ดี

จากตาราง 18 พบว่า เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับ ดังนี้ การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = .67) รองลงมาคือ การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลให้งานสอนและงานด้านวิชาการของครูมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .65) และการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูค้นพบทางเลือกในการแก้ปัญหาการเรียนได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .62) ตามลำดับ

ภาคผนวก ง

การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต
จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต จำแนก
ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.1	1.การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทยของเด็กชายสันติชัย มณีเชษฐา
	2. รายงานการพัฒนาการอ่านคำที่มีประสมสระอะ เอะ เออ อัว โอะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1
	3.การพัฒนาทักษะการอ่านคำแม่ ก กา โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1
ป.2	1. การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ป.3	1.การวิจัยพัฒนาการอ่านวิชาภาษาไทย
	2. การพัฒนาความสามารถการอ่าน- เขียน คำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/3
	3. การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำที่ประสมด้วยพยัญชนะ ร,ล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/3
	4. การใช้แบบฝึกอ่านควบกล้ำคำควบกล้ำที่ประสมด้วยพยัญชนะ ร ล ที่มีผลต่อการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
	5. การพัฒนาการเขียนคำที่มีวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
	6. พัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนสระภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ป.4	1.การพัฒนาการอ่านภาษาไทย
	2. การศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำ ในมาตราตัวสะกดแม่กน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
	3. การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 โดยใช้แผนที่ความคิด

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.5	1. การแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ถูกต้อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2
	2. การศึกษาสภาพการอ่านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5/3
	3. การแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยผิดบางคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ในการทำแบบฝึกทักษะ ในการเรียนวิชาภาษาไทยโดยวิธีอธิบายใหม่และสอบซ้ำ
ป.6	1. ศึกษาและแก้ไขปัญหาการเรียนเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้อง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่6
	2. ศึกษาสภาพการอ่านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6/3
	3.การแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.1	1. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ชุดการบวก ลบ จำนวนที่ไม่เกิน 100
	2. การพัฒนาทักษะการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกจำนวน 0-9 โดยให้นักเรียนฝึกเขียนจำนวนตามรอยเส้นปะซ้ำๆของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1/2
	3. การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหากลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ชั้น ป.1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
	4. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบวก ลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ป.2	1.การศึกษาเพื่อแก้ปัญหานักเรียนคุณเลขจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีหนึ่งหลัก โดยใส่ตัวเลขผลคูณไม่ตรงหลักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
	2. การพัฒนาการแต่งการโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ (การคูณ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทรมอส
	3. การพัฒนาทักษะการวาดภาพโดยใช้รูปทรงเรขาคณิต สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2/1

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.3	1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กิจกรรมเกมประกอบเรื่องการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2
	2. การแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนไม่ส่งงาน วิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มกรณีศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3
	3. การพัฒนาทักษะการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 1,000 ที่มีการกระจายโดยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3
	4.การวิเคราะห์โจทย์ปัญหาการบวก การลบโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/2
ป.4	1. การวิเคราะห์การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่4/3 เรื่องการคูณ การหาร ของจ.ญ.ธัญญรัตน์ เทียนศิริรัตน์
	2. การพัฒนาทักษะในด้านการคูณจำนวนนับ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1
	3. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนทักษะการบวก ลบ คูณ และหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเล่นเกม 24
	4. การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้รูปภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ป.6	1. การพัฒนาทักษะกระบวนการแก้ปัญหาโจทย์สมการของนักเรียนระดับชั้น ป.6
	2. การวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่6
	3. รายงานการใช้นวัตกรรมใบงาน ใบกิจกรรมวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6
	4.การพัฒนาทักษะในการบวก การลบเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการบวก การลบเศษส่วน

3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.2	1. การวิจัยและพัฒนาผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ป.2
ป.3	1. ผลการใช้ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาเรื่องพลังงานและสารเคมีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3
ป.4	1. ผลของชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการจำแนกพืชใบเลี้ยงเดี่ยว-ใบเลี้ยงคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4
	2. ผลการใช้ชุดฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาการจำแนกดอกสมบูรณ์เพศ-ดอกไม่สมบูรณ์เพศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 โรงเรียนวัดจันทรมโสทร
	3. กิจกรรมการซ่อมเสริมวิชาวิทยาศาสตร์กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
	4. ส่งเสริมทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ป.5	1.การพัฒนาทักษะการใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
	2. การปรับพฤติกรรมด้านความไม่เป็นระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 รายวิชาวิทยาศาสตร์
	3. การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเชิงสำรวจที่มีผลต่อการเรียนรู้เรื่อง พืช ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
	4. การศึกษาการเรียกชื่อและวิธีการใช้อุปกรณ์วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ป.6	1. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนต่างกัน
	2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องโลกและการเปลี่ยนแปลง โดยการเขียนรายงานค้นคว้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6
	3. การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
	4. การแก้ปัญหาการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่6
	5. การแก้ปัญหาเรื่องวงจรไฟฟ้า โดยการสอนซ่อมเสริมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.2	1. การพัฒนาทางสังคม ปลูกฝังค่านิยมและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1
	2. โอกาสการทำบุญตามหลักพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก
ป.3	1.การช่วยหัดนิสัยเด็กในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน (เพื่อส่งเสริมจริยธรรมร่วมกันกับสถาบันครอบครัว) ชั้นประถมศึกษาปีที่3/3
ป.5	1. ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการคิดที่มีต่อผลการเรียนรู้เรื่องกิจกรรมสหกรณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
	2. ผลของการจัดการเรียนรู้แบบคิดแก้ปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ เรื่องการบริโภคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ป.6	1. การศึกษาการสอนสอดแทรกความฉลาดทางอารมณ์เพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4
	2. ลักษณะภูมิประเทศของไทย

5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.1	1. การพัฒนาความสามารถการอ่านวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดจันทรมโสมสร โดยใช้สื่อและใบงาน
ป.3	1. การพัฒนานักเรียนน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐานเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพโดยการเต้นแอโรบิค
ป.4	1. ศึกษาพฤติกรรมกรเรียนกรีฑาและการพัฒนาการออกสตาร์ท
	2. การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในชนิดกีฬา
ป.6	1. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6
	2. การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายในวิชาพลศึกษาทำให้มีสมรรถภาพทางกายดีขึ้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6

6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.1	1.แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรีไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1/3
	การพัฒนาการฝึกทักษะการย่อทำประกอบจังหวะเชิงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1
	2. ส่งเสริมทักษะการระบายสีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1/3
ป.2	3. ผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐานการวาดภาพระบายสีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
	1. พัฒนาทักษะการการวาดภาพระบายสีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2
	2. การจัดกิจกรรมนาฏศิลป์เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการฟัง การมีวินัยจากการเล่านิทานและเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
	3. การแก้ปัญหา นักเรียนชายไม่ชอบปฏิบัติทำรำวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทรสโมสร
	4. การแก้ปัญหา นักเรียนชายไม่ชอบปฏิบัติทำรำวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 ที่ไม่ระบายสีพื้นหลังของรูปภาพ	
ป.4	1. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการเล่นกีตาร์เบื้องต้นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
	2. การอ่านตัวโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4
	3. การพัฒนาการเขียนประโยคโดยใช้รูปภาพและจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2
	4. การส่งเสริมทักษะการระบายสี ชั้นประถมศึกษาปีที่4
	5.การส่งเสริมให้นักเรียนชายระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ไทย
ป.5	1.การวิเคราะห์การแก้ปัญหาของนักเรียนที่ไม่ระบายสีพื้นหลังของรูปภาพ
	2. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการเล่นกีตาร์เบื้องต้นเพลงแมงมุมมลายของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ป.6	1. การพัฒนาทักษะการร้องเพลงไทยเดิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.1	1. การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Excel
ป.2	1. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2
ป.3	1. รายงานการพัฒนา เอกสารประกอบการเรียนวิชา งานเกษตร
	2. ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
	3 .การใช้กิจกรรมการนั่งสมาธิก่อนเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3
	4. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสิมาราม
ป.4	1. สํารวจทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานเกษตร) กรณีศึกษาเฉพาะในโรงเรียนวัดจันทรมโสธร
	2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1
	3. การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่4
	4. การศึกษาผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบมัลติมีเดียวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ป.5	1. สํารวจทัศนคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่5 ที่มีต่อวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานบ้าน)กรณีศึกษาเฉพาะในโรงเรียนเบญจมบพิตร
	2 . ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี
	3. สํารวจทัศนคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานบ้าน)

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.6	1. สสำรวจทัศนคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่6 ที่มีต่อวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานบ้าน)กรณีศึกษาเฉพาะในโรงเรียนเบญจมบพิตร
	2. การพัฒนาความสามารถทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์สำหรับเด็กเรียนอ่อนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนที่สร้างขึ้น
	3. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เรื่อง การทำวันสมุนไพรรกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้น ป.6 โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบที่เน้นการปฏิบัติ
	4. รายงานการสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด กินดีมีสุข กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ป.6

8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.1	1.การพัฒนาทักษะการเขียนอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกหัดคัดลายมือตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1
	2. การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 โรงเรียนวัดจันทรสโมสร
	3. การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่อง Animals โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1
ป.2	1 .การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1
	2. การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับคำศัพท์ผลไม้ของนักเรียนชั้น ป.3/4
	3. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการอ่านบัตรคำ
ป.3	1. การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1
	2. การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3
	3. การพัฒนาทักษะการเปิด Dictionary ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดจันทรสโมสร

ระดับชั้น	ชื่อเรื่อง
ป.4	1. การแก้ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4
	2. การส่งเสริมนิสัยการท่องศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงและท่าทางประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4/
	3.การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปี 4
	4. การพัฒนาทักษะการเขียน ตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.5
ป.6	1.ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ที่มีต่อกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3
	2. การพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3
	3. การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจินตนา เกตุพิบูลย์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 7 เมษายน 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	747/385 หมู่บ้านพนาลี 9 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสิมาราม สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนเมืองพลพิทยาคม จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2544	วิทยาศาสตร์ศาสตรบัณฑิต สาขาสุขศึกษา จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2555	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ